

விவமயம்

கச்சியப்ப சிவாச்சாரிய சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

கந்த புராணம் அகர காண்டம்

மூலமும் உரையும்

பகுதி 4

இதனுள் அடங்கியவை

1. சுக்கிரன் உபதேசப் படலம்
2. அண்டகோசப் படலம்
3. திக்குவிசயப் படலம்

உரையாசிரியர்

வை. நல்லையா

12 - 10 - 73

10. சுக்கிரன் உபதேசப் படலம்

அற்றூ கின்ற வேலையின் முன்னோர் அரணம்போற்
சுற்றூ நிற்குந் தானவர் தங்கோன் தொலைவில்சீர்
பெற்றான் என்னுந் தன்மையை உன்னிப் பெருவன்மை
உற்றூ ரொல்லென் றூர்த்தனர் ஆற்ற உவப்பெற்றார்.

அவ்வாறுகிய சமயத்தில் முன்னே மதிலை ஓர் அரண்போல மதிப்புறத்து சுற்றி
காவலாக நின்ற அசுரர்கள் தங்கள் தலைவன் சிவபிரானிடத்தாக அழியாத சீர்
பெற்றான் என்றும் தன்மையை நினைந்து பெரு வன்மைகொண்டார்கள்; கூச்சலிட்டு
ஓய்யென ஆரவாரித்தார், மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள் 1

ஊழியில் வேதன் கண்டியில் வேலை உலகஞ்சூழ்
ஆழிக ளேழும் ஆணையின் நிற்றல் அதுநீங்கி
மாழைகொள் மேருச் சுற்றிய தென்ன மகத்தெல்லை
சூழறல் நீங்கிச் சூர்முதல் தன்பால் துன்னுற்றார்.

சலப் பிரளய கால ஊழியில் உலகைப்படைக்கும் பிரமதேவர் நித்திரைசெய்
யுங்கால் அவர் கட்டுப்பாட்டில் நின்ற ஏழு சமுத்திரமும் அவர் கட்டளையைக்
கடந்து மேலோங்கி பொன்னான மேரு மலையைச் சுற்றிக் கொள்வது ஒப்ப யாக
மதிலைச் சூழ்ந்திருத்தலை விடுத்தெழுந்து சூரபன்மன்பால் நெருங்கிச் சூழ்ந்தார்கள்.

கண்டார் ஆர்த்தார் காண்மிசை வீழ்ந்தார் கமழ்வேரி
கொண்டார் ஓத்தார் கைத்தொழு கின்றார் குப்புற்றார்
அண்டா ஓகை பெற்றனர் தொன்னாள் அயர்வெல்லாம்
விண்டார் வெஞ்சூர் தன்புடை யாகி விரவுற்றார்.

சூரனைக் கண்டார் சந்தோஷத்தால் கத்தினார்கள், காலில் வீழ்ந்தார்கள், வணங்
கினார்கள். வாசனை கொண்ட கள்ளை உண்டவரை ஓத்தார், சிலர் கைகூப்பி வணங்
கினார், சிலர் குதித்துக் கரணம்போடுகினார்; அளவிடமுடியாத மகிழ்ச்சி பெற்றார்,
முன்னாளில் உள்ள அயர்வு துயரம் எல்லாம் நீங்கினார்கள்; கொடிய சூரன் தனது
பக்கராக விரைந்து ஓடி வந்தார்கள்; 3

முன்னு குற்றே ரிற்சிலர் தம்மை முகநோக்கி
இந்நாள் காறும் நீர்வலி யீர்கொ லெனவோதி
மன்னு குற்றேன் நல்லருள் செய்ய மகிழ்வெய்தி
அன்றார் யாரும் இன்னதோர் மாற்றம் அறைகுற்றார்.

முன்னாக ஓடிவரும் சிற்சில அசுரர் முகத்தை குரபன்மன் நோக்கி இன்னுள் வரையும் நீங்கள் வலியுடையீரா? (இந்நாள் வரையும் நீங்கள் காவலாக அரும் வேதனையுடன் நின்றீர். இனிமேல் அத்தகைய வேதனைக்கு இடமேதும் இல்லை என்பதை குறிப்பால் உணர்த்தி) குரபன்மன் சொல்லி நல்லருள் செய்ய அதுகேட்ட அசுரர் யாரும் மகிழ்ச்சி அடைந்து இந்த ஒரு வார்த்தை பேசுகின்றனர். 4

தீயுண் டாகுங் கண்ணுதல் கொண்ட சிவனுண்டு
நீயுண் டெங்கட் கோர்குறை யுண்டோ நிலையாகி
ஏயுஞ் செல்வஞ் சீரொடு பெற்றோம் இடரற்றோம்
தாயுண் டாயின் மைந்தர் தமக்கோர் தளர்வுண்டோ.

நெருப்பு உண்டாகும் நெற்றிக் கண்ணுடைய கடவுள் சிவன் உண்டு. அவன் அருள்பெற எமது தலைவனான நீயுண்டு. ஆதலின் எங்கட்கு ஓர் குறையுண்டோ? இல்லையே. நிலையான செல்வத்தை பல சீருடனும் பெற்றுக்கொண்டோம், இடர் அற்றோம்; தாயிருந்தால் பிள்ளைகள் தமக்கு ஓர் தளர்வுண்டோ? 5

என்பார் தம்பால் அன்பின னுகி இறையின்தோர்
தன்பா லாக நிற்புழி இந்தத் தருவன்றான்
வன்பா லானான் செய்வதென் என்னு வானோர்கள்
துன்பாய் அச்சுற் றேங்கினர் ஆவி தொலைவார்போல்.

எனக் கூறுவார்பாலாக குரபன்மன் அன்பினனுகி தம்பிமார் தனது பக்கராக நிற்ப, நிற்கும்பொழுது இத் தன்மையைக் கண்டுகொண்ட தேவர்கள் யாரும் இந்த அசுரன் தானே வெல்லற்கரிய மிக வலிமையுடையான் ஆனான். நாம் இனி என் செய்வோம் எனக் கூறித் துன்பமடைந்து பயமாகி ஏங்கினார்கள். எதுபோலுமெனில் தமது உயிர் தொலைவாகிப்போவதை நினைந்து கவலை அடைவார்போல்;

சேனை நள்ளிடைச் சீர்கெழு வன்மையான், மேன தன்மை விருப்பினிற் கண்ணுற்றி
மான மேற்சென்று மன்னொடுந் தானவர், சோனை மாரியில் தாமலர் தூவினார்;

சேனைகளின் நடுவனாகச் சிறப்புப் பொருந்திய வலிமையுடன் குரபன்மன் நிற் கின்றதை அசுரர் விருப்பினுடன் கண்ணுற்று விமானத்தின்மேல் அசுரேந்திரனுடன் சென்று சோனாமாரி மழைபோல தூய பூக்களை குரன்மேல் சொரிந்தார்கள்; 7

தாச வீசினர் சூர்முதல் வாழியென், ருசி கூறினர் ஆடினர் பாடினர்
பேச லாத பெருமகிழ் வெய்தினர், வாச வன்றன் மனத்துயர் நோக்கினார்.

சிலர் தங்கள் உத்தரியத்தை எடுத்து உயர வீசினார்கள். அசுரர் முதல்வன் நீழேழி வாழியென ஆசி மொழி கூறினார்; சிலர் ஆடினர், பாடினர்; எம்மால் சொல்லமுடியாத பெருமகிழ்வு எய்தினார்; இந்திரனுடைய மனத்தில் கொண்ட துன்பம் பற்றி மகிழ்வுடன் நோக்கினார். 8

அண்ண லார்அரு ளால்அழல் வேதியின், கண்ணில் வந்த கனிப்பில் படைக்கெலாம்
எண்ணி லோரை இறையவர் ஆக்கினான். நண்ணி நாளும் நவையறப் போற்றவே;

அண்ணலான சிவபிரான் அருளால் ஓம குண்டத்திடத்தாக வந்த கணக்கற்ற
படைகட்டுக்கல்லாம் எண்ணற்ற அகரர்களைச் சேனைத் தலைவர் களாக்கினான்; அச்சேனை
களுடன் பொருந்தி குற்றம்குறையின்றிக் காக்கும்பொருட்டு 9

கண்ண கன்புயக் காவலன் தானைகள், மண்ணும் வான்மும் மாதிர வெல்லையுந்
தன்ன நச்செலத் தம்பியர் தம்மொடும், எண்ணி வேள்வி இருங்களம் நீங்கினான்;

அகன்று விசாலித்த தோள்களையுடைய சூரபன்மன் சேனைகள் புறப்பட்டு பூமி
யும் வானமும் திக்குகள் எங்குமாகிக் கலந்து பரந்து ஒழிவின்றிச் செல்ல தனது
தம்பியருடன் போவதற்கு எண்ணி பெரிய யாகசாலையை நீங்கினான். 10

நீங்கி மீண்டு நெடுந்தவத் தந்தைதன், பாங்கர் எய்திப் பணிந்து பரமனால்
வாங்க லுற்ற வரத்தியல் கூறியே, பாங்கள் செய்வகை என்வினி யென்னவே;

சூரபன்மன் யாக பூமியைவிடுத்து நீங்கிச் சென்று நெடிது காலமாகத் தவம்
செய்திருந்த தந்தையான காசிப முனிவன் பக்கராகச் சேர்ந்து அவரைப் பணிந்து
சிவபெருமானிடம் தாங்கள் பெற்றுள்ள வரங்களின் திறமையை எடுத்துக்கூறி மேற்
கொண்டு செய்யவேண்டியது யாதெனக் கேட்டான்; 11

தந்தை கேட்டுச் சதமகன் வாழ்வினாக், கந்த மாகிய தோவண்ட ருக்கிடர்
வந்த தோவெம் மறைநெறி போனதோ, எந்தை யார்அருள் இத்திற மோவென;

தந்தையான காசிபர்கேட்டு அந்தோ! எனியாக இந்திரனுடைய வாழ்விற்கு
முடிவாகியதோ. தேவர்கள் யாருக்கும் இடர்வந்துளதோ, எங்கள் வேத நேறிகள்
அழிந்துபோனதோ. எந்தைபெருமான் திருவுள்ளம் இப்படியாயிற்றே என்றார்; 12

உன்வி புள்ளத் துணர்வுறு காசிபன், தன்னின் வந்த தனையரை நோக்கியே
முன்னை நுங்கண் முதற்குருப் பார்க்கவன்; அன்ன வன்கண் அடைகுதிர் அன்பினர்;

இவ்வாறு காசிப முனிவர் நினைந்து உணர்ந்துகொண்டு தன்னால் வந்த பிள்ளை
களை நோக்கி உங்களுக்கு முன்னம்தொட்டு முதன்மையுடைய குருவானவன் சுக்கிரன்;
அவனை அன்புயிரே அடையுங்கள். 13

அடைதி ரேயெனின் அன்னவன் உங்களுக், கிடைய ருவகை இத்திரு மல்குற
நடைகொள் புந்தி நவின்றிடும் நன்றென, விடைபு ரிந்து விடுத்தான் மேலையோன்;

அவ்வாறு நீங்கள் சுக்கிர பகவானை அடைந்து கேட்டால் அவன் உங்களுக்கு
நீங்கள்பெற்ற செல்வம் இடையில் கெட்டுவிடாது நிலைக்கும்வண்ணம் நீங்கள் நடந்து
கொள்ளவேண்டிய புத்திமதிகளை நன்கு சொல்லுவாரென அவரிடம் செல்ல விடை
கொடுத்து விடுத்தார் காசிப முனிவர் 14

விட்ட கால விடைகொண்டு வெய்யவன், மட்டி லாத வயப்படை யோடெழா
இட்ட மான இயற்புக ரோனிடங், கிட்டி னானது கேட்டனன் ஆங்கவன்;

விட்டகாலையில் விடைபெற்றுக்கொண்டு கொடியவனான சூரபன்மன் மட்டிடமுடியாத வீரமுடைய தனது சேனையோடு எழுந்து தங்கட்கு இட்டமானவியல்புடைய சுக்கிரனிடம் அணுகினான். சூரபன்மன் வருகையை சுக்கிரன்கேள்விபுற்றார். 15

கேட்டு ணர்ந்திடு கேழ்கினர் தேசிகள், வாட்ட நீங்கி மகிழ்நறை மாந்தியே வேட்ட மெய்தி விரைந்துதன் சீடர்தங், கூட்ட மோடெதிர் கொண்டு குறுகவே.

சூரன் வரவைக்கேட்டு உணர்ந்திட்ட ஒவியுடைய சுக்கிரன் முன்பு சூரன் தவ நிலைபற்றிய வாட்டம் நீங்கி உவகை என்னும் தேனைப்பருகி சூரனைக்காண விரும்பி விரைவாக தனது சீடர் கூட்டத்துடன் சூரபன்மனை எதிர்கொண்டு சேர்தலும். 16

கண்ட சூரன் சுதுமெனத் தன்பெருந், தண்ட முன்சென்று தம்பியர் தம்மொடு மண்டு காதலின் மன்னிய தேசிகள், புண்ட ரீகமென் பொன்னடி தாழ்ந்தெழ.

குருவானவர் தம்மை நோக்கிவரக் கண்ட சூரன் அதிவிரைவுடன் தனது சேனைக்கு முன்னாகச் சென்று தனது தம்பிமாரொடு பெருகுகின்ற காதலுடன் குருதேவனின் தாமரை பூவையொத்த பொன்னடிகளில் தாழ்ந்து எழ. 17

நன்று வாழிய நானுமென் ருசிகள், நின்று கூறி நிருதர்க் கிறைவனைத் தன்று ணைக்கரத் தால்தழு விப்புக், என்றும் வாழ்தன் விருக்கைகொண் டேகினான்.

நீவிர் நன்றாக நானும் வாழ்வீராக என பல ஆசிமொழிகளைச் சூரன்முன் நின்று கூறி அசுரர் தலைவனான சூரனை தனது துணைக்கரத்தால் தழுவி சுக்கிரன் தான் என்றும் வாழ்கின்ற இருக்கையில் அழைத்துச் சென்றார். 18

ஏகு மெல்ல இளவற் கிளவலை, வாகு சேர்ந்தநம் மாப்படை போற்றென யூக மோடு நிற்றியுர வோடெனும், போகல் மேயினன் புந்தியில் சூரனே.

சுக்கிரன் சூரபன்மனை அழைத்துச் செல்லுங்கால் சிங்கனுக்கு இனையதம்பியான தாரகனை சூரபன்மன் பார்த்து வீரம்பொருந்திய எமது பெரும்படையை போற்று வாயாக என அணி வகுத்து நின்ற சேனையோடும் நிறுத்திவிட்டு உறுதியுடைய குருவோடும் நற்புத்தி இல்லாத சூரபன்மன் போவாயினான். 19

ஆரு விர்த்துணை யான அரிமுகன், வார முற்றுடன் வந்திட வந்திடுஞ் சூர பன்மனைச் சுக்கிரன் தன்ஸீடஞ், சேர வுய்த்துச் செயன்முறை நாடியே.

தனது உயிர் துணையான சிங்கமுகன் மிகுவாரப் பாட்டுடன் பக்கராக வந்திட வருகின்ற சூரபன்மனை சுக்கிர பகவான் தனது இருப்பிடம் சேரும்படி அழைத்துச் சென்று அவனுக்குச் செய்யும் உபசாரங்களை நினைவிற் கொண்டு. 20

ஆச ணங்கொடுத் தங்கண் இருத்தியே, நேச நெஞ்சொடு நீடவும் நல்லன பேசி நீர்வரும் பெற்றியென் னோவெனாத், தேசி கன்சொலச் செம்மல் உரைசெய்வான்.

ஓர் ஆசனம்கொடுத்து அதில் சூரனை இருத்தி அன்புமிகும் நெஞ்சோடு நெடு நேரமாக நல்லவார்த்தைகளைப் பேசி, பின்னர் நீங்கள் என்னிடம் வந்த காரணம் யாதோ என குருவான சுக்கிரன் கேட்டலும் சூரபன்மன் சொல்லுவான். 21

ஒங்கு வேள்வி உலப்பற்ச் செய்ததும், ஆங்க னம்வந் தரனருள் செய்ததும்
தாங்க ரும்வளந் தந்ததுங் காசிபன், பாங்கர் வந்த பரிசும் பகர்ந்துமேல்.

மேலோங்கிய யாகம் ஒன்றினை ஒய்வின்றிச் செய்ததும் அவ்விடத்து சிவ
பிரான் வந்து அருள் செய்ததும் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத பெருஞ் செல்வத்தைத்
தந்ததும் அதன்பின்பு தந்தையான காசிபன்பால் வந்தமையும் கூறி இதன்மேலும்.

22

தாதை கூறிய தன்மையும் முற்றுற, ஓதி யாமிலி ஊக்கி இயற்றீடும்
நீதி யாது நிகழ்த்துதி நீயெனத் தீது சால்மனத் தேசிகன் கூறுவான்.

தந்தையான காசிபர் தங்களிடம் கூறியமையும் முற்றாகச் சொல்லி இனி யாங்
கள் ஊக்கத்துடன் செய்யவேண்டிய நீதிகள் யாதென நீர் சொல்லுக எனலும்
அது வேளை தீமை பொருந்திய மனமுடைய அசுர குரு சொல்வார்.

23

பாச மென்றும் பசுவென்றும் மேதகும், ஈச னென்றும் இசைப்பர் தளையெனப்
பேசல் மித்தை பிறிதில் ஆவியுந் தேச மேவு சிவனுமொன் ருதமே.

குரபன்மனே! இவ்வுலகில் அறிவுடையோர் எனப்படுவார் அறிய வேண்டிய
பொருள்களாகப் பாசம் என்றும் பசு என்றும் எல்லார்க்கும் மேலானபதி என்றும்
மூவகையாகச் சொல்வார்கள். இவைகள் மூன்றும் அநாதியாயுள்ள உண்மை பொருள்
எனவும் சொல்வார்கள். ஆனால் பாசம் எனப் பேசப்படுவது பொய் வேறு இல்லை.
உயிரும் ஒளியுடைய சிவனும் ஒன்றாகும்.

24

தீய நல்லன வேயெனச் செய்வினை, ஆயி ரண்டென்பர் அன்னவற் நேதுவால்
ஏயு மால்பிறப் பின்பென்பர் இன் பக்கடல், தோயும் என்பர் துயருறு மென்பரால்.

தீமையானது, நல்லது செயல் என செயப்படும் செயல்களை இரண்டு என்று
சொல்வார்கள். இச் செயல்களுக்குப் பொருந்த ஓர் உயிரின் பிறப்பும் இறப்பும்
அமையும் எனவும் நல்வினை புரிந்தார் இன்பக் கடலில் தோய்வாராகி இன்புறுவர்
என்றும் தீயசெயல் செய்தார் துயரமடைவார் எனவும் சொல்வார்கள்.

25

ஒருமை பேயன்றி ஊழின் முறைவிராய், இருமை புந்துய்க்கும் என்பர் அவ் வெல்லையில்
அறிய தொல்வினை யானவை ஈட்டுமேல், வருவ தற்கென்பர் மன்னுயிர் யாவையும்

ஈவான்மாக்களெல்லாம் தாங்கள் செய்த வினைகளின் பயனை அந்தப் பிறப்பின்
மாத்திரமன்றி ஊழின் முறையாகப் பொருந்திய மறுபிறப்பிலும் அனுபவிக்கும் என்
பார்கள்; முன்னுள்ள வினையால் எய்திய பிறவியில் வினைகளை அனுபவிக்கும் அதே
நேரத்து இனிவரும் பிறவிக்கும் ஏற்றதோர் வினையை அந்த மேலான உயிர்யாவும்
பெறும் எனவும் சொல்லுவார்.

26

ஈட்டு கின்ற இருவினை யாற்றலான், 'மீட்டு மீட்டும் விரைவின் உதித்திடும்
பாட்டின் மேவும் பரிசுணர்ந் தன்னவை, கூட்டு மென்பர் குறிப்பரி தாஞ்சிவன்.

இவ்வண்ணமாக பிறவிதோறும் தேடுகின்ற இருவகை வினையின் வலிமையால்
பின்னும் பின்னும் விரைவில் இவ்வுயிர்கள் பிறக்கும் இறக்கும்; இவ்வுயிர்கள் செய்த

வினைகளின் தன்மைகளுக்கேற்ப இன்ப துன்பங்களை கூட்டிவைப்பார் குறித்து யாவராலும் அறிதற்கரிய சிவபிரான் என்பார்கள். 27

சொற்ற ஆதியுந் தோமுறு வான்றனை, உற்ற ஆவியும் ஒன்றல ஒன்றெனில் குற்ற மாகும்அக் கோமுதற் றென்பரால், மற்ற தற்கு வரன்முறை கேட்டிநீ.

ஆதியான சிவனும், குற்றம் உடைய பெரிப பாசத்தை பெற்றிருக்கின்ற உயிரும் ஒன்றல்ல. அப்படி ஒன்றெனக் கூறினால் அது அந்தப்பதியான சிவனுக்கு குற்றமாகும் எனச் சொல்வார்கள். இவர்கள் சொல்வது பொருத்தமில்லாதது. இதற்குரிய வரன் முறையை விளக்குகின்றேன் கேட்பாயாக. 28

ஆதி யந்தமின் ருகி அமலமாஞ், சோதி யாயமர் தொல்சிவன் ஆடலின் காத லாகிக் கருதுதல் மாயையாற், பூதம் யாவும் பிறவும் புரிவனால்.

முதலும் முடிவும் இல்லாததாய் மலப்பற்றில்லாத தூய சோதியாய் முன்னைப் பழம்பொருளான சிவனே திருவிளையாடல் ஒன்றில் காதலாகி தானே நினைந்து தானே தனது மாயையால் மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் எனும் ஐந்து பூதங்களையும் வேறு தத்துவங்களையும் தோற்றுவித்தருளினார். 29

இடங்கொள் மாயையின் யாக்கைக ளாயின், அடங்க வும்நல்கி அன்னவற் றுடுதான் கடங்கொள் வானிற் கலந்துமற் றல்வுடல், மடங்குமெல்லையின் மன்னுவன் தொன்மைபோல்

தம்மிடத்தின் நின்றும் தோன்றிய மாயையின் காரணமாக சரீரங்கள் யாவற்றை எங்கும் படைத்து அந்த உடலங்களுடாக தான் குடத்துள் இருக்கும் ஆகாயம் போன்று கலந்து இருப்பார். அந்த உடலம் அழியும் காலத்தில் குடமுடைந்தால் வெளி வெளியானது போல தானும் பழமைபோல் ஒன்றாக இருப்பார். 30

இத்தி ரத்தின்எஞ் ஞான் றும்அவ் வெல்லைதீர், நித்தன் ஆடல் நிலைமை புரிந்திடும் மித்தை யாகும் வினைகளும் யாவையும், முத்தி தானு முயல்வதும் அன்னதே,

இத்திறமாக எக்காலத்தும் அந்த அளவு காணமுடியாத நித்திய பொருளான சிவன் தமது திருவிளையாட்டைச் செய்திடுவார். ஆதலினாலே நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைகளும் பிறவும் பொய்யாகும். முத்தி என்பதும் அதைப்பெற வேண்டுமென முயற்சி செய்வதும் அங்ஙனமே பொய்யாகும். 31

பொய்ய தாகும் பொறிபுலம் என்றிடின, மெய்ய தோவகை காணும் விழுப்பொருள் மையில் புந்தியும் வாக்கும் வடிவமுத, செய்ய நின்ற செயல்களும் அன்னதே;

இவ்வண்ணமாக ஐம்பொறிகளும் ஐம்புலங்களும் பொய்யாகுமென்றால் இந்தப் பொய்யான பொறிகள் காண்கின்ற சிறந்த பொருள்களானவை உண்மையாகுமா? ஆகவே குற்றமற்ற புத்தியும் வாக்கும் வடிவமும் செய்கின்ற செயல்களும் எல்லாமே பொய்யாகும். பொய்யால் காண்பன பொய்யாகும். 32

அன்ன செய்கைகள் அன்மைய தாகுமேற், பின்னர் அங்கதன் பெற்றியின் வந்திடும் இன்னல் இன்பம் இரண்டுமெய் யாகுமோ, சொன்ன முன்னைத் துணிபின வாசுமே.

அதின் செய்கைகள் பொய்யானால் பின்னதாக இந்தச் செயல்கள் ஊடாக வந்திருக்கின்ற இன்னல்கள் இன்பங்கள் இரண்டும் மெய்யாகுமோ? நான் முன்னர் சொல்லிய துணிபாக பொய்யேயாகும். 33

மித்தை தன்னையும் மெய்யெனக் கொள்ளினும், அத்த குந்துய ரானதும் இன்பமும் நித்த மாகும் நிமலனை எய்துமோ, பொத்தி லான பொதியுடற் காகுமே.

பொய்யான பொறிகளை உடலை மெய்யென்று சொன்னாலும் இன்ப துன்பங்களானவை நித்தியரான சிவபிரானை அடையுமோ? அடையாதே. தசை தோலால் மூடப் பெற்ற இல்லமாயிருக்கின்ற உடம்பிற்காகும். இன்ப துன்பம் உடம்பிற்கே அன்றி உயிராகிய சிவனுக்கு சேராது என்றார். 34

தோன்று கின்றதும் துண்ணென மாய்வதும், என்று செய்வினை யாவதுஞ் செய்வதும் ஆன்ற தற்பரற் கில்லை அனையதை, ஊன்றி நாடின உடற்குறு பெற்றியே.

பிறத்தலும் பின்னர் விரைவில் இறத்தலும் செயல்கள் யாவையும் முயன்று செய்வதும் ஆகிய இவை எங்கும் நிறைந்து நிற்கின்ற தற்பரணை சிவனுக்கு இல்லை. இதனை மனதால் ஊன்றிச் சிந்தித்தால் பிறப்பு இறப்பு, இன்ப துன்பம் உடற்குப் பொருந்தியதே யாகும். 35

போவ தும்வரு கின்றதும் பொற்புடன், ஆவ தும்பின் அழிவதுஞ் செய்வினை ஏவ தும்மெண்ணி லாத கடந்தோறும், மேவு கின்றதோர் விண்ணினுக் காகுமோ.

இதற்கு ஓர் காரணம் சொல்வதானால் எண்ணற்ற குடங்களில் இருக்கும் ஆகாயத்திற்கு போவதோ, வருவதோ, பொவிஷடன் தோன்றுவதோ பின்னர் மறைதலோ அல்லது செய்கின்ற தொழில்களுமாகியவை சேருமோ. குடம் அசைந்ததே யன்றி வெளியசையவில்லை; 36

அன்ன போல்எங்கும் ஆவியொன் றுகியே, துன்னி நின்றிடு தொல்பரன் வேறுபா டென்ன தும்மில்ன் என்றுமொர் பெற்றியான், மன்னும்அங்கது வாய்மையென் றேர்திந்

அன்னத்தைப் போல எல்லாவிடத்தும் உயிர் ஒன்றாகியே அமைந்து நிற்கின்றார் ஆதியான சிவன். அவன் வேறுபாடு எக்காலமும் இலன். அன்றும் இன்றும் என்றும் ஓர் தன்மையாய் இருப்பவன்; இதுதான் உண்மை என நீர் உணர், 37

தஞ்ச மாகும் தருமநன் றுலென, நெஞ்ச கத்து நினைந்து புரிவதும் விஞ்சு கின்ற வியன்பவந் தீதென, அஞ்சு கின்றது மாம்அறி வின்மையே;

நமக்கு நன்மையைத் தருவது தருமம் என நன்றாக நெஞ்சிலே நினைந்து செய்வதும் மிகுகின்ற பெரியபாவம் தீது எனப்பயப்பட்டு விலக்குகின்றது அறிவிலாமை; 38

யாது யாதுவந் தெய்திய தன்னதைத், தீது நன்றெனச் சிந்தைகொள் ளாதவை ஆதி மாயையென் றுய்ந்தவை ஆற்றுதல், நீதி யான நெறிமைய தாகுமே.

வாழ்விலே யாது யாது செய்ய வந்து சேர்கின்றதோ அதை தீமையோ நன்மையோ எனச் சிந்தை செய்யாது அவை எவையாயிருந்தாலும் ஆதியான மாயையே என ஆராய்ந்துணர்ந்து அவைகளை செய்தலே நீதியான முறையாகும்; 39

தருமஞ் செய்க தவறுள பாவமாங், கருமஞ் செய்யற்க என்பர் கருத்திலார்
இருமை தன்சையும் யாவர்செய் தாலுமேல், வருவ தொன்றிலை மாயம்வித் தாகுமோ.

தருமத்தைச் செய்யுங்கள், தவறான பாவ கருமங்களைச் செய்யாதையுங்கள் என புத்தியில்லாதவர்கள் சொல்வார்கள். இந்த நல்ல தீய இருவினைகளையும் யார் செய் தாலும் மேல் விளையும் பலன் ஒன்றுமில்லை. 40

கனவின் எல்லையில் காழுறு நீரவும், இனைய வந்தவும் ஏனை இயற்கையும்
நளவு வந்துழி நாங்கண்ட தில்லையால், அனைய வாம்இவண் ஆற்றுஞ் செயலெலாம்

இது எப்படி எனில் நித்திரையில் கனவு காண்கின்றபோது கனவிலே நாம் விரும்புவதும் துக்கப்படுவதும் வேறு இயல்பான நிலைகளை அடைவதும் விழிப்பு வந்துள்ளபோது நாம் காணவில்லையே, அதைப் போல உடலூடாகச் செய்யப்பெறும் செயல்கள் யாவும் உடலற்றபோது ஒன்றுமில்லாது போகும்? 41

இம்மை யாற்றும் இருவினை யின்பயன், அம்மை எய்தின் அன் ரேவடை யப்படும்
பொய்ம்மை சேயது பொய்யிற் பிறப்பது, மெய்ம்மை யாகும் தோசுடர் வேலினோய்:

ஒளியான வேலையுடைய சூரனே! இப் பிறவியில் செய்யும் இருவினைகளின் பயனாவது மறுபிறப்பு உண்டாயினன்றோ அடையப்படும்: மறு பிறப்பு உண்டென்பது பொய், பொய்யிலே தோன்றுவது உண்மையாகுமோ:

நெறிய தாகுமிந் நீர்மையெ லாம்பிறர், அறிவ ரேயெனின் அன்னதொர் வேலையே
பெறுவர் யாமுறும் பெற்றியெ லாமவை, உறுதி யுண்டெனின் உண்மைய தாகுமே.

முறையான இந்தத் தன்மைகள் யாவையும் பிறர் தெரிந்து கொண்டால் அந் நிலையில் நாம் அடைகின்ற தகுதிகள் எல்லாவற்றையும் அடைவார்கள்: நாம் கூறுவதெல்லாம் மனத்திடமுண்டானால் உண்மையாக விளங்கும். மனச்சஞ்சலமுற்றார்க்கு இவை தெளிவுறாது. உறுதியுடையார் உணர்வர் என்றார் சுக்கிரபகவான். 43

சிறிய ரென்றுஞ் சிலரைச் சிலரைமேல் நெறிய ரென்றும் நினைவது நீர்மையோ
இறுதி யில்லுயிர் யாவுமொன் றேயெனா, அறிதல் வேண்டுமஃ துண்மைய தாகுமே

சிலரைச் சிறியவரென்றும், சிலரை மேலான நெறியுடையவரென்றும் நாம் நினைப்பது தகுதியோ? முடிவில்லாத உயிர்யாவும் ஒன்றென்று நாம் அறிதல் வேண்டும் இதுதான் உண்மையாகும்: 44

உண்மை யேயிவை ஒதியி ஓர்உணர், நுண்மை யாம்இனி நுங்களுக் காசிய
வண்மை யுந்தொல் வழக்கமும் மற்றவுந், திண்மை யோடுரை செய்திடக் கேட்டிந்:

நான் சொல்வது முழுவதும் உண்மையே: இவைகளை ஞானிகள் அறிந்து உணரும் நுட்பங்களாம். இனி இவ்வளவுடன் நிற்க, மேலாக உங்களுக்காகிய சிவன் அருள் வளங்களும் உமது முன்னோர் ஒழுகிவந்த வழக்கமும் மற்றவை பற்றியும் உறுதியாகச் சொல்வேன் நீ கேட்பாயாக என்றார். 45

தேவர் தம்மினுஞ் சேர னுதியோர், ஏவர் தம்மினுஞ் ஏற்றம் தாகிய
கோளி யற்கையுக் கொற்றமும் ஆணையும், ஓவில் செல்வமும் உன்னிடை புற்றுவே.

தேவர்கள் தம்மினும் மற்று மகாலெட்குமி நாயகரான விஷ்ணுமூர்த்தி முத
லாகச் சொல்லப்பெறும் எல்லாக் கடவுளர் தம்மினும்பார்க்க மேன்மையான அர்
சியலை நடாத்தற்குரிய இயல்பான தகமையும், வெற்றிகளும், யாரையும் கட்டுப்
படுத்தக்கூடிய ஆணையும் குறைவுறாத செல்வ வளங்களும் உன்னிடத்தாகப் பொருந்திக்
கொண்டன.

46

உற்றதோர் மேன்மை நாடி உன்னைநீ பிரம மென்றே
தெற்றெனத் தெளிதி மற்றத் திசைமுகன் முதலோர் தம்மைப்
பற்றலை மேலோ ரென்று பன்யலை இமையோர் உங்கள்
செற்றலர் அவரை வல்லே செறுமதி திருவுஞ் சிந்தி.

ஏனையோரால் அடையொணாத சீர் உன்னிடத்து உற்ற தன்மையான மேன்
மையை நீ உணர்ந்து உன்னையே பிரமம் என்று ஐயமின்றித் தெளிந்துகொள்ளக்
கடவாய் மற்றவராகிய பிரமதேவர் முதலோர் தம்மை உன்னிலும் மேம்பாடுடை
யவர் என நீ நினையாதே வணக்கம் செய்யாதே. நீ சடப்பொருளல்ல நிறைவான
சித்துப் பொருள். தேவர்கள் உங்கள் பகைவர்கள் அவர்களை நீ விரைவில் அவ
ருடைய செல்வத்துடன் அழித்துவிடுவாயாக.

47

இந்தி நென்போன் வாறோர்ச் சிறையவன் அவனேமநென்னல்
அந்தமில் அடினர் தங்கள் ஆருயிர் கொண்டான் அன்னான்
உயந்தான் போகா வண்ணம் ஒல்லையில் அவனைப் பற்றி
மைந்துறு நிகளஞ் சேர்த்தி வன்சிறை புரிதி மாதோ.

இந்திரன் என்பவன் தேவர்கட்டு அரசனாவன். அவனே முன்னாளில் எத்தனையோ
அசுரர்களுடைய உயிரைச் சிதைத்தவன். அப்படிச் செய்த இந்திரன் தப்பி ஓடிவிடாத
படி அவனை விரைவில் தேடிப் பிடித்து வலிமையுடைய விலங்கைப் பூட்டி நீங்காத
கொடும் சிறையில் வைப்பாய்.

48

சிறையினை இழைத்துச் செய்யுந் தீயன பலவுஞ் செய்து
மறைபுகல் முனிவர் தம்மை வானவர் தம்மைத் திக்கின்
இறையவர் தம்மை நானும் ஏவல்கொண்டிடுதி அன்றார்
உறைதரு பதங்க ளெல்லாம் உதவுதி அவுணர்க் கம்மா.

இந்திரனைச் சிறைவைத்து அவனுக்கு நீ செய்யக்கூடிய தண்டனைகளான தீமை
களைச் செய்து வேதமோதுகின்ற முனிவர்களையும் தேவர்களையும் திக்குப் பாலகரையும்
தினந்தோறும் உனக்கு ஏவல் செய்யும்படி செய்விப்பாயாக. அவர்கள் இருக்கின்ற
பதங்கள் எல்லாவற்றையும் நீ கைப்பற்றி அவர்கள் பதவிகள் எல்லாவற்றையும்
அசுரர்க்குக் கொடுப்பாயாக.

49

கொலையொடு களவு காமங் குறித்திடும் வஞ்ச மெல்லாம்
நிலையெனப் புரிதி யற்றால் நீனக்குமேல் வருந்தி தொன்றும்
இலையவை செய்தி டாயேல் இறைவந் விரும்பிற் ரெல்லாம்
உலகினை ஒருங்கு நண்ணு உனக்கெவர் வெருவும் நீரார்.

82

கொலையோடு காம இன்பம் களவு ஒருவரைக் கெடுக்கும்படி நினைந்து செய்யும் வஞ்சனை யாவையும் நீ உனக்கு அவசியமாக வேண்டப்படும் நிலையான கருமங்கள் என நினைந்துகொள். அதைப் புரிந்தால் உனக்குத் தீதுகள் ஏதும் வந்திடும் எனப் பயப்படாதே. உனக்கு அச்செய்கைகளால் ஏதாகிலும்மாரு தீமையும் இல்லை. ஓர் அரசனாகின்ற நீ இச்செயல்களைப் புரியாயேல் உன்னால் விரும்பப்படும் பொருள்கள் எல்லாம் உனக்கு ஒருமித்து வராது. அதுமட்டுமன்றி உனக்கு அஞ்சுவார் யாவருளர். 50

வண்டுமூய் மிலைக்கஞ் சென்னி மால்விடைப் பாகன் தந்த
அண்டமா யிரமே லெட்டும் அனிகமோ டின்னே ஏகிக்
கண்டுகண் டவண்நீ செய்யுங் கடன்முறை இறைமை யாற்றி
எண்டிசை புகழ் மீண்டே ஈண்டுவிற் றிருத்தி யென்றான்.

வளம்பொருந்திய துளைசி மாலையணிந்த முடியுடைய விஷ்ணுவென்னும் கடவுளான இடபத்திலே எழுந்தருளி வருகின்ற சிவபிரான் உனக்குக் கொடுத்தருளிய ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களிலும் உனது சேனையோடு இப்பொழுதே சென்று அவைகளைக் கண்டு கண்டு அந்தந்த இடங்களில் நீ செய்யவேண்டிய கடமைகளை அதிகாரங்களைச் செய்து எட்டுத் திக்கிலும் உள்ளோர் புகழும்படி எல்வா அண்டத்திலும் வெற்றிகொண்டு திரும்பிவந்து இவ்விடத்து அரசாண்டிருப்பாயாக என்றார். 51

வரம்பெறு படலம் முற்றிற்று.

அண்டகோசப் படலம்

தியதோ றினைய மாற்றஞ் செய்பலும் இதுநன் றெந்தை
ஏயின பணியில் நிற்பன் இறையவன் எனக்குத் தந்த
ஆயிரத் தெட்டென் றேதும் அண்டங்கள் நிலைமை யாவும்
நீயுரை யென்ன ஆசான் நிருபனாக் குரைக்க லுற்றான்.

தியதான இந்தத் தூர்ப்புத்திகளைச் சூரபன்மனுக்கு சுக்கிராச்சாரி சொல்லி நின்றலும் அதுகேட்ட சூரன் எந்தைபிரானே அது நன்று, நீர் ஏவியபடியே இப்பணிகளை நான் புரிந்திருப்பேன், அதுநிற்ப சிவபிரான் எனக்குத் தந்த ஆயிரத்தெட்டு என்று சொல்லப்பெறும் அண்டங்களின் நிலைமைகள் யாவையும் நீர் இப்போது எம்ச்கு எடுத்துச் சொல்லியருள்க எனலும் அதுவேளை சுக்கிரன் அரசனான சூரபன்மனுக்குச் சொல்லத் தொடங்குவார். 1

மேலுள யொருளுந் தத்தம் விளைவது நிற்க இப்பால்
மூலமாம் பகுதி தன்னின் முளைத்திடும் புந்தி புந்தி
ஏலுறும் அகந்தை ஒன்றின் எய்தும்ஐம் புலனும் ஆங்கே
வாலிய கூனந் தொட்டு மாநிலங் காறும் வந்த.

பிரமமும் புருஷனும் ஆகிய மேலானவை எனப்படும் பொருள்கள் தத்தம் இயல்பான நிலையில் தொழில்படுவன, அவை எவருக்கும் தெரியப்படாது. இது நிற்ப இப்பால் மூலப்பிரகிருதியிடத்திருந்து புத்தி தத்துவம் முளைத்திடும். அப்புத்தியிலிருந்து

தோன்றுகின்ற அசங்காரதத்துவத்தில் ஒன்றிலிருந்து ஐந்து புலன்களும் தோன்றும். அந்த ஐந்து புலன்களிலிருந்து தூய்மையான ஆகாயம் முதல் பெரிய பூவுலகம் வரையுமுள்ள மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என்னும் ஐந்து பூதமும் வந்தன.

இங்கு கூறப்பட்ட தோற்றமுறையாலது அசங்காரத்தினின்று சத்தமும், சத்தத்தினின்று ஆகாயமும், ஆகாயத்தினின்று பரிசுமும், பரிசுத்தினின்று வாயுவும், வாயுவினின்ற ரூபமும், ரூபத்தினின்ற நெருப்பும், நெருப்பிலிருந்து ரசமும், ரசத்தினின்ற சலமும், சலத்தினின்ற கந்தமும், கந்தத்துநின்று பூமியும் தோன்றுவன. 2

அப்பெரும் புவிக்குத் தான்ஓர் ஆயிர கோடி யண்டம்
ஓம்பில வென்ன உண்டால் ஒன்றினுக் கொன்று மேலாக்
செப்புறு நிலைமைத் தன்று தெரிந்திடிற் பரந்து வைதும்
வைப்பென லாகும் அன்ன மற்றவை அம்பொன் வண்ணம்.

இந்தப் பெரிய பூமிக்கு உறுதுணையான வைப்புப்போல ஓராயிர கோடியெனும் தொகைப்பட்ட அண்டங்கள் ஒன்றினுக்கொன்று நிகரற்றன எனும்படியாக உள்ளன. இவைகள் ஒன்றினுக்கொன்று மேலாக இருக்கின்றன எனச் சொல்ல இயலாது இவைகளைத் தெரிந்து நாடினால் எங்கும் பரந்திருப்பன. இவைகள் நாம் இருக்கும் பூகோளமான இப்பூமியேயன்றி வேறு பல பூமிகளையும் அவற்றின்பாலுள்ள அண்டங்களையும் அடக்கி விளங்குதலால் பரந்திருக்கும் வைப்புப்போல இருக்கும். இந்த அண்டங்கள் அழகிய பொன்வண்ணமானவை. 3

அங்கண்மா ஞானத் தண்டம் ஆயிர கோடி தன்னில்
இங்குந் பெற்ற அண்டம் ஆயிரத் தெட்டி னுள்ளந்
துங்கமாம் அண்ட மொன்றின் இயற்கையைச் சொல்லு கின்றேன்
செங்கைசேர் நெல்லி யென்னச் சிந்தையிற் காண்டி யன்றே.

இவ்வாறாக இடமகன்ற பெரிய பூவுலகத்தின் கூறுகி விளங்கும் ஆயிரகோடி அண்டங்களில் இங்கு நீ பெற்றுக்கொண்ட அண்டங்கள் ஆயிரத்தெட்டினுள்ளும் மேன்மையான அண்டம் ஒன்றினுடைய இயற்கையைச் சொல்லுகிறேன். அதை உன்னுடைய சிவந்த கையிலிருக்கும் நெல்லிக்கனி என்னும்படி உனது மனதில் தெளிந்து கண்டுகொள்வாயாக.

இங்கு சொல்லப்பட்ட அண்டம் ஒன்றாவது இப்பூமி தொடக்கமாக உள்ள பதினாலு உலகமும் அவற்றிற்குரிய இயல்புகளும் அவையைப் பற்றிச் சூழ்ந்துள்ள புலன்களும் ஆகியவையாகும். இவ்வாறு சொல்லப்பெறும் அண்டம் ஒன்றைப் போலவே சூரபன்மன் பெற்றுள்ள ஆயிரத்தெட்டும் இதேபோல அமைந்தன. ஆகையால் இதன் இயல்பைக்கொண்டு மற்றவைகளையும் நீ அனுமானித்துக் காண்பாயாக என்றார் சுக்கிரபகவான். இக்கருத்தை மணிவாசகரும்

அண்டப்பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம், அளப்பருந்தன்மை வளப்பெருங்காட்சி
ஒன்றினுக்கொன்று, நின்றுழில் பகரின், நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன.
எனக் கூறுதல் காண்க. 4

கதிரெழு துகள்என் முன்று கசாக்கிர கந்தான் ஆகும்
இதுதொகை இருநான் குற்ற திலீக்கையல் விலீக்கை யெட்டால்
உதிதரும் புகை யன்ன புகைஎட் டியவை யென்ப
அதினிரு நான்கு கொண்ட தங்குலத் தளவை யாமே.

சூரிய ஒளி யன்னல் அல்லது துவாரம் ஊடாக உட்தோன்றினால் அப்போது அந்தக் கிரணத்தின் பரம அணுக்கள் தோன்றுவன. இந்த பரம அணுவான கதிர் எழு கொண்டது மயிர்நுனி எனப்படும், மயிர்நுனி (கசாக்கிரம்) எட்டுக்கொண்டது சர் எனப்படும், சர் எட்டுக்கொண்டது ஓர் பேனாகும். பேன் எட்டுச் சேர்ந்தால் ஓர் நெல் இடையாகும். நெல்லிடை எட்டுக் கொண்டது ஓர் அங்குலம் எனலாம். 5

அங்குலம் அறுநான் கெய்தின் அதுகரம் காமோர் நான்கு தங்குதல் தனுவென் ருகும் தனுவிரண் டதுஓர் தண்டம் இங்குறு தண்ட மான இராயிரம் குரேசத் தெல்லி பங்கமில் குரோசம் நான்கோ ரியோசனைப் பால தாமே.

இந்த அங்குலம் இருபத்தின்கு கொண்டது ஒருமுழம். நான்கு முழம் கொண்டது ஓர் வில்விடை எனப்படும். வில்விடை இரண்டு கொண்டது தண்டம் எனப்படும். இங்கே அளவுகூறிய தண்டம் இரண்டாயிரம் கொண்டது ஓர் குரோசம் எனப்படும் எல்லையாகும். குறைவில்லாத குரோசம் நான்கு கொண்டது ஒரு யோசனை என்னும் தூர அளவாகும். இதன்படி நீட்டல் அளவையை முதல் சொன்னார் சுக்கிரன். 6

அந்தயோ சனையின் எல்லி ஐம்பதிற றிரண்டு கோடி வந்ததின் வண்டத் திற்கும் மாயிரும் பரவை வைப்பு முந்திய நிவப்புமாகும் மொழிந்திடும் அண்டங் கட்டும் இந்தவா றளவைத் தென்றே என்னுதி இலகொள் வோலோய்.

இவ்வாறாகச் சொல்லப்பெற்ற யோசனையின் அளவு நூறுகோடி கொண்டது இந்த அண்டத்திற்கு மிகப்பெரிய விசாலமும், சிறந்துள்ள உயரமும் ஆகும். முன் சொல்லப்பெற்ற பதினான்கு உலகங்களும் புவனங்களும் மாகியவைகளமைந்திருக்கும் பரப்பு நீளம் நூறுகோடி, அகலமும் நூறுகோடி யோசனையாகும். இதைப்போல மற்றைய அண்டங்கட்டும் அளவு உள்ளது என்றே எண்ணுவாயாக இலைபோலும் வடிவுடைய வேலேந்திய சூரபன்மனே. 7

ஒன்பது வரிக்குக் கீழாம் யோசனை ஐம்பான் கோடி தின்புவி தனக்கு மேலாய்ச் சேர்தரும் அளவும் அஃதே மன்புகழ் மேரு வுக்கு மாதிரம் அவையோ ரெட்டும் என்பதும் ஐம்பான் கோடி கடாகத்தின் எல்லி யோடும்.

சிறப்புடைய இந்தப் பூமிக்கு கீழாக உள்ளது ஐம்பதுகோடி யோசனையாம். இந்தப் பூமிக்கு மேலாக உள்ளதும் அதேபோல ஐம்பது கோடியாம். பூமியில் உள்ளாரால் புகழப்படுகின்ற மேருமலைக்கு திக்குகளில் விளங்கும் எட்டுத்திசைகளும் அண்டச் சுவர்வரையும் இருபுறமுமாக ஐம்பது கோடி யோசனை நீண்டிருக்கும். அண்டத்தில் நடுவில் பூமியும் பூமியின் நடுவில் மேருமலையும் உண்டு. அதனாலே மேருமலை மத்தியமாகக் கொண்டு இருபுறமும் திசைகள் எட்டும் ஐம்பது ஐம்பது கோடி யோசனைக் கணக்கில் ஓடும் என்றார். 8

அண்டமார் கடமோர் கோடி அதற்கும் தினிலோர் கோடி திண்டிறல் காலச் செந்தி உருத்திரர் செம்பொற் கோயில் ஒண்டழற் கற்றை யுள்ள தொருபது கோடி மீக்கட் கொண்டெழு தூம வெல்லி குணிக்கின்றஐங் கோடி யாமே.

இந்த அண்டச் சுவரின் (கடாகம்) சுனம் ஒருகோடி யோசனையாகும். இதற்கு மேலாக ஒருகோடி யோசனை தூரத்தில் மிக்க வலிமையுடைய காலக்கினி உருத்திர மூர்த்தியினுடைய செம்பொன் மயமான கோயில் இருக்கின்றது. அந்த உருத்திர பகவானின் அக்கினிச் சுவலை பரம்புகின்ற இடம் பத்துக்கோடி யோசனை அளவாம். அதன் மேலாகக் கிளம்பி எழுகின்ற புகை செல்லும் எல்லையை அளவியின் ஐந்து கோடி யோசனையாகும். 9

அரித்தவி சுயர்ச்சி ஆங்கோர் ஆயிரம் அளவைத் தாகும்
பரத்தலும் அதற்கி ரட்டி படர்தரு காலச் செந்தி
உருத்திரர் அழலின் மேனி யோசனை அயுத மாகுந்
திருத்தரு பலகை வாள்வில் செஞ்சர மேந்திச் சேர்வார்.

இந்த காலாக்கினி உருத்திரமூர்த்தி வீற்றிருந்தருளுகின்ற சிம்மாசனத்தின் உயர்ச்சி ஆயிரம் யோசனை அளவை உடையதாயிருக்கும், அந்த சிம்மாசனத்தின் அகல மும் இரண்டாயிரம் யோசனை அளவையாகும். இந்த உருத்திர மூர்த்தியின் நெருப் பாகிய திருமேனி பதினாயிரம் யோசனை நீளமுடையதாயிருக்கும் அவர் கையிலே பலகையும், வாளும், வில்லும், சிவந்த பாணம் ஆகியவற்றை ஏந்தி பவண்ணம் சிம் மாசனத்து வீற்றிருப்பார். 10

ஒங்கிய காலச் செந்தி யுருத்திரர் தம்மைப் போல்வார்
ஆங்கொரு பதின்மர் சூழ்வர் அன்னவர் ஏவல் ஆற்றிப்
பாங்குற வொருபான் கோடிப் பரிசன மேவும் அன்றோர்
பூங்கழல் வழுத்தி ஆதி கமடம்புப் புவனம் வைகும்.

அவ்வீடத்தில் சிறந்த காலாக்கினி உருத்திரமூர்த்தியை வடிவத்தில் ஒத்தவர்க ளாகிய இன்னும் வேறு பத்து உருத்திர மூர்த்திகள் சேர்ந்திருப்பார், இந்தப் பத்துப் பேருடைய ஏவல்களைச் செய்துகொண்டு பத்துக்கோடி கணங்கள் பரிவாரங்களாக இருக்கும். அவர்களுடைய மலர்போன்ற திருவடிகளைத் தியானித்து துதித்துக் கொண்டு ஆதியான ஆமை அந்தப் புவனத்தில் இருக்கும். 11

அன்னதோர் புவன மீக்கண் அடுக்குறு -நிலைய வாசித்
துன்னுறு நாலேழ் கோடி தொகைப்படு நிரயத் தெல்லே
உன்னத மான கோடி ஒன்றொழி முப்பான் மேலும்
பன்னிரண் டிலக்கம் அண்டத் தளவுறும் பரப்பு மன்றோ.

அப்படியான புவன மேலாக அடுக்கடுக்காகப் பொருந்திய நிலையில் இருபத் தெட்டுக் கோடி எனும் தொகையுடைய நரகங்கள் இருக்கும். இந் நரகத்தின் எல்லையின் உயரமானது இருபத்தொன்பது கோடியே பன்னிரண்டிலக்கம் யோசனை உடைய தாயிருக்கும். இதன் பரப்பு (விலாசம்) அண்டச் சுவர்வரையும் இருக்கும். 12

உற்றிடு நிரய மீதில் ஒன்றிலா இலக்கம் நூறு
பெற்றிடு முயர்வு தன்னிற் பிறங்குமோர் புவனம் கீழ்மண்
பற்றிய இரும்பு நாப்பண் பச்சிமம் பசும்பொற் சோதி
மற்றதன் மேல்பா கததில் வதிவர்கூர் மாண்டர் என்போர்.

இவ்வாறு சொல்லப்பெற்ற நரகத்தின் மேலாக தொன்னூற்றொன்பது இலக்கம் யோசனை என்னும் உயர்வு பொருந்திய இடத்திலே ஓர் புவனம் (பூமி) விளங்கி இருக்கும். இந்த உலகின் கீழ்ப்பாகம் மண்மயமாகவும் நடுப்பாகம் இருப்பாகப்பற்றிக் கொண்டும், மேற்புறத்தாக சோதியாய் விளங்கும் பொன்னாகவும் இருக்கும். இதன் மேற்புறத்தில் கூர் மாண்டர் என்னும் உருத்திமூர்த்தி இருப்பார். 13

காமுக முகத்தர் கூர்வாய்க் கணிச்சியம் படைசேர் கையர்
ஊழியங் கணலை அன்ன உருவினர் திரியுங் கண்ணர்
மாழையம் பீட மீக்கண் வைகுசூர் மாண்டர் தம்பால்
சூழருத் திரராய் உள்ளோர் தொகுதியை அளக்கொ னுதால்.

இந்தக் கூர்மாண்ட உருத்திரர் கருமையான முகம் உடையர். கூரிய வாயை யுடைய மழுப்படையைக் கையில் ஏந்தியவர். ஊழிக்காலத்து அக்கினியை ஒத்த உருவினை உடையராய் பொன்னாலாகிய பீடத்தின் மேலாக இருப்பார். இந்தக் கூர் மாண்ட உருத்திரமூர்த்தியைச் சூழ்ந்திருக்கும் பரிவார உருத்திர மூர்த்திகளின் தொகை இவ்வளவு என அளக்கமுடியாது. 14

அப்புல னத்து மீதே அந்தரம் இலக்க மொன்பான்
செப்புவர் அதனுக் கும்பர் சிறந்தபா தலங்கள் என்ப
ஒப்பறு பிலமொன் றற்கே ஒன்பஃதி லக்க மாக
இப்படி அறுபான் மூன்றும் இலக்கமேழ் பிலத்தின் எல்லை.

இந்த உலகத்தின்மேலே ஓர் வெளி இடம் உண்டு. அதை ஒன்பது இலக்கம் யோசனை எனச் சொல்லுவார்கள். அதனுக்கு மேலாக உள்ள உலகங்களை சிறந்த பாதாள உலகங்கள் என்பார்கள். ஒவ்வொரு பாதாள உலகத்திற்கும் இடையே ஒன்பது இலக்கம் யோசனை தூரம், ஆக ஏழுபாதாள உலகங்களின் எல்லையானது அறுபத்தி மூன்று இலக்கம் யோசனையாகும். 15

பரத்தினி லுறுங்க னிட்ட பாதலம் எட்டி லக்கம்
அரத்தினுக் ககற்சி வெவ்வே ரயுதமாம் அவைமுழ் பாகம்
உரத்தகும் அவுணர் கீழ்ப்பால் ஒள்ளெயிற் றுரகர் நாப்பண்
திருத்தகும் அரக்கர் மேல்பால் சிறந்துவீற் றிருந்து வாழ்வோர்.

முற்கூறிய ஏழு பாதாள உலகங்கட்கும் மேலாக கனிட்ட பாதலம் என்னும் உலகம் எட்டிலக்கம் யோசனை உயரம் உடையதாய் இருக்கும். அந்தப் பாதாள உலகங்கட்கு அகற்சி தனித்தனி பதினாயிரம் யோசனையாகும். இந்த பாதாள உலகங்கள் மூன்று பாகமாயிருக்கும். இந்த மூன்று பாகத்தின் கீழ்ப்பாகத்து வலிமை மிகுந்த அகரரும் நடுப்பாகத்து கூரிய பற்களை உடைய நாகரும் மேல்பாகத்து சிறப் புடைய இராக்கதரும் சிறந்து வாழ்வோர். 16

இதன்மிசை இலக்க மொன்பான் ஆடகர் இருக்கை யாகும்
இதன்மிசை வெளியோர் கோடி இலக்கமும் இருப துண்டால்
இதன்மிசைக் களிற்று பாந்தள் எட்டுடன் சேடன் ஏந்தும்
இதன்மிசைப் புனியின் ஈட்டம் எண்பஃதி லக்க மாமே.

இந்த பாதாளங்களுக்கு மேலாக ஒன்பது இலக்க யோசனை தூரத்தில் ஆடகேச உருத்திரமூர்த்தியின் இருப்பிடமாகும் இதற்குமேலாக ஒருகோடி இருபது இலக்கம் யோசனை தூரம் ஓர் வெளி உண்டு. அதற்கு மேலாக திக்கு யானைகள் எட்டு நாகங்கள் ஆதிசேடன் என்னும் நாகமானவை தாங்கி இருக்கின்ற பூமி உண்டு. இதன் அளவு ண்பது இலக்கம் யோசனையாம்.

17

ஈடுறு பிலங்கட் கெல்லாம் இறைவராய்ப் பாது காப்போர்
ஆடகர் தாமே நாகர் அவுணர்வார் அரக்கர் அன்றார்
தாடொழு சனங்கள் அண்ட கடமுதல் தரைபீ ருக்க
கோடியோர் ஐம்பான் ஆகுங் குணித்தனை கோடி யன்றே.

இவ்வாறான பாதாள உலகங்கட்கெல்லாம் அரசராக இருந்து இவற்றினைப் பாதுகாப்பவர் ஆடகேச்சரர் என்னும் உருத்திரமூர்த்தியாரும். நாகர்களும் அசுரர்களும் வளைந்து கூரிய பற்களையுடைய இராட்சதர் ஆகிய சனங்கள் ஆடகேச உருத்திர மூர்த்தியின் திருவடி சேவிக்கின்றவர்களாவர். அண்டச்சுவர் முதல் இப்பூமிவரைக்கும் உள்ள கீழ்ப்பாகத்தின் உள்ள தூரத்தின் கணக்கு ஐம்பதுகோடி யோசனையாகும் இதனை நீ கணித்து அறிந்துகொள்.

பூமியின்கீழ் ஐம்பது கோடியோசனை விபரம்

கீழண்டகடாகம் (அண்டச் சுவர்)	1 00 00 000
காலாக்கினி உருத்திரபதம்	16 00 00 000
நரடலோகம்	29 12 00 000
கூர்மாண்ட உருத்திரபதம்	99 00 000
வெளி இடம்	9 00 000
பாதாள உலகம் ஏழு	63 00 000
கலிட்ட பாதாளம்	8 00 000
ஆடகேசர் புவனம்	9 00 000
வெளியிடம்	1 20 00 000
பூமி	80 00 000

ஆகக் கூடியது

50 00 00 000

18

பலவகைப் பிலங்கட் கெலாம் பரமதாய் உற்ற தொல்பார்
உலகினுள் விரியும் அங்கண் உள்ளவும் உரைப்பன் கேட்டி
குலவிய சம்பு சாகங் குசைகிர வஞ்சம் கோதில்
இலவுகோ மேத கம்புட் கரம்இவை ஏழு தீவே.

சூரபன்மனே ! பலவகையான பாதாள உலகங்கட்கெல்லாம் மேல் பொருந்திய தாய் உள்ள பழையையான பூமியின் விரிவும் அங்குள்ள இயல்புகள்பற்றியும் உனக்கு உரைப்பேன் கேள். சிறப்புடைய இந்தப்பூமி மண்டலம் சம்புத் தீவு, சாகத்தீவு, குசைத்தீவு, கிரவஞ்சத்தீவு, குறைவிலா சான்மலித்தீவு கோமேதகத்தீவு, புட்கரத்தீவு என ஏழு கோளங்களாகியன.

19

பரவுமிவ் வுலகில் உப்புப் பால்தயிர் நெய்யே கன்னல்
இரதமா மதுநீ ராகுஞ் ளழகடல் ஏழு தீவும்
வரன்முறை விரவிச் சூழும் மற்றதற் கப்பால் சொன்னத்
தரையது சூழ்ந்து நிற்கும் சக்கர வாளர் சையம்.

பரந்து விளங்குகின்ற இப் பூமிகள் ஏழிலும் சம்புத்தீவு உப்புச்சமுத்திரத்தாலும் சாகத்தீவு பால் சமுத்திரத்தாலும் குசைத்தீவு தயிர்சமுத்திரத்தாலும், கிரவுஞ்சத் தீவு நெய்ச்சமுத்திரத்தாலும், சான்மலித்தீவு கருப்பஞ்சாற்றுக் கடலாலும், கோமேதத்தீவு தேன் கடலாலும், புட்கரத்தீவு சுத்த நீர்ச்சமுத்திரத்தாலும் சூழப் பெற்று விளங்கும் கோளங்களாகும். இதற்கு அப்பால் உள்ள இடம் பொன்னினு லான பூமியாகும். அப்பூமியால் சூழப்பட்டு இருக்கும் சக்கரவாளம் என்னும் மலை. 20

அன்னதற் கப்பால் வேலைக் கரசனும் புறத்தி லாழி
பின்னது தனக்கும் அப்பால் பேரிருள் சேர்ந்த ஞாலம்
மன்னவ காண்டி அப்பால் வலிகெழும் அண்டத் தோடு
துன்னுமிப் பொருள்கள் யாவுந் சூழ்ந்துகொண் டிருக்கு மன்றே.

அதலுக்கும் அப்பால் சமுத்திரங்கட்கு எல்லாம் அரசனான புறவாழி என்னும் சமுத்திரம் உண்டு. அதற்கும் அப்பால் பெரிய இருள்சேர்ந்த இருட்பூமி உண்டு. இதனை எல்லாம் சூரனே நீ சென்று கண்டுகொள். அதற்சப்பால் வலிகொண்ட அண்டத்துடன் இங்குசொல்லிய பொருள்கள் யாவும் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும். 21

எல்லேதீர் முன்னைத் தீவோ ரிலக்கமாங் கடலும் அற்றே
அல்லன தீவும் நேமி அதற்கதற் கிரட்டி யாகச்
சொல்லினர் ஆங்ஙன் கண்ட தொகையிரு கோடி அன்றி
நல்லதோர் ஐம்பான் மேலும் நான்கெனும் இலக்க மாமே.

அளவு காணப்படாத சம்புத்தீவின் பரப்பு ஒரு இலக்கம் யோசனையாகும் அதனைச் சூழ்ந்த கடலும் அப்படி ஒரு இலக்கயோசனையாம். இதைவிட மற்றய ஆறு தீவு களும் அதனைச் சூழ்ந்த கடல்களும் ஒவ்வொன்றும் முன்னதிலும் இரட்டிப்பங்கான பரப்பளவாக அமைந்துள்ளன. இவற்றையெல்லாம் சணக்கிட்டுக் கண்டதொகை நன்மையான இரண்டுகோடியே ஐம்பத்து நான்கு இலக்கம் யோசனை எனச் சொல் வார்கள். 22

இதன்கணக்கு இப்படி	பரப்பு யோசனை
சம்புத் தீவும் உப்புக்கடலும் (நாம் இருப்பது)	2 00 000
சாகத் தீவும் பாற்கடலும்	4 00 000
குசைத் தீவும் தயிர்க்கடலும்	8 00 000
கிரவுஞ்சத் தீவும் நெய்க்கடலும்	16 00 000
சான்மலித் தீவும் கருப்பஞ்சாற்றுக் கடலும்	32 00 000
கோமேதகத் தீவும் தேன்கடலும்	64 00 000
புட்கரத் தீவும் சுத்த நீர்க்கடலும்	128 00 000

ஏழு தீவும் கடலும் ஆகக் கூடியது 251 00 000

ஐயிரு கோடி சொன்னத் தணிதலம் அதுசூழ் நேமிச்
சைப்மோர் அயுத மாகும் சார்தரு புறத்தின் நேமி
எய்திய கோடி மேலும் இருபதோ டிலக்க மேழாம்
மையிருள் சேர்ந்த பாரின் எல்லமேல் வகுப்பன் மன்றே.

இதனுக்கும் அப்பாலுள்ள பொன் பூமியானது பத்துக்கோடி யோசனை பரப் புடையதாகும். இப் பொன்புமி சூழ்ந்துள்ள சக்கரவாளம் என்னும் மலை பதினாயிரம் யோசனைப் பரப்பாகும். இதனைச் சார்ந்திருக்கின்ற புறவாழிச் சமுத்திரம் இருபத் தொருகோடியே ஏழுஇலக்கம் எனலாகும். இப்பால் இருட் பூமியின் எல்லையை நான் வகுத்துச் சொல்வேன் கேட்பாயாக. 23

ஆரிருள் உலகம் முப்பான் அஞ்செனுங் கோடி மேலும்
 ஓரொரு பத்தொன் பானா யுற்றநான் கயுதமாகும்
 பேரிருள் சூழ்ந்த அண்டப் பித்திகைக் கனமோர் கோடி
 பாரிடை ஈகலந் தேரில் பாதியோர் ஐம்பான் கோடி.

கொடிய இருள் உலகம் பதினைந்து கோடி பத்தொன்பதிலட்சத்து நாற்பதி
 னாயிரம் யோசனையாகும். இந்த இருள் பூமியைச் சூழ்ந்துள்ள அண்டச் சுவரின்
 கனம் ஒருகோடியாகும். பூமியின் அகலத்தை அறிவதனால் சம்புத்தீவின் நடுவிலிருந்து
 ஒரு பாதியுடன் ஐம்பது கோடியாகும். பாதி அளவு என்றது சம்புத் தீவின்
 நடுவிலுள்ள மேருமலையின் இருபுறமும் கணக்கிடும் வழி ஒவ்வொரு புறமும் ஐம்பது
 கோடி யோசனையாகும். 24

இதன் கணக்கு விபரம்

சம்புத் தீவின் பாதி	50 000	யோசனை
ஏனைய ஆறுதீவுகளும் கடலும்	2 53 00 000	
பொன்னிலம்	10 00 00 000	
சக்கரவாளமலை	10 000	
புறவாழி	21 27 00 000	
இருள் நிலம்	15 19 40 000	
அண்டப் பித்தியின் கனம்	1 00 00 000	

ஆகக்கூடியது 50 00 00 000 யோசனை

நடைதரு தொன்னூ லாற்றான் நாம்புகல் கணிதந் தன்னை
 உடையதோர் திசையே இவ்வா ரெழிந்தமா திரத்தும் வைக்கின்
 வடகொடு தென்றி கீழ்மே மற்றுள கோண முற்றும்
 நொடிதரிற் கோடி கோடி நூறுயோ சனைய தாமே.

உலக வழக்கமாகி நடைபெற்று வருகின்ற பழைய நூல்களின் பிரகாரம் நாம்
 சொல்லிய இந்தக் கணக்கினை ஒரு திக்கில் அல்லாது மற்றைய திக்கிலும் வைத்துச்
 சொன்னால் வடக்கிலிருந்து தெற்கும், கிழக்கிருந்து மேற்கும் மற்றுள்ள கோணங்
 களிலும் தனித்தனி ஐம்பதின் இரட்டியான நூறுகோடி யோசனை நூரமாகும். 25

முள்ளூடை மூலமான முண்டகத் தவிசின் மேய
 வள்ளறன் வலது மொய்ம்பான் வசந்தசா யம்பு மைந்தன்
 அள்ளிலை வேற்கை நம்பி அன்புடை விரதன் ஞாலம்
 உள்ளதோ ரெல்லை முற்றும் ஒருதனிக் குடையுள் வைத்தான்,

முள்ளோடு கூடிய தன் டடன் எவற்றிற்கும் மூலத்துள்ள தாமரை மலர் ஆசனத்
 தில் வீற்றிருந்த வள்ளலான பிரமதேவரின் வலது தோளின் நின்றுத் தோன்றினான்
 கவாய்ப்பு என்பவன். இவன் கூரிய இலைபோலும் வேலைக் கையில் ஏந்திய வள்ளலான
 முருகப் பெருமான்பால் அன்புடைய விரத நியமத்தை உடையவன். அவன் இப்
 பூமிமுழுவதும் உள்ள எல்லை அனைத்தையும் தனது ஒரு குடையின்கீழ் அமையும்
 வண்ணம் ஆணைசெலுத்தி அரசாண்டான். 26

அங்கவன் தனது மைந்தர் அங்கிதி ரசன்மே தாதி
துக்கமாம் வபுட்டி னோடு சோதிட்டுத் துதிமான் தொல்சீர்
தங்குமல் வியனே மிக்க சவனனும் எழுவர் தாமும்
பங்குகொண் டேழு தீவும் பாதுகாத்த தரசு ரெய்தார்.

அந்தச் சுவாயம்புவின் புதல்வராக ஏழுபேர் தோன்றினார்கள். அவர்கள் அங்கி
திரன், மேதாதி, உயர்வுடைய வபுட்டு, சோதிட்டு, துதிமான், தொன்மையான
சிறப்புடைய அவ்வியன், மேலான சவனன் எனப்படுவர். இவர்கள் இந்த ஏழு தீவு
களையும் பங்கிட்டு பாதுகாத்து அரசாண்டார்கள். 27

சீரியசம் புத்தீயம் புரந்த அங்கி திரன்என்பேரன் தான் அருளுந் சிறுவராயோர்
பாரதன்கிம் புருடன் அரிசேது மாலன் பத்திரா சவனன் இளா விருத னென்போன்
ஏருடைய இரமியன்நல் லேமப் பேரோன் இயந்தருவாம் ஒன்பதின்மர் இவர்கள் பேரால்
ஓரொருவர்க் கொவ்வொன்று நாவற் தீவை ஒன்பதுகண் டம்தாக்கி உதவி னானல்,

சிறப்புடைய சம்புத் தீவை அரசாண்ட அங்கிதிரன் என்பவன் ஒன்பது பிள்ளை
களைப் பெற்றான். அவர்கள் பாரதன், சிம்புருடன், அரி, சேதுமாலன், பத்திராசவனன்,
இளாவிருதன், அழகிய இரமியன், நல்ல இரணியன், தகுதியுடைய குரு எனப்படுவர்,
இந்த ஒன்பது பிள்ளைகளின் பெயரால் சம்புத் தீவை ஒவ்வொரு பெயருக்கும் ஒரு
கண்டமாக ஒன்பது கண்டமாக்கி அந்தப் பிள்ளைகளை அரசாளக் கொடுத்தான். 28

விண்ணாய்சம் புத்தீயின் நடுவு நின்ற மேருவரை செக்கமலப் பொகுட்டுப் போல
நன்னாமதற் கியோசனைஉன்-னதம்எண் பத்து நான்குளவா பிரமாரும் ஞாலம் ஆழ்ந்த
தெண்ணிரண்டாயிரம் சென்னி யகலமும் முப்பா விராயிரமா ம்பராரையெல்ல அதனிற்பாதி
வண்ணமிகு மேகலைமுன் றதனுள் உச்சி வாய்த்திடுமே கலையின்று பல்சிகர மல்கும்.

மேலான உயர்வுடைய சம்புத் தீவில் நடுவில் நின்ற மேருமலையானது சிவந்த
தாமரைப் பூ மொட்டுப்போல இருக்கும். அதன் உயரம் எண்பத்து நான்காயிரம்
யோசனையாகும். அது பூயியில் ஆழந்திருக்கும் பகுதியின் ஆழம் இரண்டாயிரம்
யோசனையாகும். அதனுடைய முடியின் விசாலம் முப்பத்திராயிரம் யோசனையாகும்,
அந்த மலையின் அடிப்பாகம் பதினாறுயிரமாம். மேருமலையில் வண்ணம் உடைய மூன்று
முடிகள் உள. உச்சியில் விளங்குகின்ற முடியில் பல சிறு குடுமிகள் இருக்கும். 29

மேருவரை அதற்குநடுப் பிரமன் மூதூர் மிக்கமனோ வதி அதற்கு மேலைத் திக்கின்
நாரணன்வாழ் வைகுண்டம் வடகீழ் பாலின் நாதனும் சோதிடகம் திசைக னெட்டுஞ்
சீரியல்திந் திரன்முதலாம் எண்மர் தேயந் தெற்குமுதல் வடக்களவு மருங்கு தன்னில்
நேரிய தோர் தேசமது செவ்வே போகும் தென்பூழை யொன்றுளது நீள்கமாதோ.

மேருமலைக்கு நடுவணைப் பிரமதேவரின் முன்னை ஊராகிய மனோவதி இருக்
கின்றது. அதற்கு மேற்குப் பக்கத்தில் நாராயணக் கடவுள் வாழ்கின்ற வைகுந்தம்
இருப்பது, மேரு மலைக்கு வடகிழக்கே சிவபிரான் வீற்றிருக்கும் சோதிடகம் என்னும்
பதி இருக்கின்றது. மேரு மலையின் எட்டுத் திக்கிலும் சிறந்த இந்திரன் அக்கினி
யமன் நிருதி வஜ்ரன் வாயு குபேரன் ஈசானன் என எண்மருடைய தேசங்கள் இருக்
கின்றன. நேராக இத்தேசங்களுக்குச் செல்வதற்காக தெற்கு முதல் வடக்கு வரையும்
செல்கின்ற ஒரு நெடிய குகை பக்கத்திலுள்ளது. அதை நீ உணர்ந்துகொள்வாயாக. 30

அந்தவரைக் கீழ்த்திசைமந் தரமாம் வெண்மை அதன்தெற்குக் கந்தமா தனம்பொன்
கந்தரமாம் விபுலம்நீ லம்வடக்குச் சுபார்கவம்மா துணைப்போது கடம்பு சப்பு [மேல்பால்
நந்தியதோர் போதிஆல் குணபாலாதி நாற்றிசையில் வரைமீது நிற்கும் நாவல்
முந்துமிரண்டாயிரயோ சையாம் ஏனை முத்தருவும் இதிற்பாதி மொழியும் எல்லை.

அந்த மேரு மலைக்குக் கிழக்குத் திக்கிலே மந்தர மலை இருக்கின்றது. அதன்
நிறம் வெள்ளை. மேருவின் தெற்கிலே கந்தமாதனம் என்னும் மலை உள்ளது.
அதன் நிறம் பொன். மேருவிற்கு மேற்கே அழகிய விபுலம் என்னும் மலை
நிறம் நீலம். மேருவின் வடக்குத் திக்கிலே சுபார்க்வம் என்னும் மலை மாதாளம்பூ
நிறமுடையது. இப்பால் இந்த மேரு மலையின் கிழக்குமுதல் நான்கு திக்கிலுமுள்ள
நாலு மலைகள் மேலாக முறையே கடப்ப மரம், நாவல் மரம், அரச மரம், ஆல
மரம் ஆன நான்கு மரங்கள் நிற்கும். இந்த மரங்களில் நாவல் மரம் இரண்டாயிரம்
யோசனை உள்ளது. மற்றையவை மூன்றும் தனித்தனி ஆயிரம் யோசனையாம். 31

அத்தைய கீழ்த்திசையில் அருணம் மேல்பால் அர்தோதம் தென்றிசைமா னதமே யல்லா
உத்தரத்தின் மாமடுநீர் நிலையாய் மேவும் உய்யானஞ் சுரத்திரத குணக்கு வைரும்
வைத்தபெரு நந்தனந்தக் கிணத்தில் ஓங்கும் வைப்பிரசங் குடக்கமரும் வடாது பாங்கின்
மெத்துதிரு தாக்கியம்உற் றிடுநீள் வாறு மேருவரைச் சாரலிடை விரவுமன்றே.

இன்னமும் மேருவின் கிழக்கிலே அருணம் என்னும் நீர் நிலையும், மேற்கில்
அசிதோதம் என்றும், தெற்கிலே மானதம் என்றும், இதன்றி வடக்கே மாமடு என்
றும் பெயரினை உடைய நான்கு நீர் நிலைகள் இருக்கின்றன. இப்பால் சோலைவனங்க
ளாக சுயத்திரதம் என்னும் பெயருடைய சோலை மேருமலையின் கிழக்கிலும், மிகப்
புரந்திருக்கும் நந்தன வனம் என்னும் சோலை தெற்கிலும், வைப்பிரசம் என்னும்
சோலை மேற்கிலும் அடர்ந்துள்ள திருதாக்கியம் என்னும் சோலை வடக்கிலுமாக
மேரு மலையின் சாரலிலே நான்கு சோலைகள் விளங்கும். 32

கடிகமமும் நாவலொன்று தென்பால் நின்ற காரணத்தால் பாரதன்றன் கண்ட முற்றும்
இடனுடைய நாவலந்தி வெணம்பேர் பெற்ற தித்தருவின் தீங்கனிந் ராராய் மேருத்,
தடவரையைப் புடைகுழந்து வடபாற் சென்று சாம்புநதப் பெயர்பெறுமச் சலிலந் துய்த்தோர்
உடல் முடிதும் பொன்மயமாய் அயுத மேலும் ஒருமூவா மிரமாண்டங் குறுவர் அன்றே.

மணம் வீசுகின்ற நாவல் மரம் ஒன்று தென்திசையாக நின்ற காரணத்தால்
பாரதன் என்பானின் கண்டம் முழுவதும் வலிமையுடைய நாவலம் தீவு எனப்
பெயர் கொண்டு நின்றது. இந்த நாவல் மரத்தின் இனிய கனிகள் சாருகி ஆரூகப்
பெருகி மேரு என்னும் பெரிய மலையை புடையாக வளைந்து ஓடி வடக்குப் புறத்தே
சென்று சம்புநாதம் என்னும் பெயருடைய ஆரூகி விளங்கும். இந்த ஆற்று நீரை
உண்டோர் தமது மேனி முழுவதும் பொன்விறமாகி பதின்முவாயிரமாண்டு ஆயுள்
பெற்று அங்கு வாழ்வார்கள். 33

நாற்றிசையில் ஊரம்பரம்பு மேல்கீழ் தானும் நவின் றிடினமே ருவிற்பாதி அதற்குக்
மாற்றிய - மாலியவாள் மேல்பாற் கந்தமாதனத்தென் றிசைநிசதம் ஏமகூடம் [கீழ்பால்
ஏற்றிமும் வடபால்நீ லம்சுவேதம் இயந்திருங்கம் எட்டுவரை இவையாம் நீலம்
மேற்றுகற்பொன் மணிகனகம் பனியே நீலம் வெண்மைமதி காந்தம்இவை மேனி-தாமே.

நாவற் தீவின் திக்கிலுமுள்ள மலைகளின் பரப்பு மேலுக்கும் சீழுக்கும் சொல்விடின் (உயரமும் ஆழமும் சொல்லிடின்) மேரு மலையின் உயரத்திற்குப் பாதி ; அதாவது நாற்பத்திராயிரம் யோசனை உயரமும். எண்ணாயிரம் யோசனை ஆழமுமாம். தீவின் கிழக்கிலே மாலியவான் என்னும் மலையும், மேற்கில் கந்தமாதனமும், தென் திசையில் நிசதம் ஏமகூடம் தகுதியான இமயமும் வடபுறத்தே நீலம் சுவேதம் இயல்புடைய சிருங்கம் என எட்டு மலைகள் உள. இம்மலைகள் நீலம், மேலான பொன், பதுமராக இரத்தினம், பொன், மணி, நீலம், வெண்மை, சந்திரகாந்த நிறமுமான மேனியை உடைய.

34

நிசதமொடு பொற்கூடம் இமையச் சீழ்மேல் நெடுங்கடலைத் தலைக்கூடி நிமிரும் ரோமன் திசையுளபுதரமுன்றும் அனைய எட்டுத் திண்டிரியும் இராயிரயோ சனைவான் செல்லும் வசையில்லாத மாதனமாலியவான் என்னும் மால்வரைகள் தமதகலம் அயுதம் மற்றை அசலமிரு முன்றுமிரா யிரம்இத் தீவுள் அமுருநவ கண்டவெல்ல அறைவன் மாதோ.

நிசதம் ஏமகூடம் இமயம் என்னும் மலைகள் மேற்கிலும் கிழக்கிலுமுள்ள கடல் களைச் சந்தித்து உயர்ந்திருக்கும். வடக்குத் திசையிலுள்ள நீலம் சுவேதம், சிருங்கம் என்னும் மூன்று மலையும் அப்படியே கிழக்கு மேற்குக் கடல்களைத் தொட்டு நிமிர்ந்திருக்கும். இந்த எட்டு மலைகளும் இரண்டாயிரம் யோசனை உயர்ந்திருக்கும். குறைவிலாத கந்தமாதனம் மாலியவான் என்னும் மலைகளின் அகலம் பதியையிரம் யோசனையாம். மற்ற ஆறு மலைகளின் அகலம் இராயிரம் யோசனை. இனி இந்த நாவலற் தீவின் ஓன்பது சுண்டங்களின் எல்லையைச் சொல்வேன்.

35

கோதில்வட கடல்முதலாச் சிருங்கக் காறுங் குருவருடம் சிருங்கமுதற் சுவேத மட்டும் நீதிஇரணியவருடம் சுவேத நீல நெடுங்கீரியின் நடுவண்டிர மியமாம் மேருப் பூதரஞ்சுழ் வருடம்இளா லிருதயாகும் பொலிந்தகந்த மசதனமேற் புணரி நாப்பண் கேதுமால் வருடம்மாலியவான் தொடருக் கீழ்கடலின் இறுவாய்பத்திரம தாமே,

குற்றமில்லாத வடகடல் முதலாக சிருங்கம் என்னும் மலைவரையும் உள்ள பூமியைக் குருவருடம் என்றும், சிருங்க மலைமுதல் சுவேதம் என்னும் மலைவரையுமுள்ள பூமியை நீதியுடைய இரணிய வருடம் என்றும், நெடிய சுவேத மலைக்கும் நீல மலைக்கும் நடுவே உள்ள பூமியை இரம்மிய வருடம் என்றும் மேரு மலையைச் சூழ்ந்த பூமியை இளாவிருத வருடம் என்றும், பொலிவுடைய கந்தமாதன மலைக்கும் மேற்றிசைக் கடலுக்கும் இடைப்பட்ட பூமியைக் கேதுமால் வருடம் என்றும், மாலியவான் மலை தொடக்கம் கிழக்குள்ள கடலின் முடிவு வரையுமுள்ள பூமியை பத்திராகவ வருடம் என்பார்கள்.

36

அப்புவிவின் நிசதமுதல் ஏமக் காறும் அரிவருடம் ஏமமுதல் இமைய நாப்பண் கிம்புருடம் தென்கடற்கும் இமைய மென்னுங் கிரிக்குநடுப் பாரதமாம் கேது மாலோ டும்பர்புகழ் பத்திரமுப் பத்து நாலாயிரம்நின்ற தொன்பதினாயிரமா மெல்லே உம்பர் தமதுலகையை பரதமென்னும் ஒன்றொழிந்த கண்டமெட்டும் உற்றுளோர்க்கே.

அழகிய இப்பூமியில் நிதத மலைமுதல் ஏம கூடம் என்னும் மலைவரையுமுள்ள பகுதியை அரி வருடம் என்றும் ஏம கூடமுதல் இமய மலைக்கு நடுவணாக உள்ள பகுதியை கிம்புருட வருடம் என்றும், தெற்குள்ள கடலுக்கும் இமயம் என்னும் மலைக்கும் நடுவணாக பகுதியை பாரத வருடம் என்னும் பூமியாகவும் சொல்லப்

பெறும். கேதுமால் வருடமும் இவ்வுலகத்தவர் புகழ்கின்ற பக்திராசவ வருடம் என்னும் பூமியினது அளவு முப்பத்து நாலாயிர யோசனையாம். மற்றைய ஏழு பூமிகளும் (வருடங்கள் எனப்படுவன) ஒன்பதியாயிரம் யோசனையாம். பாரதம் என்னும் கண்டத்தை நீக்கி மற்றை எட்டுக் கண்டங்களில் வாழ்வார்களுக்கு அந்த எட்டு இடங்கள் தேவ உலகை ஒத்து இருப்பன. 37

ஆங்குருநாட் ந்ரையவர்ஓர் பொழுதின் யாய்பால் ஆவே மகவே மாகத் தோன்றித் தாங்கள்விழை விற்புணர்வர் அவர்க்குத் தெய்வத் தருமலர்கள் உதவும்உணக் கனியுங் ஓங்குபச்சைநிறம் ஆயுள் அயுதமேலும் ஒருமுவாயிரம் அதற்குள் வடபாகத்திற் [காயும் பாங்கமர்வர் முனிவர்சா ரணரே சித்தர் பதினிமுவாயிரம் ஆயுள்பயுகம் வண்ணம்.

அங்கு குரு நாட்டில் வாழ்வார்கள் ஒரு தாய் வயிற்றில் ஆணும் பெண்ணு மாய்த் தோன்றித் தாங்கள் இருவரும் விருப்பிக் கூடுவார்கள். அவர்களுக்கு கற்பக விருட்சங்கள் பூக்களைக் கொடுக்கும். அவர்கள் உணவுகள் கனியும் காயும். மேலோங் கிய அவர்கள் நிறம் பசுமை. அவர்கள் வயசு பதினமுவாயிரம் ஆண்டுகள். அப் பூமியின் வடபாகத்தில் முனிவர்களும் சித்தர்களும் சாரணர்களும் இருப்பர். இவர்கள் ஆயுள் பதினமுவாயிர வருடம். பனிங்கு போலும் நிறமுடைய மேனி உடைய வர்கள். 38

பரவுபத்தி ராசவத்தோர் கனிகாய் துய்ப்போர் பதினமுவாயிரம் ஆயுள் படைத்த சேயோர் இரணியத்தோர் பலநுகர்வோர் மதிநேர் மெய்யர் இராயிரமைஞ் ஞாறுபுதம் ஆண்டுபெற்றோர் பொருவரிய இரமியத்தி னுள்ளோர் ஆலின் புன்கனிகள் மிசைசுவர்புங்குவளை போல்வார் வருடமவர்க் கொருபதின யிரமே யன்றி மற்றுமிரண்டாயிரமாச் சொற்ற தொன்னூல்.

பரந்திருக்கின்ற பக்திராசவம் என்னும் பூமியில் இருப்போர் கனிகள் காய்களை உண்பார்கள். பதினமுவாயிரமாண்டு வாழ்வுடையவர்கள். சிவந்த நிறமுடையவர்கள். இராமியம் என்னும் பூமியில் இருப்பவர்கள் பழங்கள் சாப்பிடுவோர். சந்திரனை ஒத்த வெண்ணிற மேனி உடையவர்கள். பன்னீராயிரத்து ஐந்நூறு வருடம் வாழ்வு பெற்றவர்கள். நிகரற்ற இரணிய வருடம் என்னும் பூமியில் உள்ளோர் ஆலமரத்தின் இனிய கனிகளைப் புசிப்பவர்கள். செங்குவளை மலர்போலும் நிறமுடையவர்கள். அவர்கட்கு வயது பன்னீராயிரம் என்று பழைய நூல்கள் சொல்லும். 39

விராஷும்இளா விருதத்தோர் வெளிய மெய்யர் மிசைவது தீங்கரும்பிரதம் அயுத மேலும் இராயிரமா யுளுங்கே மாஸந் தன்னில் இருப்பவர்கைப் குவளைநிறம் இனிதினுண்டல் பராரையுள கண்டகியின் கனியே ஆயுள் பத்துளவாயிரம் அரிகண்டத்து வாழ்வோர் ஓராயிரமோ டொன்பதின யிரமதெல்ல உணவுகனி காய்மதியம் ஓளிய தன்றே.

இளாவிருதம் என்னும் பூமியில் உள்ளோர் வெள்ளை நிற மேனியை உடைய வர்கள் புசிப்பது கருப்பஞ் சாறு. ஆயுள் பன்னீராயிரம் ஆண்டு. கேதுமால் வருடம் என்னும் பூமியில் உள்ளோர்கள் பசிய குவளைப் பூவைப் பேரலுப் நிறமுடைய வர்கள். அவர்கள் நன்கு விரும்பிப் புசிப்பது பருத்த அடியினை உடைய கண்டகி மரத்தின் பழங்களாகும். இவர்கட்கு வயது பதினாயிரம் ஆண்டு. அரிவருடம் என்னும் பூமியில் இருப்பார்கள் பதியாயிரமாண்டு வயது உடையவர்கள் உணவு கனியும் காயும் சந்திரனைப் போல வெண்ணிறமுடையவர்கள். 40

போற்றியகீழ் புருடத்தோர் இறலித் தீய புன்களியே மிசைவர் நிறம் பொன்மை ஆயுள் சாற்றியிடும் ஓரயுதம் ஏமகூடத் தடவரைத்தென் பால்இமைய வடபால் தன்னில் ஏற்றமிருங் கயிலைநீற்கும் அதற்கு மீதே இம்மயாமுக் கட்பகவன் உமையா னோடும் வீற்றிருப்பன் ஊழிதனில் அண்டங்காறு மேலொடுகீழ் சென்றிடும் வெற்பு மாதோ.

புகழ்பெற்ற கிம்புருடம் என்னும் பூமியில் உள்ளார்கள் இத்தி மரத்தினது இனிய சிறிய பழங்களை உண்பார்கள். மேனி பொன்னிறமுடையவர்கள் பதினாயிரமாண்டு வயதுடையவர்கள் எனச் சொல்லப் பெறுவர். ஏமகூட மலைக்குத் தென்பாஸில் இயம மலைக்கு வடபாஸில் மேன்மையுடன் விளங்கும் கைலைமலை நிற்கும் அதற்கு மீதே இமையாத மூன்று கண்ணுடைய சிவபெருமான் உமையம்மையாரொடு வீற்றிருப்பார். உலக அழிவாகிய ஊழிக்காலத்தில் கைலை மலையானது மேலுள்ள அண்டம் வரையும் கீழுள்ள பாதாள உலகம் வரையும் நீண்டு நிற்கும் என்பதை அறி. 41

இந்தவீரு நாற்கண்டத் துறையும் நீரார் இன்னப்பிணி நரைதிரைமூழ் பிறையுஞ் சேரார் முந்தையகும் போலேனை மூன்றினுள்ளும் மொய்ப்புநிறை அறிவுடலம் முயற்சி ஆயுள் அந்தமில்சீர் முதலெல்லாம் ஒருதன் மைத்தா அடைகுவர்முன் பாரதத்தில் அவதரித்து வந்துபுரி வினைப்பயனை நுகர்வர் என்பர் வானமுதில் சென்று புனல் வழங்கா தங்ஙன்.

இந்த எட்டுப் பூமிகளில் வாழ்வார்கட்கு இன்னல், பிணி, நரை, திரை, மூப்பு ஆகியதுயரங்களை ஓர் இறையளவேனும் சேர்ந்து கொள்ளார்கள். கிரேத, திரேத, துவாபர, கலியுகம் என்னும் நான்கு யுகங்களிலும் முன்னான யுகத்திலுள்ளவை போல ஏசைய மூன்று யுகங்களிலும் உங்களினது வலியும் நிறையும் அறிவும் உடலும் முயற்சியும் ஆயுளும் எல்லையிலாச் சீரும் முதலான எல்லாம் ஒரு தன்மையாகப் பெறுவர். முன்னாகப் பாரதம் எனும் பூமியில் அவதரித்து அங்கு செய்த வினைப் பயன்களை இப்பூமிகளில் அனுபவிப்பார். அந்த உலகுகளில் வானத்தில் உள்ள முகில்கள் சென்று மழை பெய்வதில்லை, எனவே இப்பூமிபோல் காற்றோட்டப் இல்லை என்பது பொருளாகும். 42

பாரதத்துள் ளார்அவளி கிளைத்து மற்றும் பஃரோழிலும் புரிந்து மறம் பாவம் ஈட்டிப் பேரருள்பென திகமெழுவா யானமூன்றிற்பெறுபயன்கொண்டேய்வார் என்பர்பெருமையாற்றல் சேறிவு நிறைஆயுள் உருவம் உண்டி செய்கையுங் களுக்கிசைநக திறனே சேர்வர் தோரைமுதற் பலபைங்கூழ் விளையுள் ஆக்கந் தூயகனி காய்கந்தம் பிறவுந் துய்ப்பார்.

பாரதம் என்னும் (நாம் வாமும் பூமி) பூமியில் உள்ளார்கள் பூமியை உழுதும் மற்றும் பல தொழிலைப் புரிந்தும் தருமம் பாவம் என்றும் இவற்றைப் புரிந்து ஆதிபௌதிகம், ஆதியாத்மிகம், ஆதிதெய்விகம், என்னும் மூன்றிலும் பெறுகின்ற பயன்களைக்கொண்டு வாழ்வார்கள் என்பார்கள். ஆனால் இவர்கட்கு மட்டும் முன் சொல்லிய உலகத்தவர் போலல்லாது இவர்களுடைய பெருமை ஆற்றல் சீர் அறிவு நிறை ஆயுள் உடலம் உணவு செய்கை ஆகியயாவும் நான்கு யுகங்களிலும் அந்தந்த யுகத்திற்கு ஏற்றபடியே அடைந்து கொள்வர். மலை நெல் முதலாகத் தாங்கள் விளைவுசெய்து பெறும் தானிய வகைகளையும் கனி காய் முதலிய வற்றையும் பிறபொருள்களையும் உண்பார்கள். 43

நாலிருகண்டத்தோரும் விண்ணு னோரும் நரகினரும் அவ்விடத்தில் நண்ணி வைக்கி மேலைபுரு வினையாற்றி அவற்றிற்கேற்ற வியன்பயன்கள் துய்ப்பரென விளம்பு யாற்றால் சீலமிகு பாரதமாங் கண்டமொன்றே தீவினைநல் வினையாகுஞ் செய்கைக் கெல்லாம் மூலமொரு குறைபெறினே ஊந்து தேவர் முனிவர்களுந் தவம்புனை முயல்வர் அங்கன்

முன்சொல்லிய எட்டுக் கண்டத்தினோரும் வானுலகிலுள்ள தேவர்களும், நரசுத்திருந்தாரும் இப்பாரத பூமியிடம் பிறந்து, வாழ்ந்து அவ்விடத்து புண்ணிய பாவ பென்னும் இரு வினைகளையும் செய்து அவ்வினைகளுக்கேற்ற மேலான பலன்களை அனுபவிப்பார் எனச் சொல்லப்பெறும் தன்மையால் சீலம்மிருந்த வாழ்விந்நேற்ற பாரதம் என்னும் பூமி ஒன்றே தீவினை நல்வினை என்னும் செய்கைகளுக்கெல்லாம் மூல இடமாகும். வானில் உள்ள தேவர்களும் முனிவர்களும் தமக்கு யாதானுமொரு குறை நேரப்பெற்றால் இப்பூமியில் வந்து பிறந்து தவம், பூசை முதலிய செய்களைப் புரிந்து தங்கள் குறை நீங்கப் பெறுவார்கள். 44

கவிபுகழும் பரதனும்இந் திரனும் பேரேன் கசேருகன்தா மிரபன்னன் கபத்தி நாகன் சவுமியனே கந்தருவன் வருணன் என்னுந் தனயருடன் குமரியெனும் வனிதைதன்னை உவகைதனில் உதவிஅவர் தத்தம் பேரால் ஒன்றற்கோ ராயிரமீயோ சனையதாகப் புவிபுகழ்பா ரதத்தை நவ கண்ட மாக்கிப் பொற்பினுடன் அனையவர்க்கும் புரிந்தான் அன்றே

புலவரின் பாராட்டிற்குரிய பரதன் என்னும் இப்பூமியின் அரசனும் இத்திரன் கசேருகன், தாமிரபன்னன் கபத்தி நாகன் சவுமியன், கந்தருவன், வருணன் என்னும் எட்டு ஆண் குழந்தைகளுடன் குமரி என்று சொல்லப் பெறும் பெண்ணையும் மனமகிழ்வால் பெற்றெடுத்து அவர்களுடைய பெயரால் ஒவ்வொருவருக்கு ஆயிரம் ஆயிரம் யோசனையதாகப் பலரும் புகழும் பாரதம் என்னும் பூமியை ஒன்பது கண்டமாக்கிக் கண்ணியத்துடன் அந்த ஒன்பது பேர்களுக்கும் அரசாளக் கொடுத்தான். 45

கங்கைகவு தமிழமுனை கவுரி வாணி காவிரிநன் மதைபாலி கம்பை பம்பை துங்கபத் திரைகுசைகோ மதிபாஞ்சாலி சூரிசிகி பாபகரை தூத பாபை சங்கவா கிளிசைபா ரத்து வாசி சார்வரிசந் திரபாகை சரபு வேணி பிங்கலைகுண் டலைமுகலி பொருதை வெஃகாப் பெண்ணை முதல்ஆறனந்தம் பெருகிநன்னும்

இப்பாரத பூமியில் கங்கை, கவுதமி, யமுனை, கவுரி, வாணி, காவேரி, நருமதை, பாலி, கம்பை, பம்பை, துங்கபத்திரை, குசை, கோமதி, பாஞ்சாலி, சூரி, சிகி, பாபகரை, தூதபாபை, சங்கவாகினி, சிகை, பாரத்துவாசி, சார்வரி, சந்திரபாகை, சரபு, வேணி, பிங்கலை, குண்டலை, பொன்முகலி, தமிழரபர்ணி, வேகவதி, முதலிய அனந்த ஆறுகள் பெருகி ஓடும். 46

மன்னாமகேந் திரமலயஞ் சையஞ் சத்தி மாநிடுடம் பாரியாத்திரமே. விந்தம் என்னுமலை ஓரேழுங் காஞ்சி யாதி எழுநகருந் தானமொரா மிரமேல் எட்டும் பன்னும்அரு மறைமுதலோர் மேய தேயம் பற்பலவுஞ் சுருதிமுறை பயில்வு மேவி மெய்ந்நெறிசேர் வதுகுமரி கண்டம் ஏனை மிலேச்சரிடம் ஓரெட்டும் வியப்பிலாவே.

மேவாகி மன்னும் மகேந்திரம் பொதியம் சையம் சத்திமான் இருட்சம் பாரி யாத்திரம், விந்தம் என்னும் ஏழு மலைகளும்; காஞ்சி, காசி, அயோத்தி, மதுரை, மாயை, அவந்திகை, துவாரகை முதலிய ஏழு முத்தி நகரமும் ஆயிரத் தெட்டுத் தலங்களும் பிரியமுடன் ஒதும் வேதத்தின்படி ஒழுகும் பிராமணர் வாழும் தேசங்கள் பற்பலவும் வேத முறை ஒழுகுகின்ற வாழ்வும் பொருந்தப்பெற்று உண்மை நெறிக

ஞாடன் விளங்குவது இந்தக் குமரி கண்டம். ஆகவே சூரனே! இக்குமரி கண்டம் தான் மேலானது. மற்றைய எட்டுக் கண்டங்களும் பெருமை இல்லா மிலேச்சர்கள் வாழும் இடமாகும். அவை சிறப்புடையனவல்ல.

தபம் செபம் பூசை முதலியவற்றினால் தன்மையும் உண்மைப் பொருளான உத்தமனையும் அறியத் திருவருள் கூடும்படி பொருந்தியது பாரதத்தின் ஒன்பது கண்டங்களிலே குமரிகண்டம் ஒன்றுதான். இங்குதான் தவம் புரிந்து தம்மீதுள்ள பற்றும் நீங்கி நிற்கும் தலையாய பெருமக்களைக் காண்கின்றோம். மற்றும் எட்டெனக் கூறிய கண்டங்கள் அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, ஆபிரிக்கா, ருசியா, சைனா, யப்பான், அவுஸ் திரேலியா வாகிய இடங்களில் எங்காவது இப்படியான வேதநெறி ஒழுகி கொல்லாமை பூண்டு அன்பு உருவாகி, அனைத்துயரும் இறைவன் சந்நிதானம் எனக் கருதுகின்ற உத்தமர்களைக் காணமுடியுமா? அடக்குமுறை, ஆதிக்க வெறி, காம லீலைகள், கற்பு இலாமை, இந்திரிய வசமாதல், போகம், பெருமிதம். பொல்லாங்கு செய்க் கூசாமை, கொலை முதலிய பாதகங்கள் நிரம்பி உண்மைப் பொருள் விளக்கமின்றி இரும்பு மனதுடன் இருப்பின் மூலம் வாழ்வைப் பெருக்கும் மனிதரையே காண் போம். ஆகவே பிறந்த பிறவியின் பேரூன உண்மை ஒளிநாடி அறியும் நாட்ட மில்லாது உலக இன்பமே பெரிதென மதித்து அதைப் பேணிப் பெருக்கி வாழும் இயல்புடன் இன்னும் இன்னும் நவீன வாகனங்கள், இயந்திரங்கள் கற்பு நெறி உணராத மிருக வாழ்வு அனைத்தும் இக்கண்டத்துளோர் பெருக்கி நின்றறால் இவர்களை மிலேச்சர் என்றும் பெருமை இல்லாதவர் என்றும் கூறினார்கள்.

வியப்பிலார் எனக் கூறியது ஏனெனில் பெருமை என்பது என்மைய மக்களைப் போலப் புலன்வழிச் சேராது மனத்தை அடக்கி ஆளுதல். இதனைச் செயற்கரிய செய்வர் பெரியர் என்பார். கற்புடமை என்பது பெண்ணினத்துப் பெருமை. அதாவது என்விலையும் தான் விரும்பி வாழ்வது ஒரே நாயகனுடனன்றி பின்னரும் சிந்தையை அப்பெண் மாறாகக் கொள்வான் எனின், அது பெருமையல்ல. இதேபோல ஓர் ஆடவனுக்கும் இல்லறத்திற்கு வேண்டியது ஒரு பெண். அவனாடன் புத்திர பாக்கியத்தின் பொருட்டு கூடிவாழ்வதே பெருமை. இச்சை வசப்பட்டு நினைத்த படி நடப்பானாகில் அது பெருமையல்ல. இதேபோல உலகில் செயற்கரிய சீரிய செய்கைகளைக் செய்யும் திருவுடைய பெருமக்கள் தவம், பூசை முதலியவற்றைச் செய்து உய்ய வழிதரும் கண்டம் குமரி கண்டமே.

47

இங்கிவைசம் புத்திவி னிடனே தண்பால் இருங்கடல்கூழ் சாகத்தின் எல்லை தன்னில் தங்கியகோ மேதாதி அவற்கு மைந்தர் சாந்தவயன் சிசிரன்கோ தயன் ஆனந்தன் துங்கமிகு சிவனொடுகே மகன்சி நந்த துருவன்இவர் பேராலேழ் வருட மாக்கி அங்கவருக் கருள்புரிந்தான் கடவுள் வாயு ஆரியர்விந் தகர்குகரர் ஆண்டு வாழ்வோர்.

இங்கு சொல்லிய இவைகள் சம்புத் தீவிலுள்ள இடங்களாகும். இப்பால் குளிர்மையான பாற்கடல் சூழப்பெற்ற சாகத்திவு எனப் பேர்கொண்ட கோளத்தி னிடையாக வாழ்ந்திருந்த கோமேதாதி என்பவனுக்குப் புதல்வரானவர் சாந்தவயன். சிசிரன், கோதயன், ஆனந்தன் மேன்மையான சிவன் கேமகன் சிறந்த துருவன் என்னும் பெயருடைய எழுவர் ஆவர். அந்தசாகத் தீவை இப்பிள்ளைகளின் பெய ராலே ஏழு கண்டங்களாக்கி அவர்கட்குக் கொடுத்தான். அத்தீவிற்குத் தெய்வம் வாயுவாம். அத்தீவில் வாழும் சனங்களின் பெயர் ஆரியர், விந்தர், குகரர் எனப்படுவர்.

48

சோமகமே சுமனஞ்சந் திரமே முந்துந் துந்துயிவப் பிராசனநாரதியந் தொல்சீர்க்
கோமதமாம் ஏழுசீரியுந் சிவைவி பாவை குளிர் அமிர்தை சுகிர்தைமநு தத்தை சித்தி
மாமைதரு கிரமையெனும் ஆறங்கேழும் மருவியிடும் ததிக்கடல்தான் வளைய நின்ற
ஏமமுறு குசத்திவில்வபுட்டு வென்னும் இறையவற்குள் சிறுவர்களாய் ஏழுவருண்டால்.

இத்தவில் சோமகம், சுமனம், சந்திரம் சிறந்த துந்துயி, வப்பிராசனம், நார
தியம், தொன்மையான புகழ்கொண்ட கோமதம், என்னும் பெயருடைய ஏழுமலை
களும், சிவை வ்பாவை குளிர்ச்சியுடைய அமிர்தை சுகிர்தை மனுதத்தை சித்தி
அழகுடைய கிரமை என்னும் ஏழு ஆறுகளும் அத்திவிலிருக்கும். இதன்பால் தயிர்க்
கடல் சூழநின்ற பொன்றிறமுடைய குசத்திவில் வாழ்ந்த வபுட்டு என்னும் அரச
னுக்கும் ஏழு பிள்ளைகள் உளர்.

49

சுப்பிரதன் உரோகிதனே திரன் மூகன் சுவேதகன்சித் திரன்வமித்தி தன்னென்றோதும்
இப்புதல்வர் பேராலேழ் வருடமாக்கி ஈய்ந்தனன்உன் னதங்குமுதங் குமாரம் மேகம்
வைப்புறுசந் தகம்மகிடமேது ரோணம் மலையேழுந் சோனைவெள்ளி மதியே தோமை
ஓப்பறுநேத் திரைவிமோ சனைவிருத்தி ஓரேழு நதியுளவால் உலவை புத்தேள்.

சுப்பிரதன் உரோகிதன் திரன் மூகன் சுவேதகன் சித்தியன், வயித்தியன் என்
னும் பெயருடையர் ஆவர். இந்த ஏழு பிள்ளைகளின் பேரால் குசத்திவை ஏழு
கண்டமாக்கி அவர்களை ஆளக்கொடுத்தான். உன்னதம், குமுதம், குமாரம், மேகம்,
நிலையான சந்தம், மகிடம், துரோணம் என ஏழு மலைகளும் சோனை, வெள்ளி, மதி,
தோமை, ஓப்பற்ற நேத்திரை, விமோசனை, விருத்தினளும் ஏழு ஆறுகள் உள. இத்
தீவிற்கு கடவுள் வாய்புகவான்.

50

தர்ப்பகரே கபிலர்சாரணர்நீ லத்தர் தண்டர்விதன் டகராண்டைச் சனங்கன் ஆவார்
அப்புற நெய்ப் புணரிகிர வுஞ்ச தீபம் அதற்கு மன்னன் சோதிட்டாம் அவன்றன் மைந்தர்
மெய்ப்புசாரணன் கபிலன் கிருதி கீர்த்தி வேனுமான் இலம்பகன்உற் பிதனே யென்னச்
செய்புமெழு பேராலேழ் வருடமாக்கிச் சிறப்புடனே அவரசு செய்து நீந்தான்.

தர்ப்பகர் கபிலர், சாரணர், நீலத்தர், தண்டர், விதண்டர் ஆகியோர் அத்
தீவின் சனங்களாவர். அப்பால் நெய்க்கடலால் சூழப்பெற்ற கிரவுஞ்சம் என்னும்
தீவில் வாழ்ந்த அரசனான சோதிட்டு என்பவனுக்கு பிள்ளைகளாக, சாரணன், கபிலன்
கிருதி, கீர்த்தி, வேனுமான், இலம்பகன், உற்பிதன் எனும் பேருடைய ஏழுவர்
உளர். இவர்கள் பேரால் இத்திவை ஏழு கண்டமாக்கி சிறப்புடன் அவர்கள் அரசு
செய்யும்படி கொடுத்தான்.

51

மன்னுகுசேசயம் அரிவித் துருமம் புட்பா வருத்தம்இமம் துதிமானே மந்தரந்தான்
என்னுமலை ஏழுசிவை விதாத பாபை இமை புனிதை பூரணையோடகில பாபை
சென்னெறிசேர் தம்பைஎனு நதியோரேழு சேர்ந்துளது தபதர்சடா வகர்மந் தேகர்
பன்னுபுகழ் அனேகர் அவர் சனங்களாவார் பங்கயனே அங்குடைய பகவன் அம்மா.

விளங்கும் குசேசயம், அரிவித்துருமம், புட்பாவருத்தம், இமம், துதிமான், மந்
தரம் என்னும் மலைகள் ஏழும் சிவை விதாதபாபை, இமை, புனிதை பூரணை,
அகிலபாபை செந்நெறியாகப் பெருகுகின்ற தம்பை என்னும் ஏழு நதிகளும் இத்
தீவில் பொருந்தப்பெற்றன. அத்தீவில் வாழுகின்ற சனங்களாயுள்ளார் தபதர் சடா
வகர் மந்தேகர் பலரும் புகழும் அனேகர் என்பபடுவர் அத்தீவிற்குரிய கடவுள் பிரம்
தேவனே.

52

மற்றதனுக் கப்பாலை அளக்கர் கன்னல் வளைந்துடைய திபஞ்சான் மலியாம் அக்கல் கொற்றிவனாந் துதிமானன் அவன்றன் மைந்தர் குசலன் வெய்யன் தேவன்முனி அந்தகாரன் அற்றமிலா மரோரதன் துந்துபியாம் அன்றோர்க் களித்தனன் ஏழ் கூறுக்கியசலம் எழுஞ் சொற்றிமிரம் சுரபிவா மனம் ிருத்தம் துந்துபிசம் மியத்தாடம்புண்டரீகம் நிற்கும்.

இத்தீவிற்கப்பால் கருபஞ்சாற்றுக் கடலால் சூழப்பெற்ற சான்மலித் தீவாகும். இதனுக்கு அரசனவான் துதிமான் என்னும் பேருடையவன். அவனது பிள்ளைகள் குசலன், வெய்யன், தேவன், முனி, அந்தகாரன் சோர்விலாத மரோரதன் துந்துபி எனும் ஏழுபிள்ளைகளாவர். அவன் தனது தீவை ஏழு கண்டமாகப் பிரித்து ஏழு பிள்ளைகட்கும் கொடுத்தனன். பலரும் சொல்கின்ற திமிரம், சுரபி, வாமனம், விருத்தம், துந்துபி, சம்மியத்தடம் புண்டரீகம் என்னும் பெயருடைய ஏழு மலைகள் உண்டு. 53

போதுகுறு தங்கவரி யாதி யாமை புண்டரீகை மனோபமை சந்தியையென் ரோதுஞ் சேதநதி யேழுசெல்லும் புட்க லாதர் சிறந்திடுபுட் கர்தனியர் சிரிர் என்போர் ஏதமிலா துறைசனங்கள் கடவுள் சசன் இதற்குமப்பால் மதுக்கடல்கூழ் திருந்த தீபம் மேதகு கோ மேதகம் அவ் வியனே தொன்னுள் வேந்தன் அவற் கெழுமைந்தர் மேனாள் வந்தார்.

பெருகியோடுகின்ற குமுதம். சவரி, ஆதி, யாமை, புண்டரீகை மனோபமை, சந்தியை என்று ஓடுகின்ற குளிர்த ஏழு ஆறுகளும், புட்கலாதர், சிறந்திட்ட புட்கரர், தனியர், சிரிர் என்னும் சனங்களும் அத்தீவில் உண்டு. இத்தீவிற்கு கடவுள் சிவபிரான். இதற்கும் அப்பால் தேன்கடலால் சூழப்பெற்றிருக்கும் தீவு மேன்மை பொருந்திய கோமேதகமாம். அத்தீவிற்கு அவ்வியன் என்னும் பெயருடையவனே பழமைவாய்ந்த அரசனவான். அவனுக்கும் ஏழு மைந்தர் முன்னுள் தோன்றினார். 54

தூயவிமோ சனன்மோகன் சகலன் சோமன் சகுமாரன் குமாரன்மரீ சகனும் மைந்தர்க் காயதையேழ் கூறுபுரிந் தளித்தான் சிங்கம்அத்தம்உத யம்சகல கிரவுமஞ்சம் ஆம்பி கேயம்இர் மியக்கிரியேழ் அயாதிதேனுக் கிளர்கபத்தி சகுமாரி குமாரி இக்கு மாயைநதி ஏழுளமந் தகர்ஆ மங்கர் மாகதர்மா னபர்மாக்கள் மதிமுன் தெய்வம்.

தூயவனான விமோசனன், மோகன், சகலன், சோமன், சகுமாரன், குமாரன், மரீசகன், என்னும் பெயருடையார்கள். இந்த ஏழுபிள்ளைகளுக்கும் கோமேதகத் தீவை ஏழுகூறுக்கி, அவர் அரசாளக்கொடுத்தான். சிங்கம், அத்தம், உதயம், சகலம், கிரவுஞ்சம், ஆம்பியேயம், இரமியம் ஆகிய ஏழு மலைகளும், அயாதி, தேனு, பெருகும் கபத்தி, சகுமாரி, குமாரி, இக்கு மாயை, எனும் ஏழு ஆறுகளும் அத்தீவில் உள. மந்தகர், ஆமங்கர், மாகதர், மானசர், ஆகியோர் அங்குள்ள சனங்களாவர். சந்திர தேவனே அங்குள்ளார்க்கு முதற் தெய்வமாகும். 55

புடையினது தூயபுனற் கடலாந் தீபம் புட்கரமன் னன்சவனன் புதல்வ ரானோர் அடல்கெழுவு தாதகிமா பீத னென்போர்க் கதனையிரு கூறுபடுத் தளித்தான் என்ப இடமகேந் திரம்வருணம் வராகநீலம் இந்திரந் திரியமெனும் ஏழ் வெற்புக் குடிசைவை உமைதரணிசமனை சிங்கை குமரியெனும் ஏழுநதியுக் கொண்டு மேவும்,

அப்பால் தூய நீர்க்கடலால் சூழப்பட்டு இருக்கும் தீவு புட்கரம் எனப்படும். அதற்கு அரசனவன் சவனன் எனப்படுவன் அவனுக்கு இரு பிள்ளைகள் உண்டு. தாதகி மாபீதன் என்பது அவர்கள் பெயராகும் அத்தீவை இரண்டு கூறுக்கி இருவர்க்கும் கொடுத்தான் எனச் சொல்லுவார். இடபம் மகேந்திரம், வருணம், வராகம், நீலம், இந்திரம் இந்திரியம் என்னும் ஏழு மலைகள் உண்டு. குடிசை, சிவை, உமை, தரணி சமனை, சிங்கை, குமரி எனும் ஏழுஆறுகள் அங்கு ஓடும். 56

மேனிலா வியநகரர் நாகர் என்போர் பேவியமர் பரிசனம் வெய்யவனே புத்தேள் ஆனதோர் புட்கரத்தின் முடிவில் ஐம்ப தாயிரம்தோ சனைதன்னில் அசலமொன்று மானசோத் தரம்எனவே சகடக் கால்போல் வட்டனைபெற்றிடும்அதன்கண் மகவானுக்கும் ஏலையோர் எழுவருக்கும் குணபா லாதி எண்டிசையி னும்பதங்கள் எய்தும் அன்றே.

மேலாகிய நிலையுடன் கூடிய நகரர், நாகர் என்போரே அத்தீவில் மேவி இருப் பவரான சனங்களாவர். சூரயபகவானே அத்தீவிற்கு கடவுள். இப்படியான புட்கரத் தீவின் முடிவில் ஐம்பதாயிரம் தோசனை அகலமுளதாக ஒருமலை ஒன்று மானசோத்த ரம் என்னும் பெயருடன் வண்டிச்சில்லைப்போல் வட்ட வடிவாய் இருக்கிறது. அம் மலை மேலாக இந்திரனுக்கும் ஏனைய அக்கினி இயமன் முதல் எழுவருக்குமாக கிழக்கு முதல் எட்டுத்திசையிலும் பதங்கள் றொருந்தி இருக்கும். 57

பொங்குதிரைப் புணரிகளின் முடிவுதோறும் புடையுறவே வளைந்தொள்வோர் பொருட்பு நிற்கும் இங்குளதோர் சாகமுதல் தீபமுற்றும் இருக்குநர்க்கு நரைதிரைமுழப் பின்னல் இல்லை அங்கவர்கள் கலியினுங்கிம் புருடர் தன்மை யடைவர்பதி னுயிரமாண் டமர்வர் அப்பால் தங்கியது தபனியப்பார் அதனைச் சூழ்போய்த்தடம்பெருநே மிப்பொருப்புச்சார்வுற் றன்றே

பொங்கி எழும் திரையினை உடைய ஏழுவகைச் சமுத்திரங்களின் முடிவுதோறும் பக்கராவே வளைந்து கொண்டு ஒவ்வோர் மலைநிற்கும். இங்குள்ள சாகத்தீவு முதல் ஆறுதிவுகளில் வாழ்கின்றார்க்கு நரை திரை மூப்பு வறுமை துயரம் முதலியன இல்லை. இங்குள்ளார்கள் கனிபுகத்திலும் கிம்புருடர் என்னும் தேவ உலக வாசிகளின் தன்மை அடைவர். பதினாயிரம் ஆண்டு வாழ்வார்கள். இதற்கு அப்பால் இருக்கின்றது பொண்பூமி அதனைச் சூழ்ந்தகொண்டு சக்கரவாளமலை விளங்குகின்றது. 58

நேமிவரை அதற்கப்பாற் கடரே அப்பால் நிசிப்படலஞ் செய்யமணி நிறனை மன்னர் காமருசீர் இயக்கிராக் கதரே வெம்பேய்க் கணங்கள் அமர்ந் திடுவர்திசைக் கடவுளொருந் தாமுடைய மாதிரத்தின் மேருவின்கண் தங்குதல்போல் வைகுவர்அங் கதனுக் கப்பால் ஏமமுறு புறக்கடல்அங் கதனுக் கப்பால் இருளாகும் அதற்கப்பால் எய்தும் அண்டம்.

சக்கரவாள மலைக்கு அப்பால் ஒளியிடமாகும். அதற்கப்பால் இருட்படலம். இங்கு சிவந்த இரத்தின நிறமுடைய மன்னரும் அழகுடைய இயக்கரும், இராக்கதர் களும் அமர்ந்திருப்பர். இச்சக்கரவாள மலைமேல் திக்குக் கடவுளரான இந்திரன் முதலியோரும் தங்கள் திக்கிற்கு முதலான மேரு மலையில் இருப்பதுபோல வந்து உறைவார்கள். இதற்கும் அப்பால் சிறப்புடைய புறவாழிச் சமுத்திரம் இருக்கிறது. இதற்கு அப்பால் ஓர் அண்டம் தென்படும். 59

ஊழினெறி யால்தத்தம் உயிரைத் தாமே ஒழிவுசெய்தோ ருந்தெருளு முணர்வி லோரும் ஆழிவரைப் புறஞ்சூழ்வர் அப்பா லாகும் ஆரிருள்சேர் எல்லைதனில் அநாதி யீசர் வாழுமொரு பெருங்கயிலை புண்டவ் வண்ட மருங்கதனிற் கணநிரைகள் வதிந்து மல்குத் சூழறுயம் புத்தீப முதலா அண்டச் சுவர்காறும் புனியென்பர் தொல்லையோரே.

ஊழினெறியால் தத்தம் உயிரைத் தாமே மாய்த்துக் கொண்டோரும் உண்மை ஒளியை அறியும் உணர்விலாதவரும் இந்த சக்கரவாள மலையின் புறத்து சூழ்ந்திருப் பார்கள். அதற்கு அப்பாலுள்ள இருள்சேர்ந்த எல்லையில் அநாதியான ஈசன் வாழுகின்ற ஒரு பெருங்கயிலை உண்டு. இந்த அண்டத்தின் பக்கரில் பேய்க்கூட்டங்கள் பொருந்தி இருக்கும். முன்னையுள்ள அறிஞர்கள் உருண்டைவடிவாயிருக்கின்ற சம்புத் தீப முதலாக அண்டச்சுவர் வரையும் பூமி யென்பார்கள். 60

இப்புவிபின் மேற்கணத்தின் உலக மாகும் இதன்மிசைக்கும் யகலோகம் இதற்கு மீது வைப்புடைய ஈரைங்கால் வயங்கு தேயம் மற்றதன்மேல் எழுபுயலும் வழங்கு மெல்லு முப்பதினா யிரகோடி முகில்ஓவ் வொன்றை முறைசூழ்வுற் றிடும் அதற்கு முன்ன ராகச் செப்பரிய கிம்புருடர் கருட ரானோர் சித்தர்கள்விஞ் சையர் இயக்கர் செறியும் மூதார்.

இந்தப் புவியின் மேலாக கணங்கள் இருக்கின்றன உலகம் உண்டு. இதற்கும் மேலாக சூய்யர் இருக்கின்ற உலக மிருக்கின்றது. இதற்கு மேலாக நிலையாக உள்ள பிராணன், அபானன், சமானன், உதானன், வியானன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன் எனும் பத்து வாயுக்கள் இருக்கும் இடம் இருக்கின்றது. அதற்கு மேலாக ஏழு மேகங்களும் சஞ்சரிக்கின்ற இடமிருக்கின்றது. இந்த மேகங்கள் ஒவ்வொன்றையும் முப்பதினாயிரம் கோடி முகில்கள் ஒவ்வொன்றையே சூழ்ந்திருக்கும். அதற்கும்மேலாத செப்புதற்கரிய கிம்புருடர்களும், கருடர்களும், சித்தர்களும் வித்தியாதரர்களும் இயக்கர்களும் நெருங்கிவாமும் பழைய நகரம் உண்டு. 61

இங்கிதன்மேற் சுரநதிசெல் லிடனே அப்பால் இரவிபதம் தரணிக் கோர் இலக்கமாகும் அங்கதனின் முப்பான்முக கோடிதேவர் அருக்கனுடன் வழிக்கொள்வர் அதற்குமீதே திங்கள்உல கோரிலக்கம் உம்பர் தன்னில் செறிதருதா ரகையுலகம் இலக்கன் சேணிற் பொங்கொளிசேர் புதன்உலகி ரிலக்கம் அப்பாற் புகர்உலகம் சரிலக்கம் பொருந்திற் றன்றே.

இங்கிதன் மேலாக தேவகங்கை செல்கின்ற இடமாகும். அப்பால் சூரியபக வானின் மண்டல மிருக்கின்றது. அது பூவுலகத்தினின்றும் ஒருகோடி யோசனை தூரத்திலுள்ளது அங்கு முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் சூரிய பகவானுடன் வலமாகவந்து சஞ்சரிப்பார்கள். அதற்கு மீதே சந்திரதேவனின் மண்டலமாகும். இதுவும் ஒரிலக்கம் யோசனை தூரத்திலுள்ளது. அதற்கும் மேலாக செறிந்து பரந்திருக்கும் நட்சத்திர மண்டலம் ஓர் இலக்க யோசனை தூரத்திலுண்டு. அதற்கு மேலாக பொங்கிய ஒளி விளங்கும் புதனுடைய உலகமாகும். இது இரண்டிலக்கம் யோசனை தூரத்திலுள்ளது. அப்பால் சுக்கிரன் உலகம் இது இரண்டிலக்கம் யோசனை தூரத்திலுள்ளது. 62

அந்தரமேற் சேய்உலகி ரிலக்கம் மேலே அரசன்உல கீரிலக்கம் அதற்கு மீதே மந்தன்உல கீரிலக்கம் அதன்மேல் ஒரேழ் மாமுனிவர் உலகிலக்க மாகும் அப்பால் நந்துருவன் உலகிலக்கம் புவரீலோ கத்தின் நலத்தகைய தொகையதினைந் திலக்க மாகும் இந்தவுலகத்துமிசை யுடையதேயம் எழுவகையா மருத்தினமுங் கெழுவு மெல்லு:

அதற்கு அப்பாலாகிய மேலிடத்தில் செவ்வாயுலகம் இது இரண்டிலக்கம் யோசனை தூரத்திலுள்ளது. அதற்கு மேலாக வியாழபகவான் மண்டலம் இரண்டிலக்கம் யோசனை தூரத்தில் உள்ளது. அதன்மேல் சனிபகவான் உலகம் இரண்டிலக்கம் யோசனை தூரத்தில் உள்ளது. அதற்குமேல் ஏழு முனிவர் இருக்கின்ற உலகம் ஒரு இலக்க யோசனை தூரத்தில் உள்ளது. அப்பால் நமது துருவனுடைய உலகம் ஓர் இலக்கம் யோசனை தூரத்தில் உள்ளது. இவ்வாறு புவரீலோகம் எனச் சொல்லப்பெறும் இந்தக் கிரகங்கள் நட்சத்திரங்களின் உலகம் யாவும் சேர்ந்து பதினைந்திலக்கம் யோசனையாகும். இதற்கு மேலாக ஏழு வகையான வாயுக்களும் தங்கும் இடமாகும்.

ஏழுவகை வாயுக்களாவன; ஆவகம், பிரவகம், உத்வகம், சம்வகம், சுவகம், பரிவகம், பராவகம் என்பன.

புவர்லோகத்தின் பதினாந்து இலக்க யோசனையின் கணக்கு

சூரிய மண்டலம்	1 00 000	யோசனை
சந்திர மண்டலம்	1 00 000	,,
நட்சத்திர மண்டலம்	1 00 000	,,
புதன் மண்டலம்	2 00 000	,,
சுக்கிர மண்டலம்	2 00 000	,,
செவ்வாய் மண்டலம்	2 00 000	,,
வியாழ மண்டலம்	2 00 000	,,
சனி மண்டலம்	2 00 000	,,
ஏழுமுனிவர் மண்டலம்	1 00 000	,
துருவ மண்டலம்	1 00 000	,,

ஆகக் கூடியது 15 00 000 யோசனை

தொகலோடு சேர்தருமிப் பதத்தின் மீதிற் சுவர்லோகம் எண்பத்தைஞ் சிலக்க மாங்கே புகலோடு வானவருஞ் பிறரும்போற்றப் புரந்தரன்வீற் றிருந்தரசு புரிவன் அப்பால் மகலோகம் இருகோடி மார்க்கண்டாதி மாமுனிவர் பலர்செறிவர் மற்று தன்மேல் இகலோகம் பரவுசனலோகம் எல்லை எண்கோடி பிதிர் தேவர் இருப்பர் அங்கண்.

தொகுதியாகப் பொருந்திய இந்தப் புவர்லோகத்தின் மேலாக சுவர்க்கலோகம் எண்பத்தைந்திலக்கம் யோசனை தூரத்திலுள்ளது. அந்த உலகத்து இந்திரனையே அடைக்கலமாக இருந்து தேவர்களும் பிறருந் துதிப்ப இந்திரக் கடவுள் வீற்றிருந்து அரசு செய்வான். அதற்கு மேலாக மகலோகம் இரண்டு கோடி யோசனை தூரத்தில் இருப்பது. அங்கு மார்க்கண்டேயர் முதலிய பெரிய பல முனிவர் செறிந்திருப்பர். இதன்மேலாக இவ்வுலகத்தாராற் துதிக்கப்படுகின்ற சனலோகம் உள்ளது. அதன் உயரம் எட்டுக்கோடி யோசனை. அவ்விடத்தில் பிதிர் தேவர்கள் இருப்பார்கள். 64

தவலோகம் உன்னதமீ ராறு கோடி சனகர்முத லாவுடையவனகர் சேர்வர் அவன்மேற்சுத் தியவுலகம் ஈரெண் கோடி அயன்இன்பத் தலம்உலக மளிக்குந் தானம் நவைதிரும் பிரமபதம் மூன்றுகோடி நாரணன்வாழ் பேருலகம் ஓர்முக்கோடி சிவலோகம் நாற்கோடி அதற்குமீதே திகழண்ட கோளகையுங் கோடியாமே.

அதற்கு மேலாக பன்னிரண்டு கோடி யோசனை தூரத்தில் தவலோகம் உண்டு. அங்கு சனகர் முதலாகவுள்ள முனிவர்கள் இருப்பார்கள். அதற்குப் பதிறை கோடி யோசனை தூரத்தில் சத்திய உலகம் இருக்கின்றது. அதுவே பிரமதேவர் இன்புற் றிருக்கும் உலகமாகும். அங்கிருந்து சகல உலகங்களையும் படைக்கும் இடமுமாகும். அதற்கு மேலாகக் குற்றமற்ற பிரம உலகமாம். இது மூன்றுகோடி யோசனை தூரத் தில் உள்ளது. அதற்கு மேலாக நாராயணக் கடவுள்வாழ்கின்ற பெரிய விஷ்ணு உலகம் மூன்றுகோடி யோசனை தூரத்தில் உள்ளது. அதற்குமேல் சிவலோகம் நான்கு கோடி யோசனை தூரத்திலுள்ளது. அதற்கு மேலாக விளங்குகின்ற அண்டகோளகையும் ஒரு கோடி யோசனையாம்.

பூவுலக மேலாக ஐம்பதுகோடி யோசனை கணக்கு விபரம்		
புவர்லோகம்	யோசனை	15 00 000
சுவர் லோகம்	,,	85 00 000
மகலோகம்	,,	2 00 00 000
சனலோகம்	,,	8 00 00 000
தவலோகம்	,,	12 00 00 000
சத்தியலோகம்	,,	16 00 00 000
பிரமலோகம்	,,	3 00 00 000
விஷ்ணுலோகம்	,,	3 00 00 000
சிவலோகம்	,,	4 00 00 000
மேலண்ட கடாகம் (கோளகை)		1 00 00 000
ஆகக் கூடியது		50 00 00 000 யோசனை

வேதமொடு தந்திரமும் அவற்றின் சார்பு மிருதிகளும் பிறநூலும் வேறு வேறு ஓதிமெண் டத்தியற்கை மலையோ வென்றால் உண்மைதெரிந் திடிற்படைப்பும் உலப்பில் பேதம் ஆதலினால் அவ்வவற்றின்நிருபு நாடி அறிந்தஉனக் கிண்டுண்மை யதுவே சொற்றும் ஏதமில் இவ்வண்டத்தில் புவன நூற்றெட்பு டுறையருள்சேர் உருத்திரர்தம் மிருக்கையாமே.

வேதங்களும் ஆகமங்களும் அவற்றின் சார்பு நூல்களும் மிருதிகளும் ஏனைய நூல்களும் வேறு வேறுக அண்டங்களின் இயற்கையைப்பற்றிச் சொல்லிடும். அப்படியானால் அவைகள் தவறே என்றால் இஃலை, உண்மையைத் தெரிந்திட்டால் உலகப் படைப்பும் அளவிறந்த பேதங்களாகும். ஆதலினால் அந்தந்த நூல்களின் வேற்றுமைகளை ஆராய்ந்து விவேக புத்தியையுடைய உனக்கு உண்மையானதையே இங்கு சொன்னும். குற்றமற்ற இந்த அண்டத்தில் நூற்றெட்டுப் புவனங்கள் உள்ளன. அவை சிவபிரானது கருணையைப்பெற்ற உருத்திர மூர்த்திகளது இருப்பிடங்களாகும். 66

இந்த அண்டத்தின் இயற்கைய முன்னுனக் கிறைவன்
தந்த அண்டங்கள் ஆயிரத் தெட்டுமித் தகைமை
மைந்த நீசென்று காணுதி யெனவகுத் துரைப்ப
அந்த மில்லதோர் மகிழ்ச்சியின் உனர்ந்தனன் அவுணன்.

புதல்வனே! முன் ஈசன் உனக்கு அரசாளும்படி தந்தருளிய ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களும் நாம் இப்போது சொல்லிய இந்த அண்டத்தின் இயல்பாகவே அமைந் திருப்பன. இத்தன்மையை நீ சென்று உனது ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் காணும்போது இந்த அண்டங்கள் யாவும் நாம் சொல்வதுபோல மேலும் கீழுமாக பதிநான்கு உலகங்களைக் கொண்டு ஒவ்வொன்றும் விளங்குவதைக் காண்பாய் என்று சக்கிரபகவான் வகுத்துக்கூற அதுகேட்ட சூரபன்மன் முடிவில்லாததோர் மகிழ்ச்சி யுடன் உணர்ந்துகொண்டான். 67

அண்டகோசப் படலம் முற்றிற்று.

திக்குவிசயப் படலம்

குணங்கள் பற்பல உணர்த்திய குரவன்றன் கழல்கள்
வணங்கி வாளரி முகனெடு விடைகொண்டு வயமான்
அணங்கு வைகிய திறலுடைச் சூரர்கோன் அவுணர்
இணங்கு தானையங் கடலிடைப் புக்கன் இமைப்பில்.

அண்டங்களின் குணங்கல் பலவற்றையும் சூரபன்மன் ஒழுக வேண்டிய நிலை
பற்றியும் பல தன்மையாகப் பேசிய குருவான சக்கிரபகவானின் பாதங்களில் சூர
பன்மன் வணங்கி ஒளியுடைய சிங்கமுக சூரனெடு விடைபெற்றுக் கொண்டு ஆச்சி
ரமத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு வெற்றி மடந்தையான வீரலக்குமி வாசம் செய்யும் திரு
வுடைய சூரபன்மன் அசுரர் நெருங்கி இணக்கமுடன் நின்ற தனது சேனையின் கட
லின் இடையாக ஒரு இமைப்பொழுதில் சென்று சேர்ந்தான். 1

சேனை யின்றலை புகுதலுந் தர்ரகன் சென்று
கோனை வந்தனை செய்துதன் முன்னவற் குறுகி
ஆன பான்மையின் வணங்கிமுன் வின்றிட ஆசான்
போன எல்லையிற் புகன்றன பரிசெலாம் புகன்றான்.

சூரபன்மன் சேனையின்பால் வந்து சேர்தலும் தாரகா சூரன்சென்று சூரபன்
மனை வணங்கி வந்தனைசெய்து தனது தமையன் முன்னகக் குறுகிச் சென்று தமை
யனை விதிப்பிரகாரம் வணங்கி முன்னக எழுந்து நின்றபொழுதில் அதுவேளை சூரபன்
மன் தாரகலிடம் தான் குருவானவரிடம்போன காலத்து அவர் தமக்கு எடுத்துக்
கூறிய அந்த வாசகங்களை எல்லாம் சொன்னான். 2

ஆவ தாகிய பரிசெலாங் கேட்டுணர்ந் தவனுந்
தாவி லாததன் மனங்கொடு நன்றிது தலைவ
மேவ வார்களை யாமினி வென்றிட விரைவில்
போவ தேகடன் என்றான் அன்னதோர் பொழுதின்.

குருவினுடைய உபதேச வார்த்தைகளின் தத்துவங்களை எல்லாம் கேட்டுணர்
திட்ட தாரகனும் குறைவிலாத தனது மனத்தால் அதுதான் நன்றெனத் தெளிந்து
சூரனை நோக்கித் தலைவா! எமது பகைவர்களை நாம் வெற்றிகொள்ளும்படியாக
விரைவில் புறப்பட்டுப்போவதே இனிமேல் எமது மேலான கடமையாகும் எனக்
கூறினான். அப்படித் தாரகன் கூறிய நேரத்து 3

அந்தி வார்சடைக் கண்ணுதற் கடவுள்தன் அருளான்
மைந்தர் மூவரும் பெற்றதொல் வரங்களும் வலியுஞ்
சிந்தை யுள்ளுற நாடியே யளியொடுஞ் சேனில்
வந்து தோன்றினள் தொல்லிநாள் நோற்றிடு மாயை.

மாலையில் தோன்றும் செக்கர்போலும் சிவந்த சடையுடைய கண்ணுதற் கட
வுள் சிவன் தனதருளாளன் தனது பிள்ளைகள் மூவரும் பெற்ற முதிய வரங்களும்
வலியும் தனது மனதில்தோன்ற அதை உள்ளுறநாடி அறிந்து கொண்ட தாயாகிய
மாயவள் மனதில் பெரு மகிழ்வுடனும் கருணையுடனும் வானத்தில் வந்து தோன்றி
னாள். முன்னாள் தொடக்கமாகத் தனது பிள்ளைகள் மேம்பாட்டைய வேண்டிமென்று
தவம் செய்திருந்த மாயவள். 4

தோன்று மெல்லையின் முந்துறக் கண்டு வெஞ் சூரன்
ஆன்ற தம்பியர் தம்மொடும் அசமுகி யோடும்
ஊன்றும் அன்பொடு பணிதலும் அன்னைதன் உள்ளம்
ஈன்ற ஞான்றினும் உவந்தனள் ஆசிகள் இசைத்தாள்.

மாயவள் தேர்ன்றும் எல்லையில் அவளை முன்பாகக் கண்டுகொண்ட கொடிய
சூரபன்மன், தன்னுடன் துணையான தம்பியருடனும், தங்கை அசமுகியுடனும் உள்
ளத்து ஊற்றெடுத்துப் பெருகின்ற அன்புடன் பணிதலும் அவ்வேளை தாயான
மாயளள் தனது உள்ளமானது அட்பிள்ளைகளைப் பெற்றிட்ட நாளிலும் பார்க்கப்
பெரிதும் மகிழ்வாகி அன்புடன் வணங்கிய மக்களுக்கு ஆசீர்வாதம் செய்தாள். 5

ஆசி கூறியே வேள்வியிற் செய்கையும் அதனுக்
கீசன் நல்கிய வரங்களுங் கேட்டனன் ஈண்டு
நேச மோடுமைக் காணிய வந்தனன் நீவிர்
வாச வன்முத லோர்தமை வெல்லுதிர் வலியால்.

பிள்ளைகளுக்கு ஆசிகூறியே அவர்களை நோக்கிச் சொல்வாள் ; யாகத்தின்
செய்கையையும் அதற்குச் சிவபிரான் நல்கிய வரங்களையும் பற்றிய விபரங்களையும்
நன்றாகக் கேள்வியுற்றேன். உம்மை உள்ளத்துப் பெருகின்ற அன்போடு காணும் அடி
வந்தனன். நீவிர் இந்திரன் முதலியோர்தமை உமது வலியால் வெற்றிகொள்வீராக. 6

வென்ற பின்னர்எல் வுலகமும் புரந்துமே தினியில்
என்றும் வாழுதிர் மாயைகள் வேண்டிடின என்னை
ஒன்றும் அன்புடன் உன்னுதிர் உன்னிய பொழுதே
சென்று வெல்கிய தன்மைகள் செய்தியான் முடிப்பேன்.

வெற்றிகொண்டபின் எவ்வுலகமும் உமது ஆணைக்குள்ளாக்கி அரசாண்டு இப்
பூமியில் எஞ்ஞான்றும் வாழ்வீராக. மாயைத் தன்மைகள் புரிய நீர் விரும்பினால்
என்னை ஒருமைப்பாடுடைய அன்பினால் தியானியுங்கள். அவ்வண்ணம் நினைத்த
போதே நான் தோற்றிவந்து நீங்கள் விரும்பிய கருமங்களைச் செய்து முடிப்பேன். 7

ஈத லால்உமைப் பிரியலன் பன்முறை யானே
காத லோடுமைக் காணிய செல்குவன் கலந்து
பேத நீறற இருத்திரால் ஈண்டெனப் பேசி
மாதும் ஏனைள் மைந்தர்கள் மூவரும் வணங்க.

இதுவுமல்லாமல் நான் உமைப் பிரிந்திருக்கேன். உங்கள் பால் காதலாகி
உம்மைக் காணும்பொருட்டால் பலமுறையும் வருவேன், நீங்கள் உடலம் வேறாயும்
உயிர் ஒன்றுபோலக் கலந்து உங்களுக்குள் எவ்வித வேறுபாடுமின்றி இங்கு இருப்பீ
ராக எனப் பேசிக்கொண்டு மாயவள் மறைதலுற்றாள். ஆசி செய்த தாய் மறையும்
போதே மூவரும் அவளை வணக்கம் செய்ய. 8

தோடு வாவிழிப் பொற்றொடி ஏகலுஞ் சூரன்
கோடி தேருடன் தானவர் தங்களைக் கூவி
நீடு நம்பெருந் தானைகள் நிதிபதிக் கேகப்
பாடல் மாமுர சறைமினோ கடிதெனப் பணித்தான்.

தோடுவரையும் உலாவுகின்ற கண்ணினையுடைய மாயவன் மறைந்து போதலும்
சூரபன்மன் கோடி தேருடன் பொலிவுற்ற அசுரரைக் கூவி அழைத்து நீங்கள் அளவு
காண்பரிய பெருஞ் சேனையைக் குபேரனுடைய பட்டினத்திற்குப் போகுமாறு ஓசை
யுடைய முரசப் பறையை முழக்கி விரைவுடன் எனது கட்டளையைச் சொல்வீராக
என்றான் சூரபன்மன், 9

அரசன் ஏவலும் அவுணர்கள் அன்னவா றறைந்து
முரசம் ஏற்றினர் கேட்டலும் அத்திசை முன்னி
உரைசெய் நான்முகன் உறங்குழிப் புவிக்கொள ஒருங்கே
திரைசெய் வான்கடல் சென்றெனச் சென்றது சேனை.

சூரபன்மன் இவ்வாறு கட்டளையிடுதலும் அந்த அசுரர்கள் அப்படியே முரசப்
பறையை முழக்கி முழக்கி சேனையை குபேரபட்டினம் செல்லும்படி தூண்டலும்
அப்பறை ஓசை கேட்டலும் அந்தக் குபேரபட்டினத்தின் திசையை நோக்கி யாவரும்
புகழும் பிரமதேவன் நித்திரையான காலத்து இப்பூமியை உண்ணும்படியாகத் திரை
யினை உடைய பெரிய கடல் எழுந்ததுபோல சேனை எழுந்து சென்றது. 10

பத்து நூறுடன் ஆயிர மாதியாய்ப் பலவாங்
கொத்து நீடிய சென்னியர் கொடுமைசேர் குணத்தோர்
மெத்து பல்படை ஏந்திய கரத்தினர் விறலோர்
கத்து வான்கடல் ஆர்ப்பினர் அவுணர்தங் கணத்தோர்.

இவ்வாறு செல்லும் அசுரராயுள்ளோர்கள் பத்துத் தலை, நூறு தலை, ஆயிரம்
தலை எனும்படியாக தொகுதியுடன் கூடிய பலவகையான தலைகளை உடையவரும்
கொடுமை சேர்ந்த குணமுடையோரும், மிகுதியான பல படைக்கலங்களை ஏந்திய
பல கைகளை உடையவரும், வலியுடையரும், இரைகின்ற கடல்போல் கூச்சலிடு
பவரும், ஆகிய தன்மையுடன் விளங்குவாராயினார்: 11

விண்ணிற் பாய்வன இரவிதேர் பாய்வன வேலைக்
கண்ணிற் பாய்வன திசைகளிற் பாய்வன கனல்மேற்
பண்ணிற் பாய்வன வரைகளிற் பாய்வன பரவை
மண்ணிற் பாய்வன புரவிகள் அளப்பில மாதோ.

இப்பால் அளவிடமுடியாத கணக்கினையுடைய குதிரைகள், வானத்தில் பாய்வன
வாகியும், சூரியனுடைய தேரிற் பாய்வனவாகியும் சமுத்திரத்தின் மேலாகப் பாய்வன
வாகியும் திக்குகளில் பாய்வனவாகியும் நெருப்பின் மேலாக இசைவுடன் பாய்வன
வாகியும் மலைகளில் பாய்வனவாகியும், கடல் சூழ்ந்த பூமியில் பாய்வனவாகியும்
விரைந்தோடிச் செல்கின்றன. 12

பாறு சென்றிடக் கொடியினஞ் சென்றிடப் பலபேய்
வேறு சென்றிடப் பாரிடஞ் சென்றிட விண்மேல்
மாறு சென்றிடப் பிளிர்ஒலி சென்றிட மதநீர்
ஆறு சென்றிடச் சென்றன யானையின் அனிகம்.

வேகமுடன் அசுரர்சேனை செல்லவும் அதனைத் தொடர்ந்து பருந்துகள் வட்டமிட்டுச் செல்லவும், காகங்கள் செல்லவும், வேறாகப் பேய்கள் செல்லவும், பூதங்கள் செல்லவும், வானமுகில் முழக்கத்திற்கு மாறுகொள்வதுபோல் யானைகளின் பிளிற்றேசை முழக்கத்துடன் மதநீர் ஆறுபோல வழிந்தோடவும் திரண்டு யானைப்படை சென்றன.

13

மேருச் சையமுங் கயிலையும் அல்லது வேறு
நேரற் கொத்திடு கிரிமிசைச் செல்வன நீலக்
காரிற் செல்வன விண்மிசைச் செல்வன கடல்குழ்
பாரிற் செல்வன செல்வன ஆழியம் பஃறேர்.

மேருமலையும், கைலைமலையுமே, அல்லது வேறு தமக்கு நேராகச் சொல்லமுடியாத மலைமேலாகச் செல்வன, நீலவானத்திலுள்ள முகில்மேலும் செல்வன, வானத்தில் செல்வன, கடல் குழந்த பூமியிலும் செல்வன பெரிய சில்லுடைய பல தேர்கள். 14

மூன்று கோடியோ சனையதாய் நாற்றிசை முற்றும்
ஆன்ற வெல்லையின் அவ்வகைத் தாகிய அனிகம்
ஏன்று சென்றன சென்றதோர் அளவையின் இனன்போல்
தோன்று பொன்சுடர் அளகையை அடைந்தன தூசி.

மூன்று கோடி யோசனைப் பரப்பளவாய் நான்கு திக்குகள் முற்றும் பொருந்திய எல்லையில் அவ்வகையாக காலாட் படை, தேர்ப் படை, குதிரைப் படை, யானைப் படையான அசுரப்படை அணிவகுத்துச் சென்றன. அவ்வண்ணம் செல்லும்காலையில் இச்சேனையில் முன்னணிச் சேனையானது சூரியதேவனைப்போல் பிரகாசமுடைய அளகா புரியெனும் குபேரபட்டினத்தைச் சேர்ந்துகொண்டது.

15

பூதம் ஐந்தினும் மிகவலி யுடையது பொலன்சேர்
ஆத வன்தனித் தேரினுஞ் சிறப்புற்ற தவனில்
சோதி பெற்றது பேருணர் வுள்ளது தொல்சீர்
மாதி ரங்களை அகற்சியான் மறைப்பது மன்றே.

பஞ்சபூதங்களிலும் மிகவலியுடையது, மிக ஒளியுடையதும் பொன்மயமானது மான சூரியதேவனின் தேரிலும் சிறப்புடையது. சூரியனுடைய ஒளியிலும்பார்க்க மிகுந்த பிரகாசமுடையது. பேருணர்வுடன் விளங்குவது. முந்திய சிறப்புடைய திக்குகளைத் தனது விசாலத்தன்மையால் மறைப்பது.

16

என்று மேயழி வில்லது மேருவோ டிகலுங்
குன்று போலுவ தகிலமும் இமைப்பினிற் குறுகிச்
சென்று மீள்வது குறிப்பினிற் செல்வது சிதையா
ஒன்று கோடிய வாம்பரி பூண்டுள தொருங்கே.

என்றுமே அழிவில்லாதது மேருமலையுடன் எதிர்த்து நின்ற விந்தமலை போல் வது. அகில உலகமெல்லாம் ஒரு இமைப்பொழுதில் சென்று மீள்வல்லது. சூரபன்மன் குறிப் பின்வழிச் செல்வது அழிவிலாதிருக்கும் ஒருகோடி குதிரைகள் ஒருங்கு பூட்டப்பெற்றது.

17

அழிவி லாப்பல சாரதி உள்ளதங் களப்பில்
விழிமி தாகிய படையெலாங் கொண்டது மேவார்
ஒழிய அன்னவர் தேர்மிசைச் செல்லுவ துருமேற்
றெழிலி அச்சுறப் பன்மணி கறங்குவ தென்றும்.

அழிவிலாத வலியுடைய பல சாரதிகளை உடையது அதனிடத்து மிக உன்னத
மான படைகளை உடையது. பகைவர் அழியும்படி அவர் தேர்மேல் நேராகப் பாய்
வது. இடியினை உடைய மேகங்கள் அச்சுறும்படி சத்தமிடும் பல மணிகள் அத
னிடம் கொண்டது. 18

பாரை நேர்தரு பரப்பின துலகெலாம் படைத்த
நாரி பாதியன் அளித்தருள் இந்திர ஞாலத்
தேரின் மால்வரை மிசையுறும் வயப்புலி செல்ல்போல்
சூரன் ஏறியே போந்தனன் அவுணர்கள் தொழவே.

பூவுலகத்தை ஒத்த அகற்சியை உடையது. இவ்வண்ணமாகிய சிறப்புடையதாய்
பெண்ணொரு பாகராகிய சிவபிரான் கொடுத்தருளப்பெற்றதாகிய இந்திரஞாலம்
என்னும் தேரின் மேலாக பெரிய மலைமேல் எழுந்து செல்லும் ஓர் வீரப்புலிபோல
சூரபன்மன் ஏறிக்கொண்டு அகரர் சூழ்ந்து தொழுதபடிவர செல்வானாயினான். 19

ஆண்டவ் வெல்லையின் ஆயிர மாயிரம் யாளி
தாண்டு வெம்பரி ஆயிர மாயிரந் தடந்தோள்
நீண்ட பாரிடம் ஆயிர மாயிர நீரலே
பூண்ட தேர்மிசை ஏறியே அரிமுகன் போந்தான்.

அவ்விடத்து அந்த எல்லையில் ஆயிரம் ஆயிரம் யாளிகள் பூட்டப்பெற்றதும்
ஆயிரம் ஆயிரம் தாவிப்பாயும் குதிரைகள் பூட்டப்பெற்றதும் தோள்கள் நீண்ட
பூதங்கள் ஆயிரமாயிரமாகப் பூட்டப்பெற்றதுமான ஓர் தேர்மேலாகச் சிங்கமுகா
சூரன் ஏறிச் சென்றான். 20

காலும் உள்ளமும் பின்னறு முன்னுறு கவனக்
கோல மாப்பதி னாயிரம் பூண்டதோர் கொடிஞ்சிச்
சால மார்தரு வையமேற் புகுந்துதா ரகனும்
ஆல மென்பது சென்றென நடந்தனன் அன்றே.

காற்று வேகமும் மனோவேகமும் பிற்பட முன்கை வேகமுடன் செல்லும்
கடிவாளமுடைய அழகிய குதிரைகள் பதினாயிரம் பூட்டப்பெற்ற கொடிஞ்சிகள் பல
வாகவுடைய ஒரு தேர்மேலாக ஏறிக்கொண்டு தாரகாசூரன் ஆலகாலம் என்னும்
நஞ்சு வேகமுடன் செல்லுதல்போலச் சென்றான். 21

அன்ன தாரக வீரனும் அரிமுகத் தவனும்
மன்ன னோர்இரு பாங்கரு மாயினர் வந்தார்
துன்னு தானவத் தானையந் தலைவர்கள் தொலையாப்
பொன்னின் மாமணித் தேரொடும் ஏகினர் புடையில்.

அவ்வாறாகிய வேகத்துடன் செல்லும் தாரக வீரனும் சிங்கமுகாகுரனும் அரசு
 னான குரபன்மனின் இருபக்கமுமாக வந்தார்கள். இவர்களைப் புடைசூழ்ந்து வீர
 முடைய அசுர சேலுதிபதிகள் பொன்னாலும் இரத்தினத்தினாலும் சிறப்புற்றமைந்த
 தேர்களில் ஏறிச் சென்றார்கள். 22

விரவு கின்றதோர் ஏனையர் சேனையின் வீரர்
 கரியெ னுங்கடல் மீதினுங் கலினமார் கவலைப்
 பரியெ னுங்கடல் மீதினும் முதல்வனைப் பரவி
 இரும ருங்கினும் போயினர் கூற்றனும் இரங்க.

நெருங்கிச் செல்கின்ற ஏனைய அசுர வீரர்களும் சேனை வீரர்களும் கடல்போல்
 பெருகிய யானைகள் மீதும் கடிவாளத்தையுடைய குதிரைகள் மீதிலும் ஏறிக்கொண்டு
 முதல்வனாகிய சூரனை வணங்கியவாறு குரபன்மன் இரண்டுபாலும் சென்றனர் இவர்
 கள் செல்லும் நிலையைக் கண்டு இயமனும் ஏக்கத்தினால் இரங்கும்படியாக. 23

அடல்செ நிந்திடும் ஒன்பதிற் றிருவகை யாகும்
 படைக ளேந்தியே அளவிலா அவுணர்கள் பரவிக்க
 கடல்கி ளர்ந்தவண் சூழ்வன போன்றுகா வலர்தம்
 புடையில் வந்தனர் அசனியும் அச்சுறப் புகல்வார்.

அளவிலா அசுரர்கள் கொடுமைகள் மிக்குள்ள பதினெட்டு வகைகள் எனச் சொல்
 லப் பெறும் படைக்கலங்கள் யாவையும் கைகளிலே ஏந்திக்கொண்டு வணக்கமும்
 செலுத்திக்கொண்டு கடல் கிளர்ந்து அவ்விடத்தே சூழ்வதுபோன்று தங்கள் சேனாதி
 பதிகளை வளைத்துக்கொண்டு பாங்கரில் வந்தார்கள். அவர்கள் இடியும் அஞ்சும்படி
 பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். 24

இன்ன தன்மையி னறப்படை சூழ்த்ர இதன்பாற்
 துன்னு தேரென உள்ளவுந் துரகமுள் ளனவும்
 பன்னெ டுங்கரி உள்ளவும் அவுணர்கள் பலரும்
 மன்னி வந்திட நடுவுற ஏகினன் மன்னன்.

இன்னதன்மையாக காலாட் படை, குதிரைப் படை, யானைப் படை, தேர்ப்
 படை என்னும் நான்கு வகையான படைகள் சூழ்ந்து வர இதன் பக்கத்தில் நெருங்
 கிய தேர்களாயுள்ளவைகளும் குதிரைகளாயுள்ளவைகளும் பல நெடிய யானைகளா
 யுள்ளவைகளும் அசுரர்கள் பலரும் சூழ்ந்துவர நடுவணாகச் சூரபன்மன் சென்றான். 25

வயங்க ளார்த்திடு தானவீரோதையும் மான்தேர்
 அயங்க ளார்த்திடு மோதையும் அன்னவை அணித்தாய்க்
 கயங்க ளார்த்திடு மோதையுங் கண்டையின் கலிப்பும்
 இயங்க ளார்த்திடு மோதையும் மிக்கன வெங்கும்.

வெற்றிகளைப்பற்றி மிக்க அசுரர்கள் பேச்செடுக்கும் ஆரவாரவோசையும்,
 தேர்களில் பூட்டிய குதிரைகள் கணக்கின்ற ஓசையும் அவைகளின் பக்கராக
 யானைகள் ஆரவாரிக்கின்ற ஓசையும் வீரகண்டைகளின் ஓசையும் வாத்தியங்கள்
 முழங்குகின்ற ஓசையும் எங்கும் மிகுந்துள்ளன. 26

அரியெ னுந்திறல் அவுணர்கள் அங்கையி லேந்தும்
உரிய வெம்படை முழுவதும் ஒன்றொடொன் றுரிஞ்ச
எரிபி றந்தன செறிந்தன எம்பிரான் முனிந்த
புரமெ னும்படி யாகிய வரைகளும் புவியும்.

சிங்கத்தைப்போன்ற வலிமையுடைய அசுர வீரர்கள் தமது அழகிய கைகளில் ஏந்தியிருக்கின்ற தங்கட்குரிய கொடிபடைக்கலங்கள் யாவும் சேனைகள் நெருக்கமாகச் செல்வதால் ஒன்றோடொன்று உராஞ்ச அதில்நின்றும் நெருப்புப் பிறந்தது. அந்தப் பொறிகளாகிய தீ எங்கும் பரந்து மலைகளையும் பூமியிலுள்ள பொருள்களையும் பொடிசெய்தது. இது எதுபோலும் எனில் சிவபிரான் கோபித்தெரித்த முப்புரமெனும்படியாயது. 27

நிரந்த தானவர் எழுந்திடப் பூழிகள் நீலமேற்
பரந்து வானகம் புகுதலும் அனையது பாரா
விரிந்து போவதை நீங்கியே அவைதனை எய்தக்
கரந்து வைகினன் ஆழியந் தேருடைக் கதிரோன்.

நிரந்து போர்க்கெழுந்த அசுரர் புறப்பட எழுந்த புழுதியானது நிலமேல் எங்கும் பரந்து வான உலகம் புகுந்து செல்லலும் அதனைக் கண்டுகொண்ட ஒற்றையான பெரிய சில்லினைக்கொண்ட தேரியையுடைய சூரியன் அசுரசேனையைக் கண்டு பயந்தோடுவதை விடுத்து தன்னை அடைந்த புழுதிக்குள்ளே மறைந்திருந்தான் தனக்கு ஆதிதலை எனும்படியாக. 28

பூந டுங்கின பணிக் குலம் நடுங்கின புரைதீர்
வான டுங்கின மாதிரம் நடுங்கின வரைகள்
தாந டுங்கின புணரிகள் நடுங்கின தறுகட்
திந டுங்கின நிருதர்கோன் பெரும்படை செல்ல.

அசுரர்க் கரசனான சூரபன்மனின் பெரும் படை செல்ல, பூமிநடுங்கிவது, பூமியைத் தாங்கும் பாம்புகள் கூட்டம் நடுங்கியது, குற்றம் நீங்கிய வான உலகம் நடுங்கியது, திக்குகள் நடுங்கியன, மலைகள் தாழும் நடுங்கியது, சமுத்திரங்கள் நடுங்கியது, கொடும் தன்மையான நெருப்புமே நடுங்கியது. 29

இனைய தன்மையிற் சேனைகள் தம்மொடும் இறைவன்
தனதன் மாநகர் வளைந்தனன் அன்னதோர் தன்மை
வினவி யோடியே தூதுவர் இயக்கர்கோன் மேவுங்
கனக மாமணிக் கோநகர் சென்றனர் கடிதின்.

இனைய தன்மையாக சேனைகள் தட்டுடன் அரசனான சூரபன்மன் குபேரனுடைய பட்டணத்தை வளைந்து முற்றுகையிட, அத்தன்மையை அறிந்தோடி தூதுவர் இயக்கர் தலைவனான குபேரன் இருக்கின்ற பொன்மயமான தலைநகருக்கு விரைவில் சென்றனர். 30

சென்றிடும் ஒற்றர் தங்கோன் சேவடிக் கமலந் தாழ்ந்து
வன்றிறற் சூரபன்மன் மாநகர் வளைந்து கொண்டான்
இன்றினி யழியும் போலும் ஈண்டுநீ யிருத்தல் சால
நன்றல அனிகத் தோடு நடத்தியால் அருமருக் கென்றார்.

சென்றிட்ட தூதுவர் தங்கள் தலைவனான குபேரனின் சிவந்த தாமரை மலர் போலும் திருவடிகளில் தாழ்ந்து வணங்கி, சொல்வார், ஐயனே மிக்க வலிமையுடைய சூரபன்மன் தனது சேனையுடன் வந்து எமது நகரை வளைந்துகொண்டான். நிலைமையைக் கவனிக்குமிடத்து எமது நகரம் இன்று அழிந்துபோகும்போலும். ஆகவே நீர் இதைத் தெரிந்தும் சும்மா இருத்தல் நன்றல. உமது சேனையுடன் புறப்பட்டு போருக்கு நடப்பாயாக என்றார்கள். 31

தூதுவர் உரைத்தல் கேளாத் துன்புகூர் துளக்க மெய்தி
ஏதமில் அவுணர் தம்மை யாம்வெலற் கரிது முக்கண்
ஆதிதன் வரங்கொண் டள்ளார் அவர்ப்புகழ்ந் தாசி செய்வான்
போதுதல் கடனே யென்றாய் பெருக்கென எழுந்து போனான்.

குபேரன் தூதுவர் உரைத்தவற்றைக் கேட்டு துன்பம் பெருகும் நடுக்கமடைந்து குறைவிலா வலியுடைய அசுரர்களை யான் வெற்றிகொள்வது அரிது. ஏனெனில் மூன்று கண்ணுடைய ஆதியாம் பகவானில் அருளால் பெருவரங்கொண்டார்கள். ஆகவே நான் அவர்களைச் சென்றடைந்து ஆசிசெய்தலே யுத்தியான கருமமென எண்ணித் திடினெனத் தனதிரும்பிடம் விடுத்துப் போனான். 32

போயினன் அளகை அண்ணல் புட்கமீது சென்று
தூயதோர் இயக்கரோடுஞ் சூரனைத் தொழுது போற்றி
ஏயின ஆசிகூறி யான்நுமக் கடியு னென்ன
நீயினி திருத்தி யென்றே விடுத்தான் நிருதர் போற்ற.

புறப்பட்டுச் சென்ற அளகாபுரி அரசனான குபேரன் புட்புக விமானத்தின்மீது சென்று தன்னுடன் துணையாக வந்த தூயவரான இயக்கர்களுடன் சூரபன்மனைத் தொழுது போற்றி பொருத்தமான நல்ல ஆசி மொழிகளைக் கூறி சூரபன்மனை! நான் உனக்கு அடியானேன் என்னலும் அதுகேட்ட சூரபன்மன் அப்படியாயின் நீ இனி இங்கே இருப்பாயாக என குபேரனை விடுத்தான். குபேரன் சரண்புகுந்தமை கண்ட அசுரர் யாரும் சூரனைப் போற்றிசெய்ய, 33

அன்னது கண்டுழி அவுணர் மாப்படை, மின்னவிர் முகிலினம் வெருவ ஆர்த்தன
துன்னுறும் இளையவ ரோடுஞ் சூரனும், மன்னவன் அவ்வழி மகிழ்ச்சி எய்தினான்.

அதனைக் கண்டபொழுது அசுரரான பெரும் படை மின்னலுடன் விளங்கும் முகில்களும் வெருக்கொள்ள மிகவும் ஆரவாரித்தன அவ்வேளை தன்னுடன் கூடிய தம்பியரோடும் சூரபன்மன் என்னும் அரசன் அவ்வழியாகப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தான். 34

அதுபொழுது தவுணர்கள் அளகை யூடுபோய், நிதிகளும் மணிகளும் நீடு மானமுஞ் சிதைவறு படைகளுந் தேரும் மாக்களுந், கதிகெழு களிறுடன் கவர்ந்து மேவினார்.

அதுபொழுது அகரர்கள் அளகாபுரியின் இடையே புருந்து அங்குள்ள நிதிகளும், இரத்தினங்களும் அழிவிடா புஷ்ப விமானங்களும் சிதைவாகாத பெரும் படைக்கலங்களும் தேர்களும் குதிரைகளும் வேகமுடன் செல்லும் யானைகளுமாகிய பொருள் யாது விசேடமாக உண்டோ அவற்றைச் சூறையாடிக்கொண்டு திரும்பினார்கள். 35

மைம்மலி தானவர் வலிந்து வெளவலாற், பொய்ம்மைமில் பெருவளம் யாவும் போக்கிய செம்மையில் அந்தகர் திருவும் நீங்கிய, கைம்மைதன் வடிவேனுங் காட்சித் தாயதே.

இருள்மிருந்த அகரர்கள் வலிந்து பறித்தெடுத்துக்கொண்ட அழிவற்ற பெருவளங்களான பொருள்கள் யாவையும் இழந்து நின்ற செம்மையுடன் முன் விளங்கிய அளகாபுரி சிறப்பு நீங்கி, நாயகன் இலாத கைம்பெண்ணின் நிலைபோன்றிருந்தது. 36

ஆறில் கள்வரின் அவுணர் யாவருஞ், சூறைகொண்டநநகர் தொலைத்துப் போதலும் ஊறுகொள் நிதிபதி உள்ளம் நாணியே, வீறகல் அளகையின் மீண்டும் ஏகினான்.

வழிப்பறி செய்யும் கள்வரைப்போல் இரக்கமின்றி அகரர் யாரும் அளகாபுரியைச் சூறையாடிக்கொண்டு அந்நகரினைத் தொலைத்துவிட்டுப் போதலும் இப்போ சிதைவாகிய நகரை நோக்கிய செல்வங்கட்கு அரசலாகியும் அடிமையாக்கப்பட்ட குபேரன் மனம் நாணமடைந்து வலிமை கெட்ட தனது நகருள் திரும்பிப் போனான். 37

ஆண்டு தனதனை அடித்தொண்டாற்றுவான், மாண்டனன் இவனெனமனத்தி லுள்ளியே ஈண்டிய தானையொ டிமைப்பிற் பாசரைத், தூண்டுதிர் தேரெனச் சூரன் போயினான்.

அளகாபுரியுற்ற குபேரனைத் தனது அடித்தொண்டு செய்யும்படி வைத்தேன். இவன் இனி இறந்தாரை ஒத்தான என மனதில் உன்னிய சூரன் தனது சாரதினை நோக்கி அறிவிரைவுடன் இமைப்பொழுதின்முன் எனது சேனையுடன் தேர்களை அப்பால் செலுத்துங்கள் எனச் செப்பிச் சூரன் போயினான். 38

அளகையை நீங்கியே ஆசைக் கிறதாய், உளநகர் எய்தினன் ஒளிநு நீலமார் களானுரு வெய்திய கடவுள் வைகிய, வளநகர் ஈதென மன்னன் உள்ளினான்:

சூரபன்மன் அளகாபுரியை நீங்கி திக்குகளுக்கெல்லாம் இறுதியிடமெனப்படும் வடகிழக்கிலிருக்கும் ஈசரான உருத்திரமூர்த்தியின் நகரை அணுகியபோது ஒளிரும் நஞ்சை கண்டத்துடைய சிவபிரானது வடிவத்தை உடைய ஈசான உருத்திரமூர்த்தி இருக்கும் வளமுடைய நகரம் ஈது என மனதில் எண்ணினான். 39

அந்தமா நகரைவிட டவுணர் கோமகன், முந்துதன் படையொடு முனிந்து கிழத்திசை இந்திரன் நகர்புக இதனை நாடியே, வெந்துயர் அமரர்கோன் வீண்ணிற் போயினான்:

ஆகையால் அந்த நகரை விடுத்து சூரபன்மன் தனது முன்னுள்ள பெரும் படையுடன் கிழக்கிலிருக்கும் தங்கட்கு பெரும் பகைவனான இந்திரன் நகரில் போவதற்கு பெரும் கோபவேகத்துடன் செல்லலும் இதனை நாடியறிந்திட்ட இந்திரதேவன் தாங்கொணாத பெரும் துயரமடைந்து வான உலகில் ஒழித்தோடினான். 40

போயதை நாடிய அப் புரத்தை முற்றவுங், காயெரி கைக்கொளக் கடிதின் நல்கியே ஆயிடை அளிகமோ டகன்று வெய்யசெந், தியுறு நகரிடைச் சேறல் மேயினான்.

இந்திரன் ஒழித்தோடியதை சூரபன்மன் அறிந்து இந்திரனிருந்த அந்த நகர முழுமையும் கொடிய அக்கினிக்கு வினாவாக இரையாகக் கொடுத்துச் சாம்பராக்கி

அவ்விடத்தினின்றும் தனது சேனையோடு அப்பாலாக நீங்கிச் சென்று கொடுமையான செந்திக் கடவுள் இருக்கும் தென்கிழக்கிலுள்ள நகரத்தினிடையாகச் சூரபன்மன் சேர்வானுயினான். 41

நேரலும் நாடியத் தியின் பேரினான், ஈறகல் வெஞ்சினம் எய்தி ஆயிர நூறெனுங் கோடியர் நொய்திற் சூழ்தரக், மாறிகல் புரிந்திட வந்து நேர்ந்தான்.

தனது நகர் மேலாகச் சூரபன்மன் அசுரரோடு சேர்தலும் அதுவேளை அக்கினி என்னும் பேருடைக் கடவுள் முடிவிலாத கொடிய கோபங்கொண்டு ஆயிரநூறு கோடிக்கணக்குடைய தன் அக்கினிகளான பரிவாரங்கள் சேனைகளாகச் சூழ சூரபன்மனோடு மாறுபட்டுப் போர்புரியும்படி வந்துசேர்ந்தான். 42

நேர்தலும் அங்கிதன் நீடு தானையுஞ். சார்தரும் அவுணர்தம் படையுந் தாமுருப் போர்தலை மயக்குறப் பொருத எல்லையிற், சூர்தரு கனல்படை தொலைந்து போயதே.

அசரச் சேனையோடு எதிர்பட்டுப் போர்புரிய அக்கினிக்கடவுள் சேர்தலும் அக்கினிக் கடவுளின் சேனையும் அசுரர்களுடைய சேனையும் இரண்டுமாக ஆளை ஆள் அறியொனாவை வேகமுடன் போர்செய்த நேரத்தில் அசுரர்முன் நிற்பவாற்றாது யாவருக்கும் அச்சம் விளைவிக்கும் அக்கினியின் படைகள் தொலைந்துபோயது. 43

தன்படை உடைதலுந் தழலின் பண்ணவன், துன்படை மனத்தனும்த் தொல்ல ஊழிநா ளின்படை உலகெலாம் ஈறு செய்திடு, வன்படை பேருரு வல்ல தாங்கினான்.

தனது படையானது தொலைவாகிப் போதலும் அக்கினிக் கடவுள் துன்ப மடைந்த மனமுடையனாய் முன்னர் ஊழிக்காலத்தில் இன்புடைய உலகம் எல்லா வற்றையும் முடிவுசெய்திடுகின்ற வலிமையுடைய ஊழித்தியின் பேருருவை மிக விரைவாக எடுத்துக்கொண்டான். 44

சிறந்திடும் அவுணர்கோன் சேனை மாக்கடல், வறந்திட இப்பகல் மாய்ப்பன் யானென நிறைந்திடும் அவுணமா நீத்தம் எங்கணுஞ். செறிந்தனன் வளைந்தனன் சிதைத்தல் மேயினான்,

சிறப்புடன் விளங்குகின்ற சூரபன்மனின் சேனையான பெருங்கடலானது வற்றி அழிந்திட இன்றைப் பொழுதிலே நான் முடிவுசெய்திடுவேன் என நிறைந்து எங்கும் சூழ்ந்திருக்கும் அசுரச்சேனையான கடல் எங்கும் செறிந்து வளைந்து தான் !கொண்ட ஊழித்தியின் பேருருவினால் எரித்துச் சிதைக்கத் தொடங்கினான். 45

கடல்கெழு சேனையைக் கலந்து பாவகன், சடசட முதிரொலி தழங்கப் புக்குலாய் அடலுறு மெல்லையில் அதுகண் டாழிவாய், விடமென உருத்தனன் வீரன் தாரகன்;

கடல்போல் பரந்த தமது சேனையைக் கலந்து அக்கினிதேவன் சடசட என்னும் பேரொலியுடன் விளங்கும்படி உட்புகுந்து எரித்து நீருக்கும் நேரத்தில் அதனைக் கண்டு வீரமுடைய தாரகாகுரன் சமுத்திரத்திடத்துத் தோன்றிய நஞ்செனும்படி உருத்தெழுந்தான். 46

உருத்திடு தாரகன் ஒருதன் தேரோடு, மருத்தினும் விசையுற வந்து தானையை எரித்திடும் அங்கியை எதிர்த்து செங்கையில், தரித்திடு கார்புகந் தன்னை வாங்கினான்.

கோபித்தெழுந்த தாரகன் என்னும் அசுரன் தனது தேரோடு காற்றிலும் மிக்க விசையுறும்படி வந்து தனது சேனையை எரித்திடுகின்ற அக்கினிக்கடவுளை எதிர்த்து தனது செங்கையிலே தரித்திருந்த வில்லை எடுத்து வளைத்துக்கொண்டான். 47

வானவர் தமையும் இவ்வன்னி தன்னையும், ஏனையர் தம்மையும் முடிப்பன் இன்றெனத் தேனிவர் இதழியந் தேவன் மாப்படை, ஆனதை எடுத்தனன் அருச்சித் தேத்தியே.

இந்தத் தேவர்தம்மையும் அக்கினிக் கடவுளையும் எல்லாரையும் இன்று முடிப்பேன் என நினைந்து தேன் சொரியும் கொன்றை மலர்மாலையை அணிந்தருளும் சிவ பிரானின் படையைக் கையில் தாரகன் எடுத்து அருச்சனை வழிபாடு செய்து 48 எடுத்திடு மெல்லையில் எரிசுண்டிங்கிது, தொடுத்தியன் உலகெலாந் தொலைக்கும் என்னையும் முடித்திடும் நான்முகன் முதலினோரையும் படுத்திடும் இன்றெனப் பையுள் எய்தினான்.

தாரகன் சிவபிரான் படையை எடுத்திட்ட எல்லையில் அக்கினிதேவன் கண்டு, அம்மவோ! இப்படையை விடுத்திட்டால் உலகெலாம் தொலைவாக்கும் என்னையும் முடிவுசெய்திடும், இதல்லாமலும் நான்கு முகமுடைய பிரமன் முதலினோரையும் கொன்றிடும் என அடக்கமுடியாத நடுக்கங் கொண்டான். 49

சுடுங்கனற் கடவுளுஞ் சுருக்கித் தன்னூரு, ஒடுங்கினன் ஆகுலம் உற்றுச் சிந்தையும் நடுங்கினன் தாரகன் முன்னர் நண்ணினான், கடுங்கதி அதனெடுங் கரங்கள் கூப்பியே.

எல்லாரையும் சுடுகின்ற அக்கினிக் கடவுளும் உடனே தனது ஊழித்தீ வடிவத்தைச் சுருக்கி ஒடுங்கி ஆகுலம் கொண்டு சிந்தை நடுங்கினான். தாரகாகுரன் முன்பு ஓடிச்சென்று மிகுவேகத்துடன் கைகளைக் குவித்து கூப்பி வணங்கி 50

தோற்றுவித் துலகெலாந் தொலைக்கும் எம்பிரான், மாற்றரும் படைக்கலம் மற்றென் மேல் போற்றினேஎடுத்தி எப்புவனத் துள்ளவர், ஆற்றலும் உயிர்களும் அதன்முன்நிற்குமோ. (விடப்

அக்கினி சொல்வான், உலகெல்லாவற்றையும் தோற்றுவித்துப் பின்னர் தொலைவு செய்கின்ற யாதொரு படையாலும் மாற்றெனாத எம்பெருமானின் படையை என் மேல் விடும்படி வணக்கத்துடன் எடுத்துக்கொண்டாய், எந்தப் புவனத்துள்ள பொருள்களும் அளவிறந்த உயிர்களும் அப்படைமுன்னாக நிற்குமோ. 51

கழிதரு சினைக்கொளல் கடவுள் மாப்படை, விழுமிய தன்னதை விடுத்துளாயெனின் அழிதரும் உலகெலாம் அதுவும் அன்றயே, பழிபெறும் அன்னதோர் படையின் வேந்துமே.

பெருங்கோபத்தை நீர் கொள்ளவேண்டாம் சிவப் படைக்கலமானது மிக மேலானது அதை விடுத்துளாய் என்றால் அகில உலகமெல்லாம் அழியும் அன்றியும் எல்லாவற்றையும் அழித்தலாலே அப்படையை தந்தருளிய கடவுளும் குற்றமடைவார். 52

பொறுத்தியென் பிழையெனப் போற்றி நின்றலும், கறுத்திடு மிடறுடைக் கடவுள் மாப்படை செறுத்வன் மீமிசைச் செல்ல விட்டிலன், மறுத்தனன் சினத்தினே மகிழ்ச்சி எய்தினான்.

நான் செய்த பிழையினைப் பொறுப்பாயாக எனத் தாரகனை அக்கினிதேவன் போற்றி நின்றலும் அதுவேனா தாரகன் கறுத்திட்ட கண்டமுடைய சிவபிரான் படையை போரிட்ட அக்கினிதேவன்மேல் செல்லும்படி விடாது தனது கோபத்தை மாற்றி மகிழ்ச்சி எய்தினான். 53

எற்றிடும் எற்றிடும் இலளை வல்லையிற், செற்றிடுஞ் செற்றிடுந் தீயன் சாலவும் குற்றிடுங் குற்றிடு மென்று கூறியே, சுற்றினர் அடிணர்சன் தீயைச் சூழவே.

அதுவேனா அசுரர் அக்கினிதேவன் சரண்புகுந்தமை கண்டு அக்கினிதேவனை அடியுங்கள்! அடியுங்கள்! விரைவாகக் கொல்லுங்கள்! கொல்லுங்கள்! பொல்லாங்

குடைய தீயவன், இவனைக் குற்றுங்கள், குற்றுங்கள் எனக் கூறிப் பலர் அக்கினிக் கடவுளை வளைந்துகொண்டார்கள். 54

தானவர் யாரையும் விலக்கித் தாரகன், நீநம தேவலின் நிறுநி நின்னுயிர் போனதை உதவினம் போதி போதிநின், மாநக ரிடையென வல்லீ கூறினான்.

நெருங்கிய அசுரர் யாரையும் தாரகாகூரன் விலக்கிவிட்டு அக்கினிதேவனை நோக்கி நீ எங்கள் ஏவலைப் புரிந்து நிற்பாய் உனது உயிர் போகப் போனதைத் திருப்பித் தந்துள்ளேன் உனது பெரிய நகருக்கு ஓடிப் போவாயாக எனவிரைவாகத் தாரகன் கூறினான். 55

விடுத்தனன் அங்கியை விடுக்கு முன்னரே, அடுத்திடு தானவர் அவன்நன் ஊர்புகா மடுத்திடு வளனெலாம் வாரி வாரிமீன், படுத்திடு கொலைஞர்தம் பரிசின் மீண்டனர்.

அக்கினிதேவனை தப்பிச்செல்லுமாறு விடுத்தனன் விடுக்குமுன்பாகவே அங்கு நின்ற அசுரர்கள் அக்கினிதேவன் ஊரிற் புகுந்து பெருகி நின்ற பெருஞ் செல்வங்களை எல்லாம் வாரி குறையாடிக்கொண்டு, கடவிலே சென்று அங்குள்ள மீனை வலையை வீசிப் பிடித்துவரும் கொலைஞர்களைப்போல மீண்டனர். 56

மீண்டனர் அவுணர் அங்கி வெள்கியே தன்னூர் புக்கான் ஆண்டவன் அகன்று போனான் தாரகன் அவ்வா றெல்லாம் காண்டலுஞ் சூர னென்போன் கலனமான் தேரைப் பாக தூண்டுதி நடுவன் மேவுந் தொல்லீமா நகரத் தென்றான்.

அசுரர் குறையாடிக்கொண்டு மீண்டனர். அக்கினிதேவன் வெட்கமடைந்து தனதுரிற் புகுந்தான். அவ்விடத்தைவிட்டு அகன்றுபோனான் தாரகாகூரன். அவை களையெல்லாம் சூரபன்மன் கண்டு கடிவாளமுடைய குதிரை பூட்டிய தேரை சாரதி தூண்டுவாயாக இயமராசனின் எம்புரத்திற்கு என்றான். 57

கடவுதி தேரை என்னக் கைதொழு தைய நெய்தின் அடுத்தொழில் அவன்பால் உய்ப்பன் அன்னது காண்டி யென்றும் படர்தரும் வலவரோடும் பலிங்கன்என் றுரைக்கு மேலோன் கடர்மலி கதிரும் நாணத் துண்ணெனத் தூண்டி ஆர்த்தான்.

தேரைச் செலுத்துவாயாக எனலும் சாரதி கைதொழுது ஐயனே நொடிப் பொழுதில் எல்லாரையும் முடிவுசெய்யும் தொழிலுடைய இயமராசனுடைய ஊருக்கு தேரைச் சேர்ப்பேன், அதைக் காண்பீராக என்று தன்னுடனாகப் பொருந்திய துணைச் சாரதிகளோடும் பலிங்கனெனும் தலைவன் ஒளிபெருகும் சதிருடைய சூரியனும் நாணத் துண்ணெனத் தேரைத் தூண்டியார்த்தான். 58

ஆர்த்தன படருஞ் சேனை அதிர்ந்தன முரச மெங்கும் போர்த்தன கரிதோர் வாசி புகுந்தன பூழி வேலை தூர்த்தன துவசம் விண்ணைத் தொடர்ந்தன தூசி யென்னுந் தார்த்தொகை முன்ன மேகித் தண்டனார் அடைத்த வன்றே.

அவ்வாறான நேரத்து புறப்பட்ட சேனை ஆர்த்தது. முரசப்பறை முழங்கி அதிர்ந்தது. எங்குமாகி யானைப் படையும் குதிரைப் படையும் தேர்ப்படையுமாக சூழ்ந்து கொண்டது. பழுதியெழுந்து சமுத்திரத்தை மூடியது. கொடிகள் வானத்தில் உயர்ந்தன. இதன்முன்பாக சேனையின் முன்னணிப் படை ஓடிச் சென்று யமனுடைய ஊரை அடைந்துகொண்டது. 59

அடைதலும் நடுவன் தன்பால் ஆங்கொர்தூ தெய்தி நந்தங்
கடிநகர் கலந்த அந்தக் காசிப முனிவன் மைந்தர்
கொடியவெஞ் சேனை யென்னக் கூற்றெனுங் கடவுள் கோளா
இடியுறும் அரவம் என்ன ஏங்கினன் இரங்கு கின்றான்.

அசுரசேனையின் முன்னணிப்படை அடைதலும் தூதுவன் இயமராசன்பால்
சென்று தொழுது, அரசே நமது காவலுடைய நகரத்தைக் காசிப முனிவனுடைய
மைந்தரின் கொடிய சேனை வளைந்துகொண்டது என்னலும் இயமன் என்னும் கடவுள்
சேட்டு இடியுண்ட பாம்புபோல ஏங்கி இரங்குகின்றான். 60

முன்னுறு தனதனும் முனிநித் தேவனும், மன்னனை யெதிர்கொளா வழத்திப் போயினார்
அன்னது புரிவதே அழகி தாமென, உன்னினன் நடுவனும் உணர்வி னும்பரான்.

முன்னுள்ள சூபேரனும் அக்கினிக் கடவுளும் சூரபன்மனை எதிர்கொண்டு
துதித்துச் சென்றார்கள் அதைச் செய்வதுதான் எனக்கும் இப்போது தகுதியான
செயல் என எண்ணினான். இயமன் இப்படி எண்ணியமையால் அறிவிலே மேம்பா
டுடையானான். 61

தேற்றமொ டெழுந்துதன் மகிட்டு சேர்ந்தனன், ஏற்றமில் படைஞரும் ஈண்ட ஏகியே
கூற்றுவன் இமைப்பினிற் குறுகிச் சூரனைப், போற்றினன் தொழுதனன் புகலும் ஆரியான்.

இவ்வாறு இயமன் தேறிக்கொண்டெழுந்து தனது எருமைக் கடாவில் ஏறி
வலியிழந்த தனது கிங்கரர் என்னும் சேனைகள் புறம்கூழச் சென்று ஒரு இமைப்
பொழுதில் சூரனைக் கிட்டி போற்றுதல் புரிந்து தொழுது நல்லாசிமொழி களைக் கூறிய
படி நின்றான். 62

திருத்தகு மறலிதன் செய்கை நோக்கியே, அருத்தியின் மகிழ்வுறும் அவுணன் நம்பினி
பரித்தனை யீண்டுநின் பரிசு என்க்தொடும், இருத்தியென் றனைவனை ஏவிப் போயினான்.

திருவுடைய இயமனின் இச்செய்கையைச் சூரன் நோக்கி பெருவிருப்புடன்
மகிழ்ந்து எனது பணிவிடைகளை நீ இன்றுதொட்டு ஏற்றுச் செய்துகொண்டு உனது
பரிசு என மக்களுடன் இவ்விடத்து இருப்பாயாக எனக் கட்டளையிட்டு அப்பால்
போயினான். 63

இறுதியை இயற்றுவான் இருக்காயென்பதோர், மறிகடல் அதலிடைவளங்கொள்வாரியைத்
திறலுறும் அவுணர்தஞ்சேனை சென்றரோ, முறைமுறை கவர்ந்தன முகிலின்தன்மைபோல்.

எல்லார்க்கும் முடிவினைச் செய்கின்றவன் எனப்படும் இயமனுடைய அசுரர்சேனை
உட்புகுந்து அங்குள்ள செல்வங்களை எல்லாம் திரைவீசும் கடவிடத்தாக முகில்கள்
படிந்து நீரை உண்டெழும் தன்மைபோல, முறைமுறையாகக் கவர்ந்தெடுத்துச்
சென்றன. 64

கூற்றுவன் பெருவலி குறைந்த வண்ணமும், போற்றினன் போயதும் புந்த உன்னியே
ஆற்றவும் மகிழ்வுறீஇ அனிக மோடுதென், மேற்றிசை நிருதிமேல் விரைவின் ஏகினான்.

இயமராசன் பெருவலி குறைந்து கும்பிட்டுப் போனதன்மையை எல்லாம்
சூரன் மனதில் எண்ணிப் பெரிதும் மகிழ்ந்து தனது சேனையுடன் தென்மேற்குத்
திசையிலுள்ள நிருதிதேவனுடன் போர் செய்ய விரைவில் போயினான். 65

நிருதியும் இஃதெல்லாம் நேடியாமிவர், பொருவதும் அரியதாற் போரியற்றினும் வருதிறல் இல்லையால் வசைய தேயெனக் கருதினன் அவரொடு கலத்தற் குன்னினான்.

நிருதியென்னும் தென்மேற்குத் திசையில் இருப்பவனும் இத்தன்மைகள் யாவற்றையும் உணர்ந்து எமது நகரத்தை வளைந்துள்ள சூரனைப் போர் செய்து வெல்வதும் அரிது. போர் செய்தும் வரும் பயன் இலை தோல்வியடைந்த வசைபிறக்கும் என எண்ணி அசுரருடன் தனது உறவுமுறை கூறிக் கலக்க எண்ணினான். 66

உன்னினன் தானையோ டொருங்கு மேவியே, மன்னவன் எதிர்புகா வழத்தி மற்றவன் தன்னடி வணங்கியன் தமரி யானெனப், பன்னினன் தாரகன் பாங்கர் ஏகினான்.

உன்னிய நிருதிதேவன் தனது சேனையோடு ஒருங்கே புறப்பட்டெழுந்து சூர பன்மன் முன்புசென்று நின்று துதித்து பாதம் தொழுது அரசே உனது சுற்றத்தவன் யான் எனப் பலரறியச் சொல்லி தாரகன்பக்கராகச் சேர்ந்துகொண்டு படையுடன் சென்றான். 67

அருகுற வருதலும் அவுணர் கோமகன், நிருதியின் நகரினை நீங்கி யேகலும் வருணனும் மருத்துவும் வாரி தன்னினும், இருள்செறி உலகினும் இமைப்பிற் போயினார்.

தனது பக்கராக நிருதி வருதலும் அசுரர் தலைவனான சூரபன்மன் நிருதிதேவனின் நகரினைக் கடந்து அப்பால் போதலும் அடுத்து மேற்குத் திசையிலுள்ள வருண பகவானும் வடமேற்குத் திக்கிலுள்ள வாயுபகவானும் சூரபன்மன் சேனையின் வருகையை உணர்ந்து வருணன் சமுத்திரத்திலும் வாயு இருள்செறிந்த பூமியிலும் இமைப்பொழுதில் ஓடி மறைந்தார்கள். 68

போதலும் அவரவர் புரத்தைச் சூறைகொண், டேதம திபற்றுவித் தெழுவ கைத்தெனும் பாதல வுலகினிற் படர்ந்து தானவ, ராதியர் போற்றிட் அருள் செய்தேகினான்:

அவர்கள் ஓடிவிடுதலும், அவர்களுடைய நகரத்துச் சூரபன்மன் சென்று அந் நகரைச் சூறையாடிக்கொண்டு அங்கு தீங்குகளை இயற்றுவித்து அப்பால் தொடர்ந்து பாதாள உலகங்களாகிய ஏழு உலகத்துச் செல்லும்போது அங்குள்ள அசுரராயினோர் போற்றிவணங்கிட அவர்கட்கு அருள்செய்து அப்பால் போயினான். 69

உற்றனன் நாகர்கோன் உலகில் அன்னவன், செறமெர் டேசெரு செய்யத் தானையால் வெற்றிகொண் டேயவன் வியந்து போற்றிட, மற்றவன் இருக்கையோர் வைகல் வைகினான்.

அங்கு சென்று நாகராசனின் உலகில் சேர்தலும் அப்போது அவன் எழுந்து கோபத்துடன் போர்செய்யத் தனது சேனையால் நாகராசனை வெற்றிகொண்டு தோல்வியுற்ற நாகராசன் சூரபன்மனை வியந்து பாராட்டிப் போற்ற நாகராசனுடைய இருப்பிடத்தில் ஓர்நாள் சூரன் தங்கினான். 70

அத்தலை உரகர்கோன் அமரர் தந்திட, வைத்திடும் அமுதினை வலிதின் வாங்கியே மெய்த்தகு தம்பிய ரோடு மேன்மையால், துய்த்தனன் அகன்றனன் சூர பன்மனே.

அப்பொழுது சூரபன்மன் தேவர்கள் யாவரும் கொடுத்திட அங்கு நாகராசன் வைத்திருந்த அமிர்தத்தை அதிவிரைவுடன் வலித்து வாங்கி தன்னுடன் உண்மை அன்புபூண்ட தம்பிமார் இருவருடன் அந்த அமிர்தத்தை மிகமேன்மையான பெரு மிதத்துடன் உண்டுவிட்டு அப்பால் போயினான், 71

ஏனைய பிலந்தொறும் ஏதி அவ்வயின், மேனதோர் விருத்தினை வியப்பின் நாடியே
மாணவர் படையொடும் வல்லி மீண்டனன், போனதோர் நிலைதொறும் புகழை நாட்டினான்.

ஏனைய பாதாள இடங்கள் தோறும் சென்று அவ்விடத்துல் பொருந்திய கண்
ணினுக்கினிய காட்சிகளை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்து தனது வீரர்களான படை
யொடும் விரைவாக பாதாள நிலையங்கள் நீங்கினான். சூரபன்மன் சென்றுள்ள திக்
கெலாம் வெற்றியாகிய புகழை நரட்டினான். 72

பூவுலகிடையே போந்து புணரியொன் றுகன்று மற்றைத்
தீவினை யொருவிச் சூரன் சேனைமா நீத்தஞ் சூழ
மாவொடு புவனி போற்ற வரியரா அணையின் நேமிக்
காவலன் துயில்கூர் பாலின் கடலிடைக் கடிது புக்கான்.

இப்பால் பூவுலகத்தினிடையாகச் சூரபன்மன் சென்று அங்குள்ள சமுத்திரத்
தைக் கடந்து அப்பாலுள்ள சாகத் தீவை நீங்கிப் பெரிய சேனையான சமுத்திரம்
தன்னைச் சூழ மகாலெட்சுமியோடு பூமிதேவி போற்றிட நாராயணக் கடவுள் வரி
யிணையுடைய அநந்தன் என்னும் நாகமேலாக யோகநித்திரை செய்யும் பாற்கடலின்
இடையாக விரைவுடன் சென்றான். 73

புக்கதோர் வேலை யன்னான் போர்ப்படை அவுணர் யாரும்
மைக்கடன் மேனி மாயோன் மன்னினன் ஈண்டை யென்றோ
அக்கடல் அதனைத் தொன்றான் அமரர்கள் கடைந்ததேபோல்
மிக்கதோர் ஆர்ப்பினோடும் விரைவுடன் கலக்க லுற்றார்.

சூரன் சேனையோடு புகுந்த நேரத்து போர்ப்படைவீரர்கள் யாவரும் ஓகோ!
இங்குதான் கரியகடல் நிறமுடைய மேனிகொண்ட நாராயணர் இருந்தார் எனக்
கூறி அந்தப் பாற்கடலை முன்னாள் தேவர்கள் கடைந்த தன்மைபோல தமது கால்
களால் பெரும் கூச்சலுடன் கலக்கலுற்றார்கள். 74

ஆர்த்திடு முழக்கங்கேளா அம்புயத் திருவும் பாரும்
வேர்த்துடல் பதைப்ப அஞ்சி வெருக்கொடு கரிய மேனித்
தீர்த்தன தகலத் தூடு சேர்ந்தனர் தழுவ அன்றோன்
பார்த்தனன் அஞ்சல் என்று பகர்ந்தனன் துயிலை நீங்கி.

அசுரர் ஆர்த்திட்ட முழக்கத்தைக் கேட்ட தாமரை மலர் மேலான இலக்குமி
தேவியும் பூமிதேவியும் உடலம் நடுங்கி பயத்தால் வேர்வைகொள்ள கரிய மேனிய
ராகிய நாராயணப் பெருமான் திருயார்ப்பூடு அணைந்து தழுவ அந்நேரம் அதனை
நாராயணக் கடவுள் பார்த்து அஞ்சாதீர் என்று துயிலினின்று நீங்கி அருள்செய்தார். 75

இம்மெனப் பணியின் மீதும் எழுந்தனன் இறுதி செய்யும்
வெம்மைகொள் கடவுட்டையும் வெருவர உருத்துச் சிறி
நம்மையும் பொரவுந் தீயோர் நண்ணினர் போலும் அன்றார்
தம்வலி காண்டும் என்னைத் தடக்கைகள் புடைத்து நக்கான்.

திடீரென பாம்பினின்றும் பெருமான் எழுந்தார். உலகை முடிவுசெய்கின்ற
ஊழித்தி எனும் கடவுளும் அச்சுற உரத்துச் சிறினார். என்னுடன் போர்செய்ய அசுரர்
நண்ணினார்போலும், அவர்களது வலிமை எவ்வளவு எனக் காண்பேன் எனத் தனது
பருத்த கைகளைத் தட்டிச் சிரித்தார். 76

சிந்தையில் உன்னும் முன்னந் திறல்மிகும் உவணர்கோமான்
வந்தனன் அவன்பொற்றோள்மேல் மடங்கலே றென்னப் புகுஞ்
சந்திரன் அனைய சங்கஞ் சக்கரங் கதைவாள் சாயம்
ஐந்தெனும் படையும் ஏந்தி அவுணர்தம் படைமுற் சென்றான்.

மனதால் நினைப்பதற்கு முன்னதாகவே வலிமைமிகுந்த கருடபகவான் வரலும்
அவர் பொற்றோள்மேலாக ஆண்சிங்கம்போல வீரத்துடன் எழுந்தருளிக்கொண்டு
சந்திரனையொத்த வெள்ளிய சங்கு சக்கரம் கதாயுதம் ஒளியுடையவாள் வில்லு என்
னும் ஐந்து மேலான படைகளையும் ஏந்தி அசுரப்படை முன்பு சென்றார். 77

கோட்டினன் சார்ங்க மென்னுங் குனிசிலை யினைநாண் ஓதை
காட்டினன் அவுணர் உள்ளங் கலக்கினன் கொண்ட செற்றம்
விட்டினன் தானே யாவும் விலக்கினன் பகழி மேன்மேற்
பூட்டினன் சோனைக் கொண்மு வாமெனப் பொழித லுற்றான்.

சார்ங்கம் என்னும் நீடிய வில்லை வளைத்தார், நாணின் ஓசையைக் காட்டி
அசுரர் உள்ளங் கலக்கினார், அசுரரை எங்கவைத்துத் தான் கொண்ட கோபம் நீங்
கினார். அசுரர் சேனை முழுவதையும் முன்னில்லாதபடி அழித்தார். அம்புகளை மேலும்
மேலும் சோனாவாரி மழைபோல செலுத்தினார். 78

பொழிந்திடுகின்ற காலப் போர்கெழும் அவுணர் தானே
அழிந்தன தேரும் மாவும் ஆடலங் கரிகள் தாமும்
ஒழிந்தன விறலும் போரின் ஊக்கமும் படையு மெல்லாங்
கழிந்தன சூறையுற்ற காரெனல் ஆய வன்றே.

அம்புகளைப் பொழிந்திடுகின்றகாலே போர் விரும்பி எழுந்த அசுரர் சேனை
அழிந்தன தேரும் குதிரையும் வீரமுடைய பெரிய யானைகளும் இறந்து ஒழிந்தன.
அசுரர்கள் போர்செய்யும் ஊக்கமும் கையிலுள்ள படைகளெல்லாம் அற்றன. இவை
கள் யாவும் சூறவளிக் காற்றினால் அள்ளுண்ட மேகம்போலானது. 79

சூழ்ந்திடும் அவுணர் சென்னி துணிந்தன தோளுந் தானும்
வீழ்ந்தன கரங்கள் சிந்தி விரவின குருதி நீத்தம்
ஆழ்ந்திடு புணரி யெல்லாம் ஆயின அவனி தானுந்
தாழ்ந்தன பிணத்தின் குன்றந் தகைந்தன தபனன் தேரை.

வளைந்து நின்ற அசுரர் தலை துணிந்தன. தோளும் காலும் அம்பினால் அறுந்து
வீழ்ந்தன கைகள் சிதறிப் பரவின. இரத்த வெள்ளம் ஆழமான பாற்கடல் எல்லா
மாயின. பூமியும் தாழ்ந்தது, பிணக்குவியுல்கள் மலைபோலக் குவிந்து சூரியன் தேர்
செல்ல முடியாதபடி தடுத்தது. 80

ஒடிந்தன இரதம் ஆழி உருண்டன கவனப் பாய்மா
மடிந்தன களிற்று நொந்து மாண்டன வயவர் பல்லோர்
முடிந்தனர் குருதி நீத்தம் மூடின அதனுள் மூழ்கிய
படிந்தன அலகை ஈட்டம் பாரிடம் பரந்த வன்றே.

தேர்கள் முறிந்தன. சில்லுகள் கழன்று உருண்டோடின, கடிவாளமுடைய
குதிரைக் கூட்டங்கள் மடிந்தன, யானைகள் அறுபட்டு மாண்டன வீரர்கள் பல்லோர்
முடிந்துபோயினர். இரத்தக் கடல் பெருகி மூடிக்கொண்டது. அதனுள் மூழ்கியடித்து
பேய்கள் கூட்டம் விளையாடின. நிணம் தின்னும் பூதங்கள் பரந்துகொண்டது. 81

சுடர்கெழு நேமி அண்ணல் துயிலுறு பாலின் வேலை
இடையொரு சிறிது மின்றி எங்கனும் எருவையாகி
அடைவது கடவுளாடும் ஆரழல் அதனை உண்ணக்
கடையுக்கம் விருவகின்ற காட்சியைப் போன்ற தம்மா.

பிரகாசமுடைய சக்கரப்படை ஏந்திய விஷ்ணுபிரான் அறிதுயில்கொள்ளும்பால்
சமுத்திரம் எங்கும் ஒரு சிறிதளவு இடையிலாது இரத்தமாகி அடைகின்ற தன்மை
சிவபிரான் திருநடனம் செய்யும் பெருநெருப்பானது உலக அழிவான கடையுக்கத்திலே
அப் பாற்கடலை உண்ணும்படி கலந்து எங்கும் பற்றிக்கொள்வது போல்வது. 82

விண்ணுலாம் படிவ மாயோன் மேதகும் உவணத்தோடு
மண்ணுலாம் கடலா மென்ன அவுணரை வளைந்து சுற்றி
எண்ணிலா உருவங் காட்டி யாவரும் போகாவண்ணம்
அண்ணல்வாம் பகழ்சிந்தி அமர்செய்தான் அமரர் ஆர்ப்ப.

வானமெங்குமாய் வியாபித்தருளும் திருமேனியுடைய விஷ்ணுபெருமான் மேன்
மையான கருடபகவான் மீதாக மண்ணைச் சூழ்ந்துள்ள கடல்போல அசுரரை வளைந்து
சுற்றி எண்ணற்ற மாய உருவங்களைக்கொண்டு யாவரும் தப்பியோடாவண்ணம்
மேலான கொலைபுரியும் அம்புகளைச் சொரிந்து போர் செய்தார் தேவர்கள் ஆர
வாரித்து வெற்றிகொண்டாட. 83

அசுமர் புரியும் எல்லை ஆங்கவை உருத்து நோக்கி
உடைவதோர் அணிகந் தனை யொன்றுநீர் அஞ்சலென்ற
வடவரை யனைய ஆற்றல் மாபெருந் தனுவொன் றேந்தி
இடியுறழ் கலிமான் தேர்மேல் தாரகன் இமைப்பின் வந்தான்.

கொலைநிகழும் போரைச் செய்யும் எல்லை அவற்றை அங்கு தாரகாகூரன்
கோபவீறுடன் பார்த்து நிற்கமாட்டாது ஓடிச் சிதைகின்ற தமது சேனையை நோக்கி
ஒன்றும் அஞ்சவேண்டாம் நான் பார்ப்பேன் என மகாமேருமலையைப் போன்ற
ஆற்றலுடைய பெரிய வில்லை ஏந்தி இடியைப்போல் வேகமும்கொண்ட குதிரைகள்
பூட்டிய தேர்மேலாக இமைப்பொழுதில் வந்தான். 84

வானிலமளவு செய்த மலர்ப்பதத் தண்ணல் முன்னந்
தானெதிர் புகுந்து வெய்யோன் தன்பெருந் தனுவை வாங்கி
மேனகு சரங்கள் கண்ணன் மிசையுற வேலைமீதில்
சோனைவிண் பொழிவ தென்னத் துண்ணெனத் தூவி ஆர்த்தான்.

ஈரடியாலே மூவுலகு அளவு செய்த மலர்ப்பதமுடைய விஷ்ணுபிரான் முன்
கொடிய தாரகன் எதிர்வந்து தனது பெரிய வில்லை வளைத்து மேம்பாடுடைய அம்பு
களைப் பகவான்மீது படும்படி சமுத்திரம்மேல் மேகம் சோனாவாரி மழை பொழிவது
போல் விரைவுடன் சொரிந்து ஆரவாரித்தான். 85

ஆர்த்திடும் அளவை தன்னில் அச்சுதன் அயில்வே லென்னக்
கூர்த்திடும் உலப்பில் வானி கொடியதா ரகன்றன் மேனி
தூர்த்தனன் தேரும் பாகுந் தொலைத்தலுஞ் சோர்விலாதான்
பேர்த்தொரு தடந்தேர் உற்றுப் பெருஞ்சிலை ளாங்கினுரை.

தாரகன் ஆரவாரித்த அளவையில் நாராயணக் கடவுள் வேலென்னும்படி கூர்மைகொண்ட அளவற்ற அம்புகளை கொடியவனான தாரகாகுரனின் மேனியில் படுமாறு சொரிந்து அவனுடைய தேரையும் பாகளையும் தொலைவுசெய்தார். அப்போது சோர்வடையாத தாரகன் மீண்டுமொரு தேரில் ஏறி இன்னொரு பெரிய வில்லை எடுத்து வளைத்துக் கொண்டான். 86

உற்றிடும் அவுணன் மால்மேல் ஓராயிரம் பகழி ஓச்சி
அற்றமில் கருடன் மீதும் ஆயிரம் விசிக முய்ப்ப
மற்றவை அவன்பால் தீய மாசுணம் பலவும் தங்கள்
பற்றலன் தன்னை வவ்வும் பரிசெனச் செறிந்த வன்றே.

தேர்மேல் கொண்ட தாரகன் நாராயணக் கடவுள் மேலாக ஓர் ஆயிரம் அம்புகளைச் செலுத்தி குற்றமில்லாக் கருடன் மீதிலும் ஆயிரம் அம்புகளைச் செலுத்தலும் அந்த அம்புகள்யாவும். தீய பாம்புகள் தங்கள்பகையாகிய கருடன்மேல் செல்லுவதுபேலச் சென்றன. 87

ஆயிடை உவணர் கோமான் அலக்கணுற் றதனை நோக்கி
மாயவன் உலப்பிலாத வடிவினை யெய்தி அந்தத்
தீயவற் சூழ்ந்து வெம்போர் செய்துழி அவனுந் தங்கள்
தாயருள் மனுவை உன்ளித் தானுமந் நிலையானான்.

தாரகன் விடுத்த அம்புகள் கருடன்மேல் படுதலும் அவர் கலக்கங்கொண்டு நின்றதனை நாராயணக் கடவுள் பார்த்து முடிவிலாத மாய வடிவங்களைக்கொண்டு அத்தீயவனான தாரகனைச் சூழ்ந்து உக்கிரமான போரைச் செய்தலும் தாரகனும் விடாது தாய் மாயவன் கற்பித்த மந்திரத்தைத் தியானித்துத் தானும் மாய வடிவ நிலையானான். 88

தாரக வசுரன் தானுந் தணப்பில்பல் லுருவங் கொள்ளா
ஈரிரு வைகல் காறும் இந்திரை கேள்வனோடு
பேரமர் புரிந்த வெல்லைப் பிதாமகன் இதனை நோக்கி
யாசிவன் எதிர்நிற் பாரென்றதிசய நீரானான்.

தாரகாகுரன் தானும் விலக்குதற்கரிய மாயவடிவங்களைக்கொண்டு நான்கு நாட்கள் வரையிலும் இலக்குமி நாயகரான நாராயணக் கடவுளோடு பெரிய போரினைப் புரிந்த நேரத்து விஷ்ணுபிரான் இதனைப் பார்த்து யார்தான் இத்தாரகனோடு எதிர்நின்று போர்புரிய வல்லார் என அதிசயம்கொண்டார். 89

எல்லையங் கதனின் மாயோன் எறுழ்வலி அவுணன் ஏறுஞ்
சில்லியந் தேரும் மாவுந் திறன்மிகு வலவன் தானும்
வில்லொடு துணிந்துவிழ விசிகமோர் கோடி உய்த்தான்
ஓல்லையின் அதனை நாடி உம்பர்கோன் உவகை பூத்தான்.

அவ்வாறாகிய நேரத்தில் நாராயணக் கடவுள் பெருவலியுடை தாரகாகுரன் ஏறிய சில்லியையுடைய தேரும் குதிரையும் வலிமைமிக்க சாரதியும் கையில் பிடித்த வில்லும் எல்லாம் சிதைவாகத் துணிபட்டு வீழும்படி கோடிக்கணக்கான அம்புகளைச் செலுத்தினார். அதனை விரைவாகத் தெரிந்து கொண்ட தேவேந்திரன் உவகை கொண்டான். 90

திண்டிறற் பரியுந்தேருஞ் சிலையொடு வலவன் தானுந்
துண்டம தடைத லேசுந் சூரனுக் கீளைய தோன்றல்
தண்டமொன் றெடுத்துக் கீழ்ப்போய்த் தலைபணித் தமரர் அஞ்ச
அண்டமுங் குலுங்க ஆர்த்தங் கரிதனை யெதிர்த்து சென்றான்.

திண்ணிய வலிகொண்ட குதிரைகளும் தேரும் வில்லும் சாரதியும் அம்புகளி
னால் துணிபட்டு வீழ்தலும் சூரபன்மனுக்கு இளைய தம்பியான தாரகன் ஓர் தண்
டாயுதத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு சீழை குதித்து தேவர்கள் தலைநடுங்கி அச்சம்
கொள்ள அண்டமும் குலுங்க இரைந்து கத்திக்கொண்டு விஷ்ணுபிரானை எதிர்த்து
சென்றான்.

91

எதிர்வரு அவுணன் தன்மேல் எண்ணிலாப் பகழிமாறி
விதியினை அளித்த மாயன் வீசலும் அவற்றை யெல்லாங்
கதைகொடு விலக்கிச் சிந்திக் கனன்றுமுற் கடிதிற் செல்ல
அதுதனை நோக்கி மாலும் ஆழியும் படையை உய்த்தான்.

எதிர்த்து வரும் தாரகாசூரன் மேலாக எண்ணற்ற அம்புகளை பிரமதேவரைப்
பெற்ற நாராயணக் கடவுள் மழைபோலச் சொரிந்து வீசுதலும் அவற்றையெல்லாம்
அவன் தண்டாயுதத்தினால் அடித்து விலக்கி மேல்நோக்கி எதிர்த்து வருதலும் அத
னைக் கண்டு நாராயணக் கடவுள் தனது கையில் வைத்திருந்த சக்கரப் படையைச்
செலுத்தினார்.

92

ஓரிமை யொடுங்கு முள்ளர் உலகெலாந் தொலைக்குந் தன்மைப்
போரயில் நேமி தானும் புராரிதன் வரத்தாற் சென்று
தாரக வசுரன் கண்டந் தன்னைவந் தனுகிச் செம்பொன்
ஆரம தாயிற் றம்மா தவத்தினும் ஆக்க முண்டோ.

ஒரு இமைப்பொழுதின் முன்பாக உலகமெல்லாம் தொலைக்கக்கூடிய போர் வலி
கொண்ட பெரிய ஒளியுடைய சக்கரப்படைதானும் சிவபிரான் வரத்தினால் சென்று
தாரகாசூரனுடைய கழுத்தைக் கிட்டியவுடன் செம்பொன்னான மாலையாக மாறியது
ஆகவே தவத்தினும் மேலான செல்வம் உண்டோ.

93

பணியுறு கடவுள் நேமிப் படையுமாங் கவுணன் கண்டந்
தணியதா யிருத்த லோடும் அரனருள் வரத்தை யுன்னித்
தணிவிலற் புதத்த னுகித் தாரகன் வலிய னென்னு
மணிகிளர் மேனி மரயோன் மற்றிது புகலல் உற்றான்.

அனந்தன் என்னும் பாம்பின் மேலாக அறிதுயில்கொள்ளும் கடவுளான தனது சக்
கரப் படையும் தாரகாசூரனுடைய கழுத்திலே ஆபரணமாக இருத்தலோடும் சிவன்
அருளிய வரத்தின் சிறப்பை நினைந்து அடக்கமுடியாத அற்புதமுடையவராய் தாரகா
சூரன் வலியுடையவன் என்று நீலமணிபோலும் நிறமுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி தாரகனை
நோக்கு இதனைச் சொல்வார்.

94

அயனொடு கதிசி யென்னும் அருந்தவத் தோனும் வெம்போர்
முயலுறும் அவுணர் யாரும் மொழிந்திடின் உனக்கொப் பல்லார்
செயலுரை யின்றி உண்டாற் சிறுவிதி மகத்தைச் செற்ற
வயமிகு கழற்கால் வீரன் மற்றுனக் கீளையா மென்றான்.

தாரகனே சேகர், என்னுடனாக கொடிய போரினைச் செய்யும் பிரமதேவனுடன்
ததிசி என்னும் அரிய தவம்புரிந்த முனிவரும் அசுரர் யாரும் சொல்லப்போனால் உனக்கு

ஓப்பாகார். இவர்கள் எல்லாரும் என்னோடு வெற்றியடையாமல் போர் செய்தவர்கள் ஒரு சந்தேகமான வார்த்தைக்கு இடமில்லாமல் உன்னோடு ஓப்பாகப் பேசக்கூடிய ஒருவர், உண்டெனில் அவர் தக்கனதுயாகத்தை அழித்த வெற்றியிரு வீரக்கழல் அணிந்த வீரபத்திரக்கடவுளாகும் என்றார். 95

வன்றிறற் கடவுளாழி மணிப்பணி யாயிற் றென்றால்
வென்றியும் உனதே யன்றோ வேறினிப் போரும் உண்டோ
உன்றிறம் இதுவே என்னின் உனக்குமுன் வைராய் அங்கண்
நின்றவர் பெருமை தன்னை யாவர்கொல் நிகழ்த்தற் பாலார்.

வலிமைகொண்ட கடவுள் தன்மையான எனது சக்கரப்படையும் உனது கழுத் திலே மாலையான ஆபரணமாயிற்றென்றால் வெற்றியும் உனதாயிற்று அல்லவோ! இனிமேலாகப் போரும் உண்டோ உனது திறமை இதுவென்றால் உனது முன்னவராயுள்ள சூரன் சிங்கன் வலிமை எவ்வாறாகும் என யார்தான் சொல்லமுடியும். 96

சங்கரன் மகிழும் ஆற்றல் தழல்மகம் பன்னாள் ஆற்றி
உங்களின் வலிபெற் றுள்ளார் அவுணரில் ஒருவர் இல்லை
இங்குமை வெல்வார் யாரோ எமக்குநீர் தமரே யென்ன
மங்கல மரபின் ஆசிவரம்பில புகன்று போனான்.

சிவபிரான் மகிழும்படி அக்கினி வளர்த்து யாகத்தைப் பலநாள் செய்து உலகில் உங்களைப்போல் வலிபெற்றுடையார்கள் அகரர்களில் வேறு ஒருவரும் இல்லை. உங்களை இங்கு வெல்வார் யாரே? எமக்கும் சுற்றத்தவராவீர் என மங்கல முறை யாக அளவிறந்த ஆசிமொழிகளைக் கூறிவிட்டு விஷ்ணுபிரான் மறைந்துபோனார். 97

பார்த்தனர் அனைய தெல்லாம் யாயிருள் கான்ற மேனி
நீர்த்திரை அனைய செங்கை நிருதராம் புணரி யாயோர்
ஆர்த்தனர் அமரர்யாரும் அகன்றனர் அஞ்சி அங்கம்
வேர்த்தனர் வினிவோ ரென்ன மெலிந்தனர் விழுமத் துள்ளார்.

நீர்த் திரையை ஒத்த சிவந்த கையினையுடையரும் இருள் பரந்த மேனியை உடையவருமான கடல்போல் பரந்த அகரரானோர் அதனைப் பார்த்தனர். இரைந்து ஆரவாரித்தார்கள். தேவர்கள் யாரும் ஒடிச்சென்று அகன்று இறந்தாரெனும்படி பயத்தால் மேனி வேர்வைகொள்ள நீக்கற்கரிய துயரத்தில் ஆழ்ந்தார்கள். 98

மாதவன் அகன்ற காலை மற்றுமோர் வையத்தேறித்
தாதவிழ் தொடையல் வாகைத் தாரகன் தம்முன் நேராய்ப்
போதலும் அவனு மீண்டு புகுந்தவா றுணர்ந்து புல்லி
ஆதர மகிழ்ச்சி எய்தி அனிகமோ டகன்றான் அப்பால்.

நாராயணக் கடவுள் அகன்ற நேரத்து தேன் சொரியும் பூமாலை அணிந்து வெற்றிவாகை கொண்ட தாரகாசூரன் தனது முன்னவனான சூரபன்மன் முன்பாகப் போதலும் சூரபன்மன் அதுவேளை அங்கு நிகழ்ந்த தன்மையெல்லாம் கேட்டு மகிழ்வால் தம்பி தாரகனைத் தழுவி உள்ளத்தில் பெரிய ஆதரவுடைய மகிழ்ச்சிகொண்டு சேனைகளோடு பாற்கடல் நீங்கிப் போனான். 99

ஆழியங் கிரியின் காறும் அகலிட வரைப்பு முற்றச்
சூமுற நாடிப் போந்து தொல்லிரு விசும்பின் ஏகித்
தாழுறு நிலையிற் செல்லுந் தபனனே முதலோர் யாரும்
வாழியென் றுகிற வாணாயர் துறக்கம் புக்கான்.

சக்கரவாள மலை வரையும் உள்ள மற்றைய தீவுகள் இடங்கள் முழுவதையும் நாடிச் சென்று எல்லார்க்கு முன் தோன்றிய வானத்தில் சென்று வானநிலையில் தாழ்ந்து செல்கின்ற சூரியன் முதலாய தேவர் யாரும் சூரபன்மனே வாழ்வாயாக என ஆசிகூறிட மேலும் மிக உயர்ந்த சொர்க்க உலகத்தில் புகுந்தான் சூரபன்மன். 100

இந்தவாறு ஷுணர்கோன் துறக்கத் தேகலும், முந்திய ஒற்றரில் சிலவ ரோடியே வந்தான் சூரமும் வலியன் தானென, அந்தர நாயகன் அறியக் கூறவே.

இந்தவாறு சூரபன்மன் சொர்க்க உலகில் செல்லலும் அங்கு முன்னின்ற தூது வர்களில் சிலர் இதைக் காண்டலும் ஓடிச்சென்று வலியுடைய சூரபன்மன் வந்தான் என்று தேவ உலக நாதனான இந்திரன் அறியும்படி கூறினார்கள். 101

அஞ்சின்ன் உயிர்த்தான் அவந்து தேம்பினன், துஞ்சினையென உணர்வுபோர்ந்துளான் எஞ்சலில் வன்மைய திகந்து தன்னுடை. நெஞ்சினில் இனையன நினைத்தல் மேயினான்.

கேட்டவுடன் இந்திரன் பயந்தான் பெருமூச்செறிந்தான். அலமந்து தேம்பி அழுதான். இறந்தானெனும்படி உணர்வுசோர்ந்தான். குறைபடாத தனது வலிமை குன்றி தனது நெஞ்சினிலே இதையெல்லாம் நினைக்கத் தொடங்கினான். 102

அவ்வயிற் போந்திடும் அவுணன் தன்னெதிர், செவ்விதிற் சென்றியான்செருவில் நேர்வனெல் இவ்வுயிர்க் கிறுதியாம் இருப்பனெல்திர்ப், பவ்வமுற்றிறந்திடாப் பழியில் மூழ்குவேன்.

அவ்வாறு வந்த சூரனோடு நேர்டையாக செப்பமுடன் சேனையுடன் சென்று நான் போர்செய்வேனெல் எனது இந்த உயிர்க்கு முடிவாகும். அஃதன்று இங்கு இருப்பனெல் நீங்கிடாத பெரும் பழியில் மூழ்கி ஒழியாத இடரான கடலுள் அமுங்குவேன். 103

புன்செயலாய் இவட்புகுந் திடுஞ்செயல், என்செயலால்வரும் இயற்கை யல்லது பின்செயல் ஒன்றிலே பிறர்செய் கின்றதுந், தன்செயல் என்பரால் சார்பின் மேலையோர்.

திங்குவினையும்ப : இங்கு நேர்ந்துள்ள செயல் என்செயலால் வரும் இயற்கை யானதே ஒழிய வேறாக திகழப்படும் அசுரர்கள் செயலில்லை. பிறர் நமக்குச் செய்யும் திங்குகளும் நாம் முன்செய்த தீமையின் விளைவெனப் பற்றினை நீங்கிய பெரியோர் சொல்வார்கள். 104

திருவுறுகின்றழி மகிந்துந் தீர்வுழிப், பருவரல் எய்தியும் பாசந் தன்னிடை

அரிதுணர் கேள்வியர் அழுங்கு வாரகொலோ, வருவது வரும் அது மறுக்கலாகுமோ,

செல்வம் வருகின்றபோது மகிழ்ச்சிகொண்டும் அது நீங்கியபோது துயரமடைந்தும் இவ்வாறாகப் பாசத்திடத்தில் மூழ்கி நன்றாக நூல்களை நுணுகி ஆராய்ந்த நுட்ப அறிவுடையார் சங்கடப்படுவாரோ இல்லை. ஆதலால் வருவது வரும் அதை மறுக்கலாகுமோ. 105

ஆதலின் அமர்இழைத் தாவி நீங்கலன், பேதுறுகின்றிலன் பிழை யுற்றுளோர் ஓதருமகிழ்ச்சியும் உறுவர் ஆங்கது, தீதுமெய் அவுணர்தந் திறத்துக் காண்புனல்.

ஆதலின் போர்செய்து எனதுயிரைப் போக்கேன், பேதமைப்படவும் மாட்டேன், துயரப்பட்டு வருந்தினோர் சொல்லற்கரிய மகிழ்ச்சியும் அடைவர். அதனை எங்கட்குத் தீமை செய்த அசுரரிடத்தாக இப்போது காண்கின்றேன். முன் என்னால் வெல்லப் பட்டுத் துயரமுற்ற இவர்கள் என்னை இன்றுவென்று மகிழ்கிறார்கள். 106

நானொடும் ஒன்வலர் நகையுய் கொள்ளலன், தூணமதுறழ்புயச் சூரபன்மலைக் காணுவன் என்னினுங் கறுவு சிந்தையான், ஏனுறு தனையிடும்எனையென் றெண்ணினான்.

பகைவர் என்னை வெற்றிகொண்டு சிறைப்படுத்தி இகழ்ந்து சிரிக்கின்ற நிலைக்கு இடங்கொடேன். தூன்போலும் தோளுடைய சூரபன்மனைச் சென்று காணுவன் என்னிலும் எங்கள்பால் கறுவியமுள்ள சூரன் உடனே என்னைக் கொடிய விலங்கைப் பூட்டி சிறைசெய்வான் என இப்படியாக மனதில் இந்திரன் எண்ணினான். 107

இம்முறை வாசவன் எண்ணி யேயெழீஇக், கொம்மென மனையுடன் சூயிலு ருக்கொடே விம்முறு பீழையன் விண்ணிற் போயினான், தெம்முனை அவுணர்நகர் தேடிக்காண்கிலார். 108

இம்முறையாக இந்திரன் எண்ணி எழுந்து விரைவுடன் தனது மனைவியுடன் சூயில் வடிவம் பெற்றுக்கொண்டு விம்மி விம்மித் தன்நிலை நினைந்து அழுது வானத்தில் மறைந்தோடிப் போயினான். கொடிய அசுரர் சொர்க்கலோகத்தில் இந்திரனைச் தேடிச் சென்று காண முடியாமல் போயினார். 108

ஒன்னவர் நாடுவ துணர்ந்து வாவைர், மன்னவன் ஆக்கமும் மாயும் போலுமால் என்னினிச் செய்வதென் றிரக்க மெய்தியே, பொன்னகர் எங்கணும் பொலிவு மாய்ந்ததே. 109

பகைவர் வந்து நாடுவதை இயல்புடன் அறிந்து, தேவ அரசன் செல்வமும் இனி அழியும்போலும் என்னதான் இனிச் செய்வதென இரக்கங்கொண்டு பொன்னான தேவ உலகம் எங்கும் பொலிவு மாய்ந்துபோயது. எல்லாரும் கவலைகொண்டார்கள். 109

பிடித்தனர் அமரரை அவுணர்பேதுற, அடித்தனர் குற்றினர் அனையர் தானையால் தடித்திடுந் தோள்களைத் தமது கைகளால், ஓடித்தன ராமென ஒல்ல வீக்கினர். 110

இந்திரனைத் தேடிக்காணாத ஆத்திரத்துடன் அசுரர்கள் தேவரைப் பிடித்தனர். பேதுற்றுத் துன்புறும்படி அவர்களை அடித்தனர் குற்றினர் அவர்கள் தோள்களைப் பெரிய கயிற்றினால் தமது கையால் முறிப்பதுபோல விறுவிடுவன இறுகக் கட்டினார்கள். 110

தண்ணளி யாவுமின் ருய தானவர், விண்ணவர் தங்களை வீழமுன் செய்திபா அண்ணலந் திருவுறும்அரசன் முன்னுறத். துண்ணென உய்த்தலுந்நொழுதுபோற்றுவார். 111

இரக்கம் கொஞ்சமும் இல்லாத நெஞ்சுடைய அசுரர் தேவர்களை பெரிதும் துன்புறுத்தி மேலான திருவுடன் விளங்கும் சூரபன்மன் முன்பாக திடுக்கிடும்படி கொண்டுசென்று நிறுத்தலும் தேவர்கள் சூரனைத் தொழுது போற்றுவார்கள். 111

அவுணரில் உதித்தனை ஆற்று நோன்புறிஇச் சிவனருள் பெற்றனை திசையி னேர்முதல் எவரையும் வென்றனை என்னின் இங்கெமை, நவையடச் செய்வதே நன்று போலுமால். 112

சூரபன்மனை நீயோ அசுரகுலத்தில் தோன்றினை அவ்வாறியினும் செயற்கரும் தவம்செய்து சிவனருள் பெற்றனை திக்குளார் முதல் யாரையும் வென்றனை என்றால் இங்கு நாம் துயரப்படச் செய்வதோ உனக்கு நன்மையாகும். 112

மறலியும் இருக்குமோ மற்றைமாதிரத், திறைவரும் இமையவர் யாரும் உய்வரோ இறுதியின் ருதமே உலகம் ஈங்கொரு, சிறிதுநீ வெஞ்சினஞ் சிந்தை செய்யினே. 113

அரசே நீ சிறிது கொடும் கோபத்தை மனதிலே கொண்டால் இயமனும் உயிரோடு இருப்பாரோ, மற்றைத் திக்குள்ள தலைவரும், தேவர் எல்லாரும் உய்வாரே அஃதன்றி உலகம் எல்லாம் இன்றே முடிவாகிவிடுமே! 113

இற்றையிப் பகல்முதல் என்றும் எங்களுக்க, குற்றதோர் கடவுள்நீ ஒழும் வேந்துந் பற்றுள தமரும்நீ பலரும் யாம்இனி, மற்றுள தேவலை மரபிற் செய்துமால். 114

இன்று இந்தநாட் தொடக்கமாக என்றும் எங்களுக்கு உற்ற கடவுள் நீதான். எம்மைக் காக்கும் அரசனும் நீதான். எமக்குப் பற்றுடைய சுற்றமும் நீ. நாங்கள் பலரும் இனிமேலாக உனது ஏவல் பணிகளை குல முறையாகச் செய்வோம். 114

என்றிவை புகன்று போற்றும் இமையவர் தம்மை நோக்கி
நன்றுநுஞ் செய்கை யென்னு நகைசெய்து யாப்பு நீக்கி
மன்றநம் பணிமேல் கொண்டு வைகுதிர் இனிநீ ரென்னு
அன்றவர் தம்மை விட்டான் அழல்மகத் தாவி விட்டான்.

என்று இவைகளைச் சொல்லிப் போற்றுதல் செய்கின்ற தேவர் கூட்டத்தாரைப் பார்த்து நல்லாயிருக்கிறது உமது செயல்கள் என்று புன்சிரிப்புக்கொண்டு அவர்களைக் கட்டிய கட்டுக்களை நீக்கிவிட்டு இன்றுதொட்டு தவறாது எனது பணிகளை நீங்கள் மேற்கொண்டு இருப்பீராக எனச் சொல்லி அவர்களை விடுத்தான் யாரெனில் எரி கின்ற யாக நெருப்பில் குதித்து தனது உயிரைவிடுத்த சூரபன்மன். 115

வாசவன் வளத்தை யெல்லாம் அவுணர்கள் வவ்விச் செல்லப்
பேசரு மகிழ்ச்சி கொண்டு பின்னவர் பாங்கர் ஏகக்
காசிபன் அளித்த மேன்மை காதலன் அனிகஞ் சூழ
ஓசைகொள் மறைகள் ஆர்க்கும் உயர்மக லோகம் புக்கான்.

இந்திரனுடைய செல்வத்தை எல்லாம் அசுரர்கள் களவாண்டதுபோல முற் றிலும் எடுத்துச் செல்ல பேசற்கரிய மகிழ்ச்சிகொண்டு தனது தம்பிமார் பக்கராக வர காசிப முனிவன் தந்த மேன்மையுடைய தலைவனான சூரபன்மன் தனது சேனை சூழும்படி ஓசைகொண்ட வேதங்கள் ஆர்க்கும் ஓலிகள் நிறையும் உயர்வுகொண்ட மகலோகம் புகுந்தான். 116

கற்றுணர் கேள்வி யான்மார்க் கண்டேயனாதி வாறோர்
உற்றிடும் பதமாந் தொல்பேர் உலகமே முதல மூன்றும்
மற்றவர் பரவ நீங்கி மலரயன் பதத்திற் போகத்
தெற்றென அதனைத் தேர்ந்து திசைமுகன் துணுக்க முற்றான்.

அங்கு கற்றுணர்ந்த மார்க்கண்டேயனானாதிவானாய முனிவர் வீற்றிருக்கின்ற மேலான பழம் புகழ்கொண்ட மகலோகம் சனலோகம் லவலோகம் முதல் மூன் றிலும் அவர்கள் சூரபன்மனை வணக்கஞ் செய்ய அந்த உலகினைவிடுத்து தாமரை மலர் மேலிருக்கும் பிரமதேவர் பதத்தில் போதலும் அதனை உடனடியாக உணர்ந்து கொண்ட பிரமதேவர் திடுக்கீழ்கொண்டார். 117

வசையில் நோன்புடை வாலறி வுள்ளோர், இசைகொள் வேதம் இயம்பினர் சூழ
நசையி வீரொடு நான்முகவேதா, அசுரர் கோளைய டைந்தன னன்றே.

வசையில்லாத நோன்பு விரதங்கையுடைய உண்மை அறிவுடையவர்கள் இகை யுடைய வேதங்களை ஒதியவாறு சூழ்ந்துவர உள்ளத்து பற்றுமிசுந்துள்ள தன்மையுடன் நான்கு முகமுடைய பிரமதேவர் அசுரர் தலைவனான சூரபன்மனை அடைந்தார். 118

ஆழி மால்கடல் அன்னதொர் சேனை. சூழவேவரு சூரனை யெய்தி
வாழி வாழிய வைகலும் என்னாக், கேழிலாசி கிளத்திய பின்னர்.

ஆழ்ந்த பெரிய கடல் ஓத்ததோர் சேனை சூழவே வருகின்ற சூரனைப் பிரம தேவர் அடைந்து சூரபன்மனை நீ வாழி வகையிலும் வாழியவே என்று அன்பான ஆசிகளை கொல்லியவண்ணம் வரவேற்றபின்னர். 119

மன்ன நீயிவண்வந்திட மேனாள், என்ன நோன்பை இயற்றின னேயான்
அன்ன வாறுண ரேன்சுவன் அல்லால், உன்னிநாடி யுணர்ந்துளார் யாரே.

அரசே நீ இவ்விடத்து வந்திடமேனானில் நான் என்ன உவத்தை செய்தேனோ அதன் வரலாற்றை அறியமாட்டேன். சிவபிரான் அல்லால் அதன் தன்மையை உன்னி நாடி உணர்ந்துளார் வேறு யாராவார். 120

கற்றை வார்சடை யான் கழல்பேணி. அற்றம் நீங்கி அருந்தவம் ஆற்றி
மற்றிவ்வாறு வளத்தியல் யாவும், பெற்றுள்ளதற்கு வன்மை பிடித்தாய்.

கற்றையாக உடைய வார்ந்த சடைகொண்ட சிவபிரான் திருவடிகளைப் பேணி
குற்றம் நீங்கி அரிய தவத்தைச் செய்து இந்தவாறு இப்படியான பெருமைவாய்ந்த
இயல்புடைய வளங்கள் யாவற்றையும் பெற்றுக்கொண்டாய். பெருவலியையும் அருளி
னால் அடைந்துள்ளாய். 121

பொன்னை மேவு பொலன்கெழு மார்பன், தன்னை வானவர் தங்களை யெல்லாம்
இன்ன நாள்இளை யோற்கொடு வென்றும், உன்னை நேருள ரோவுலகத்தில்.

மகாலக்குமியை மார்பில் பொருந்த வைத்திருக்கின்ற விஷ்ணுபிரானே தேவர்
தங்களையெல்லாம் இற்றை நாளில் உமது தம்பியரைக்கொண்டே வெற்றியடைந்தாய்
உன்னை ஒப்பாருளரோ வேறு ஒருவர் இந்த உலகத்தில்! 122

காதலான்மிரு காசிபன் மைந்தன், ஆதலால் அவுணர்க் கிறைநீள்மு
தாதையான்சர தம்மிது நின்சீர், ஏதும் என்புகழ யான்பிறன் அன்றே.

நீயோ எனக்குக் காதல் மிகுந்த மைந்தனான காசிமுனிவன் பிள்ளையாயினாய்.
ஆதலால் அசுரர் தலைவனே! உனது தந்தைக்கும் தந்தையான பாட்டினானேன். நான்
சொல்வது உண்மை. உனது சீர் ஏதும் எனது புகழாகும். யான் பிறன் அல்ல
உனது ஆளாகும் என்றார் பிரதேவர். 123

என்று பன்முக மன்கள் இசைத்தே, நின்று தம்பியர் தங்களை நேர்ந்து
பொன்றிடாத பொலஞ்சிலை திண்டேர், ஒன்று தன்படையும்முதவுற்றான்.

என்று பல முகமன்கள் யாவையும் பிரமதேவர் முன்னின்று இசைத்து அவன்
பக்கராக நின்ற தம்பிமார்களைப் பார்த்து அழியாத பெருவலியுடைய வீல்லு, வலி
யுடையதேர்கள், மேலோங்கிய தனது படையான பிரமான்த்திரத்தையும் அவர்
கட்குக் கொடுத்தார் பிரமதேவர். 124

வெருவ ரச்சுரர் வீற்றுறுபான்மை, இருவருக்கும் அளித்தலும் யாரும்
பரவு கொற்றவன் அன்னது பாராப், பெருமகிழ்ச்சிகொள் பெற்றியன் ஆனான்.

தேவர்கள் வெருண்டு அஞ்சும்படியான நிறலுடைய இருவருக்கும் இவைகளைக்
கொடுத்தலும் யாரும் வணங்கும் சூரபன்மன் அதனைப் பார்த்து பெருமகிழ்ச்சி
கொள்கின்ற தன்மையலானான். 127

அருத்தி யெய்தி அயன்றனை யங்கன், இருத்தி மாயைமுன் ஈந்தருள் மைந்தன்
மருத்துழாய்முடி மன்னவன் வைகுந், திருத்த கும்முல கத்திடை சென்றான்.

பிரமதேவரின் உபசாரத்திற்கு மகிழ்வாகி அவரை அங்கு இருத்திவிட்டு மாயவன்
பெற்ற புத்திரனான சூரபன்மன் வாசனையுடைய துளசிமாலை வேய்ந்த முடியுடைய
விஷ்ணுபிரான் வீற்றிருந்தருளும் உலகமான வைகுந்தம் சென்றான். 126

அந்த வேலையில் ஆண்டுமாம் மாலோன். வந்து சூரபன் மாவினை யெய்தி
நந்தல் இல்லதெசர் நானொடு வாழ்கென், நந்த மில்பல ஆசி புகன்றான்.

அந்த வேலையில் அங்கிருக்கும் நாராயணக் கடவுள் எழுந்து வந்து சூரபன்மனை
வரவேற்புடன் அடைந்து குறைவேதுமில்லாத பல நாட்களாக நீ வாழ்வாயாக என
அளவற்ற ஆசிமொழிகளைப் புகன்றார் 127

ஆசி கூறினன் ஆற்றவும் இன்சொற் பேச வேபெரு மாமகிழ் வெய்தி
மாசில் அவ்வுல கெங்கணும் வல்லே பாச னத்தொடு பார்த்தனன் அன்றே,

பல ஆசிகளை விஷ்ணுமூர்த்தி. மிகவும் மேலான இனிய சொற்களைக் சொல்லி
கூறினார். கூறுதலும் சூரபன்மன் பெருமகிழ்வெய்தி மாசில்லாத வைகுந்த உலகெங்
கணும் திடமுடனாகத் தனது பரிசனத்துடன் பார்த்தான். 128

பார்த்த பின்பணி பின்பினை துந், தீர்த்தன் ஆண்டு திகழ்ந்துற நல்கிக்
கார்த்தி லங்குறு கந்தர முடையுயர்த்தி வைகிய மூதுல குற்றன்,

பார்த்த பின்பு அனந்தன் என்னும் பாம்பின்மீது பள்ளிகொண்டருளும் அருட்
செல்வராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியை அங்கு தந்தயிருக்குமாறு விடைகொடுத்து அப்பால்
மிக முதுமைவாய்ந்த கரிய கண்டம் இலங்குறும் முக்கண்மூர்த்தி சிவபிரான் வீற்றிருந்
தருளும் சிவலோகத்துச் சூரபன்மன் சென்று சேர்ந்தான். 129

அரியயன் முதலாவுள்ள அமரர்கள் யார்க்குந் தத்தம்
உரியதோ ராணை யெல்லாம் உலம்புறுறு துதவி வைகும்
பரமன துலகம் நண்ணிய் பரிசனம் யாவும் நீங்கிச்
சுரர்புகழ் சூரபன்மன் துணைவர்க ளோடு போனான்.

பிரமா விஷ்ணு முதலாவுள்ள தேவர்கள் யார்க்கும் உரியதான ஆஞ்சைகளை
எல்லாம் ஒழிவின்றி அருள்புரிந்தருளியவாறு வீற்றிருந்தருளும் சிவபிரானுடைய சிவ
லோகத்தைச் சூரன் சேர்ந்து வெளியே தனது படைகளை நிறுத்திவிட்டு அவர்களை
நீங்கித் தேவர்களும் புகழும் சூரபன்மன் தனது தம்பியருடன் உள்ளே சென்றான். 130

போந்தனன் அமலன் கோயிற் புறங்கடை வாயில் நின்றே
ஆய்ந்திடு நந்தி யெந்தை அருள்முறை உய்ப்பச் சென்று
காந்தனை யனைய செங்கைக் கவுரியோ றறையும் முக்கண்
ஏந்தல்முன் அணுகி ஆர்வத் திறைஞ்சியே ஏத்தி நீன்றான்.

சிவலோகத்தில் சூரபன்மன் சென்றபோது சிவபிரான் கோவிலின் புறக்கடைவாயில்
நின்று உட்செல்வாரின் தகுதியினை ஆராய்கின்ற நந்தியெம்பெருமான் சூரன் வருகை
யின் அருளிப்பாட்டை உணர்ந்து உள்ளே அவனைச் செல்லுமாறு விடுப்ப உட்சென்று
செங்காந்தட் பூவையொத்த சிவந்த மிருதுவான கைகளையுடைய கௌரியம்
பாளுடன் வீற்றிருந்தருள்கின்ற மூன்று கண்ணையுடைய எமது பெருமான் திருமுன்பு
அணுகிச் சென்று வணங்கியே ஏத்தி நின்றான். 131

கண்டநஞ் கடைய அண்ணல் கருணைசெய் தினிநீ யேனை
அண்டமுஞ் சென்று நாடி ஆணையால் அகிலம் யாவும்
எண்டிசை புகழும் ஆற்றல் இறைபுரிந் திருத்தி யென்மைப்
புண்டர் கத்தாள் போற்றி விடைகொண்டு புறத்து வந்தான்.

கண்டத்திடையாக நஞ்சினையுடைய பெருமான் வணங்கிய சூரபன்மனுக்குக்
கருணைசெய்தருளி சூரனே நீ இதேபோல அமைந்த ஏனைய அண்டமுஞ் சென்று
பார்த்து உனது ஆணையால் எல்லா உலகமும் எட்டுத்திக்கும் உன்னைப் புகழும்
படி அரசுபுரிந்து இருப்பாயாக எனத் திருவருள் செய்ய சூரன் பெருமானின் செந்
தாமரை மலரையொத்த சிறந்த திருவடிகளில் வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு
வெளியே வந்தான். 132

புறந்தனில் வந்து சூரன் பொம்மெனத் தானை யெய்திச்
சிறந்திடு கின்ற அண்ட கோளகை சேர்த லோடு
மறந்தரு ளுமலிமேலோர் உருத்திரர் வரம்பி லோர்கள்
உறைந்தனர் அனைய ரெல்லாம் உடாயதி யருளுட் கொண்டார்.

வெளியே வந்த சூரபன்மன் விரைவாக து சேனையைடைந்து அப்பால் சிறந்திடுகின்ற அண்டச்சுவரென்னும் இவ்வுலக வாழ்வற்றையும் காக்கும் சக்தி நிறைந்த அப்பகுதிகளுக்குக் செல்லலோடும் அங்கே வல்செய்திருக்கும் கொடுநிலை கொண்ட நாய்மேலான வைரவக் கடவுளரும் உருச் சரீர்த்திகளுய ஆகிய அளவிறந்தோர் இருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாரும் சூரன் கையைக் காண்டலும் உமையம்மையார் பாகரான சிவபிரான் அருளினை நினைந் காண்டார்கள். 133

பாங்குறும் அண்டஞ் செல்லும் பான்மையில் வாயில் காட்டி
ஆங்கவர் வீடுப்ய மற்றை அண்டத்துச் சூர பன்மன்
ஒங்கிய தானே யோடும் ஒல்லையிற் போகி யாண்டும்
ஈங்கிது போல நாடி யாரையும் வென்று போனான்.

அவர்கள் யாரும் இதன்பக்கராக உள்ள அண்டங்கட்குச் செல்லுதற்குரிய வாயில்களைக் காட்டி அங்கு அவர்கள் விடுப்ப மற்ற அண்டத்தில் சூரபன்மன் மேலோங்கிய சேனையோடும் விரைவுடன் சென்று அங்கு இங்கு கண்டவாறே பதினாலு உலகை நாடி அறிந்து எல்லாரையும் வென்று போனான். 134

ஏனையண் டங்களெல்லாம் எம்பிரான் கணமாயுள்ளோ
ரானவர் அருளிற் போகி அகிலமும் நாடி அங்கண்
வானவர் தம்மை வென்று வளமெலாங் கவர்ந்து தன்பால்
தானவர் பலரை அங்கண் தன்னர சனிப்ப உய்த்தான்.

அவ்வாறாக ஏனைய அண்டங்களிலெல்லாம் எம்பிரான் கணமாயுள்ளோர்களான உருத்திரமூர்த்திகள் வைரவக் கடவுளின் அருளினால் சென்று அங்குள்ள தேவர்களை வென்று செல்வம் எல்லாவற்றையும் கவர்ந்துகொண்டு தன்பால் உள்ள அசுரப்படைகளை அங்கிருந்து தனது அரசாட்சியைப் புரியும்படி சூரபன்மன் வைத்தான். 135

இந்திறம் வீற்று வீற்று எல்லையில் அண்டந் தோறும்
மெய்த்தம ராகி யுள்ள அவுணரை வேந்த ராக
வைத்தனன் துணைவ ரோடு மீண்டான் மற்றிவ் வண்டப்
பித்திகை அதனுட் சென்று பெறலருந் துறக்க முற்றான்.

இத்திறமாக வேறுவேறாக உள்ள எல்லையிலா அண்டங்கள் தோறும் தனது நெருங்கிய சுற்றத்தவராகியுள்ள அசுரரை ஆங்காங்கு வேந்தராக வைத்துவிட்டபின் தனது துணைவர்களோடும் மீண்டான். இந்த அண்டங்களின் புறச்சுவரின் ஊடாக பழையபடி வந்து பெறுதற்கரிய சொர்க்க உலகத்தைச் சூரபன்மன் அடைந்தான். 136

ஆகத்திரு விருத்தம் 925

திக்குவிசயப் படலம் முற்றிற்று.

